

З А П И С Н И К

од Сто осумдесет и седмата седница на Владата на Република Северна Македонија,
одржана на 30 јуни 2026 година

Скопје, јуни 2026 година

З А П И С Н И К

од Сто осумдесет и седмата седница на Владата на Република Северна Македонија,
одржана на 30 јуни 2026 година

Седницата започна во 12:20 часот.

На седницата претседаваше Љупчо Димовски, заменик на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за политички систем.

На седницата присуствуваа Александар Николоски, заменик на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за транспорт, Иван Стоилковиќ, заменик на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за односи меѓу заедниците и членовите на Владата, м-р Владо Мисајловски, министер за одбрана, Панче Тошковски, министер за внатрешни работи, м-р Гордана Димитриеска Кочоска, министер за финансии, м-р Бесар Дурмиши, министер за економија и труд, д-р Азир Алиу, министер за здравство, проф. д-р Весна Јаневска, министер за образование и наука, м-р Златко Перински, министер за локална самоуправа, Зоран Љутков, министер за култура и туризам, м-р Стефан Андоновски, министер за дигитална трансформација и Борко Ристовски, министер за спорт, како и генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, Игор Јанушев и заменикот на генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, м-р Хасим Муртезани.

На седницата присуствуваше и д-р Оливера Нечовска, секретар на Секретаријатот за законодавство.

Покрај членовите на Владата, на седницата присуствуваа и д-р Астрит Исени, заменик на министерот за внатрешни работи, м-р Ален Дереван, заменик на министерот за правда, Марјан Ристески, заменик на министерот за економија и труд, м-р Мирослав Лабудовиќ, заменик на министерот за енергетика, рударство и минерални сировини, Ѓоко Велковски, заменик на министерот за социјална политика, демографија и млади, м-р Ерџан Селими, заменик на министерот за локална самоуправа и д-р Лазе Јаќимоски, заменик на министерот за јавна администрација.

На седницата присуствуваа и Венера Љатифи Азизи, портпарол на Владата на Република Северна Македонија и Андреа Ѓошевска и Димитар Димовски, претставници од Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија.

Од седницата отсутствуваа проф. д-р Христијан Мицкоски, претседател на Владата на Република Северна Македонија, д-р Бежим Сали, прв заменик на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за европски прашања и членовите на Владата, Игор Филков, министер за правда, д-р Тимчо Муцунски, министер за надворешни работи и надворешна трговија, м-р Сања Божиновска, министер за енергетика, рударство и минерални сировини, Цветан Трипуновски, министер за земјоделство, шумарство и водостопанство, Фатмир Лимани, министер за социјална политика, демографија и млади и Горан Минчев, министер за јавна администрација, Муамет Хоџа, министер за животна средина и просторно планирање и д-р Шабан Салиу, министер без ресор, задолжен за интеграција и имплементација на Стратегијата за инклузија на Ромите 2022-2030.

*
* *

Врз основа на Предлогот на дневниот ред и предлозите што беа поднесени на седницата, Владата го утврди следниов

ДНЕВЕН РЕД

- Усвојување на Записникот од Сто седумдесет и четвртата седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 19 мај 2026 година

1. Предлог-одлука за продажба на конфискуван имот (Имотен лист бр.160819, КП бр.2606/1, КО Центар 2)
2. Предлог-одлука за продажба на конфискуван имот (Имотен лист бр.160819, КП бр.2606/1, КО Центар 2)
3. Предлог-одлука за продажба на конфискуван имот (Имотен лист бр.160819, КП бр.2606/1, КО Центар 2)
4. Предлог-одлука за продажба на движна ствар (патничко моторно возило, корисник Академија за судии и јавни обвинители Павел Шатов)
5. Предлог-одлука за запишување на правото на сопственост на недвижни ствари во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности (место викано Крушино, КО Кичево – вонград, ДП бр.03-461/1)
6. Информација за запишување на правото на сопственост на недвижни ствари во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности, со Предлог-одлука (место викано „Пазар“, КП бр.2146, КО Гевгелија, ДП бр.03-333/1)
7. Предлог-одлука за запишување на правото на сопственост на недвижна ствар во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности (КП бр.14315, КО Куманово)
8. Предлог-одлуки за давање согласност на одлуки за отстапување на одземени предмети со правосилни одлуки (4 одлуки)
9. Предлог-одлуки за предавање на одземен недвижен имот (54 одлуки)
10. Информација во врска со склучување менаџерски договор помеѓу Владата на Република Северна Македонија и директорот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија, со текст на Договор
11. Годишна сметка на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија за 2025 година, Годишен извештај за работењето на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија во 2025 година, Извештај на Надзорниот одбор за контролата над управувањето на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија во 2025 година и Конечен извештај за извршена ревизија на процесот на спроведување на јавни набавки во Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија за 2025 година, со Предлог-одлука
12. Предлог-одлука за пренесување на недвижна ствар во сопственост на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за Републиката-Скопје (деловен простор - зграда бр.2 на ул.„Никола Тримпаре“ бр.27Б, Скопје, на КП бр.11425, КО Центар 1, запишан во Имотен лист бр.59297)
13. Предлог-одлука за давање на стопанисување на недвижна ствар на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за Републиката-Скопје (деловен простор на КП бр.830/1, КО Канатларци, Имотен лист бр.99)

14. Предлог-одлука за давање на стопанисување на недвижна ствар на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за Републиката-Скопје (деловен простор на КП бр.12557/2, КО Прилеп, Имотен лист бр.34608)
15. Предлог-одлука за отуѓување на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија (КО Долани)
16. Предлог-уредба за престанување на важењето на Уредбата за правилата и условите за заемна оперативност на системите, нивните составни делови и поврзаните процедури за давање на услугите на воздухопловна навигација со европската АТМ мрежа
17. Предлог-одлука за продажба на движна ствар - патничко моторно возило (Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ - Стоматолошки факултет во Скопје)
18. Предлог на закон за државната ревизија
19. Предлог-уредба за правилата за доделување на слотови
20. Информација за донесување на Урбанистички план за подрачја и градби од државно значење за уредување на земјиште со намена Е1.13-Површински соларни и фотоволтаични електрани над 10 MW на дел од КП бр.3038/1, на дел од КП бр.3099/1 и на дел од КП бр.3135/1, КО Неготино - Општина Неготино, со Предлог-одлука
21. Информација за заедничко разбирање на имплементирачките јурисдикции за 2024 за поддршка на централно поднесување на пријавата за информации за дополнителен данок, поврзано со Законот за минимален глобален данок на добивка
22. Информација во врска со поднесена Иницијатива за започнување на постапка за доделување на концесија за детални геолошки истражувања на минерална сировина - песок, на локалитетот „Долно Соње“, Општина Сопиште
23. Информација во врска со поднесената Иницијатива за започнување на постапка за доделување на концесија за вршење на проспекциски геолошки истражувања на металични минерални сировини на простор „Исток“, со Предлог-одлука
24. Информација за количината и структурата на задолжителните резерви кои ќе се чуваат во 2026 година, со Предлог-одлука
25. Информација во врска со потребата за изменување на Решението за формирање на Комисија за категоризација на угостителски објекти, со Предлог-решение
26. Информација во врска со давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Марјанче Ќимов, ул.Мито Хаџи Василев бр.36, Кавадарци, со Предлог-одлука
27. Информација за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Весна Миленовиќ, ул. „11 Октомври“ бр.64, Росоман, со Предлог-одлука
28. Информација за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Горан Донеv, ул.„Кирил и Методиј“ бр.15, Валандово, со Предлог-одлука

29. Информација за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Перо Попов ул. „Пере Тошев“ бр.36, Кавадарци, со Предлог-одлука

30. Информација за статус на реализација на Договор за доделување на државна помош на Хај тек инженеринг центар ДООЕЛ Скопје

31. Предлог-одлука за давање на право на трајно користење на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија на Општина Чаир

32. Информација за потпишување на грант-договори за Поддршка на учество на Република Северна Македонија во програмите на Унијата 2024 година и 2025 година

33. Предлог за поведување постапка за водење на преговори за склучување на Нацрт-спогодба меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт-протокол за спроведување на Спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој, со текст на Нацрт-спогодба и Нацрт-протокол

34. Годишен извештај за спроведување на процесот на проценка на влијанието на регулативата – ПВР (јануари-декември 2025 година)

35. Информација за Третиот годишен извештај за спроведување на Акцискиот план јули 2025 - декември 2026 на Стратегијата за реформа на јавната администрација (2023-2030) за 2025 година, со Годишен извештај и табеларен преглед

36. Информација за потребата од потпишување на Договор за споделување трошоци помеѓу Програмата на Обединети нации и Владата на Република Северна Македонија за спроведување на заеднички активности во рамки на проектот „Јакнење на општинските капацитети за имплементација на проекти - фаза 2“, со текст на Договор

37. Информација за наодите од Анализата за унапредување на системот за данок на имот, со Предлог-одлука

38. Информација за потребата од изработка и донесување на национална стратегија за безбедност и ажурирање на стратегиската рамка на документи во областа на одбраната

39. Информација за дислоцирање на Командата на Бригадата на Југоисточна Европа - СЕЕБРИГ (South East European Brigade – SEEBRIG) од територијата на Република Северна Македонија и релокација на вооружени сили на странски држави стационирани во Командата на Бригадата на Југоисточна Европа - СЕЕБРИГ (South East European Brigade – SEEBRIG) од територијата на Република Северна Македонија

40. Барање на Стефан Стојановиќ, за прием во државјанство на Република Северна Македонија, по член 11 од Законот за државјанството на Република Северна Македонија

41. Предлог-одлука за испраќање на припадник на Армијата на Република Северна Македонија во НАТО мисијата на Меѓународниот центар за безбедносна поддршка и обука за Украина во Визбаден, Сојузна Република Германија

42. Предлог-одлука за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество во меѓународната операција на Организацијата на обединетите нации „УНИФИЛ“, во Република Либан

43. Предлог-одлука за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество во НАТО операцијата „КФОР“ во Република Косово

44. Предлог-одлука за давање на трајно користење на недвижни ствари на Министерството за одбрана (објекти кои се наоѓаат на место викано „Св.Наум“, на КП бр.2253/1 КО Љубаништа)

45. Предлог-одлука за отворање Почесен конзулат на Република Казахстан во Република Северна Македонија, со седиште во Охрид

46. Предлог-одлука за давање согласност за именување почесен конзул на Република Казахстан во Република Северна Македонија, со седиште во Охрид

47. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1577 на Советот од 29 јули 2025 година за ажурирање на списокот на лица, групи и субјекти кои се опфатени со Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примената на посебни мерки во борбата против тероризмот и за укинување на Одлуката (ЗНБП) 2025/207 и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1578 на Советот од 29 јули 2025 година за спроведување на член 2 (3) од Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за специфични рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти со цел борба против тероризмот и за укинување на Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/206

48. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2026/421 на Советот од 19 февруари 2026 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2025/1577 за ажурирање на списокот на лица, групи и субјекти опфатен со Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примена на специфични мерки за борба против тероризмот и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2026/420 на Советот од 19 февруари 2026 година за спроведување на член 2 (3) од Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за специфични рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти со цел борба против тероризмот

49. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/632 на Советот од 27 март 2025 година за спроведување на Одлуката 2012/642/ЗНБП за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Белорусија и учеството на Белорусија во руската агресија врз Украина и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/631 на Советот од 27 март 2025 година за спроведување на член 8а(1) од Регулативата (ЕЗ) бр. 765/2006 во врска со рестриктивните мерки во однос на Белорусија и учеството на Белорусија во руската агресија врз Украина

50. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1705 на Советот од 29 јули 2025 година за спроведување на Одлуката (ЗНБП) 2015/1333 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Либија

51. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1439 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2022/2319 за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Хаити

52. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1936 на Советот од 22 септември 2025 година за спроведување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија

53. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1349 на Советот од 8 јули 2025 година за спроведување на Одлуката (ЗНБП) 2015/740 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Јужен Судан и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1347 на Советот од 8 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2015/735 за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Јужен Судан

54. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2024/2933 на Советот од 25 ноември 2024 година за спроведување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2024/2934 на Советот од 25 ноември 2024 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр.36/2012 за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија

55. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2024/2668 на Советот од 8 октомври 2024 година за спроведување на Одлуката 2010/788/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2024/2670 на Советот од 8 октомври 2024 година за спроведување на Регулативата (ЕЗ) бр.1183/2005 за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго

56. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/510 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Одлуката 2010/788/ЗНБП во врска со рестриктивните мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/509 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕЗ) бр. 1183/2005 во врска со рестриктивните мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго

57. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/774 на Советот од 14 април 2025 година за спроведување на Одлуката 2011/235/ЗНБП за рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти во однос на состојбата во Иран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/776 на Советот од 14 април 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр.359/2011 за рестриктивни мерки наменети против одредени лица, субјекти и тела во однос на состојбата во Иран

58. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1932 на Советот од 22 септември 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриктивни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан

59. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/904 на Советот од 13 мај 2025 година за изменување на Одлуката 2014/145/ЗНБП на Советот од 17 март 2014 година за рестриктивни мерки во поглед на дејствијата што го поткопуваат или го загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитетот и независноста на Украина и Регулативата (ЕУ) 2025/903 на Советот од 13 мај 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр. 269/2014 на Советот од 17 март 2014 година за рестриктивните мерки во поглед на дејствијата што го поткопуваат или го загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитетот и независноста на Украина

60. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/514 на Советот од 17 март 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2016/1693 за рестриктивни мерки против ИСИЛ (Да'еш) и Ал Каеда и лица, групи, претпријатија и субјекти кои се поврзани со нив и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/515 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2016/1686 за воведување дополнителни рестриктивни мерки

насочени против ИСИЛ (Да'еш) и Ал Каеда и физички и правни лица, субјекти или тела кои се поврзани со нив

61. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/346 на Советот од 18 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/345 на Советот од 18 февруари 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права

62. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/204 на Советот од 30 јануари 2025 година за изменување на Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примената на посебни мерки за борба против тероризмот и Регулативата (ЕУ) 2025/205 на Советот од 30 јануари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за посебни рестриktivни мерки насочени против одредени лица и субјекти, со цел борба против тероризмот

63. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/484 на Советот од 11 март 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2019/1894 за рестриktivни мерки во однос на неовластените активности на Турција за дупчење во Источен Медитеран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/487 на Советот од 11 март 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2019/1890 за рестриktivни мерки во однос на неовластените активности на Турција за дупчење во Источен Медитеран

64. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2024/2894 на Советот од 18 ноември 2024 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/1532 за рестриktivните мерки во поглед на воената поддршка на Иран за воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море и Регулативата (ЕУ) 2024/2897 на Советот од 18 ноември 2024 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2023/1529 за рестриktivни мерки во поглед на воената поддршка на Иран за воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море

65. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1435 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/891 за рестриktivни мерки во поглед на дејствијата за дестабилизирање на Република Молдавија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1434 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2023/888 за рестриktivни мерки во поглед на дејствијата за дестабилизирање на Република Молдавија

66. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/528 на Советот од 14 март 2025 година за изменување на Одлуката 2014/145/ЗНБП за рестриktivни мерки во однос на дејствијата кои го поткопуваат или загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитет и независноста на Украина и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/527 на Советот од 14 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр. 269/2014 за рестриktivни мерки во однос на дејствијата кои го поткопуваат или загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитет и независноста на Украина

67. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1279 на Советот од 26 јуни 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2024/2643 за рестриktivни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија и Регулативата за спроведување

(ЕУ) 2025/1278 на Советот од 26 јуни 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2024/2642 за рестриktivни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија

68. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/406 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриktivни мерки во поглед на состојбата во Сирија и Регулативата (ЕУ) 2025/407 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр. 36/2012 за рестриktivни мерки во поглед на состојбата во Сирија

69. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1555 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2021/1277 за рестриktivни мерки во однос на состојбата во Либан

70. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1481 на Советот од 18 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриktivни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан

71. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/336 на Советот од 18 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2016/1693 за рестриktivните мерки против ИСИЛ (Да"еш) и Ал Каеда и лица, групи, претпријатија и субјекти кои се поврзани со нив

72. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1935 на Советот од 22 септември 2025 година за изменување на Одлуката 2012/285/ЗНБП за рестриktivни мерки во однос на состојбата во Гвинеја-Бисао и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1933 на Советот од 22 септември 2025 година за спроведување на член 11 од Регулативата (ЕУ) 377/2012 за рестриktivни мерки во однос на состојбата во Гвинеја-Бисао

73. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1397 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата (ЕУ) 2025/1396 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права

74. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1255 на Советот од 23 јуни 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1256 на Советот од 23 јуни 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриktivни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права

75. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/377 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриktivни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/376 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2023/2147 за рестриktivни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан

76. Предлог-одлука за воведување на рестриktivни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1790 на Советот од 5 септември 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриktivни мерки поради сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и

Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1789 на Советот од 5 септември 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриктивни мерки поради сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права

77. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1558 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката 2010/413/ЗНБП за рестриктивни мерки против Иран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1559 на Советот од 25 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр.267/2012 за рестриктивни мерки против Иран

78. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1547 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/1532 за рестриктивни мерки во поглед на воената поддршка на Иран на воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1548 на Советот од 25 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2023/1529 за рестриктивни мерки во поглед на воената поддршка на Иран на воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море

79. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1497 на Советот од 18 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2017/1775 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Мали и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1474 на Советот од 18 јули 2025 година за спроведување на член 12 од Регулативата (ЕУ) 2017/1770 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Мали

80. Предлог-одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1443 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2024/2643 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1444 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2024/2642 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија

81. Предлог на закон за високото образование

82. Предлог на закон за научноистражувачката дејност

83. Предлог на закон за обезбедување на квалитет во високото образование и науката

84. Информација за потребата од донесување на решение за почеток со работа на студиската програма „Компјутерски науки и инженерство“ од трет циклус на академски студии-докторски студии (180 ЕКТС), на Факултет за информатички науки и компјутерско инженерство, при Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје, со Предлог- решение

85. Предлог за поведување постапка за водење на преговори за склучување на Договор меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување, со Нацрт-текст на Договор

86. Информација за потребата од спроведување на повеќегодишна јавна набавка за одржување на Порталот за електронски услуги (uslugi.gov.mk) и поддршка, одржување и продолжување на лиценци за HSM уред

87. Информација за утврдување на Деталната листа на области и видови на субјекти од областите со висока критичност, Деталната листа на подобласти и видови на субјекти во другите критични области, Деталната листа на суштински субјекти, Деталната листа на важни субјекти и Листа на

суштински субјекти кои се даватели на доверливи услуги, го водат Единствениот регистар на врвни домени (Доменот МК и Доменот MKD), се даватели на ДНС услуги или се единствен давател на услуга во Републиката која е суштинска за одржување на општествени или економски активности, со Предлог-одлука

88. Предлог-одлука за преземање на основачките права и обврски над Средното училиште на Град Скопје „Марија Кири - Склодовска“ – Скопје

89. Предлог-одлука за престанок и за давање на трајно користење на движна ствар на Министерството за култура и туризам

90. Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за пратениците, по скратена постапка, поднесен од група пратеници

91. Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за одбрана, по скратена постапка, поднесен од група пратеници

92. Годишен извештај за реализирани активности на Републичкиот совет за безбедност на сообраќајот на патиштата за 2025 година, Годишен финансиски извештај за 2025 година и Програма за работа на Републичкиот совет за безбедност на сообраќајот на патиштата за 2026 година

93. Годишен извештај за работата на Државната комисија за спречување на корупцијата за 2025 година

94. Годишен извештај за спроведување на Националната стратегија за спречување на корупцијата и судирот на интереси 2021-2025, за периодот 1.1.2025 година - 31.12.2025 година и Завршен извештај за спроведување на Националната стратегија за спречување на корупцијата и судирот на интереси 2021-2025 година, за периодот 1.1.2021 година - 31.12.2025 година

95. Иницијатива од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.95/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 11 став 1, став 7 во делот „со свое мислење“ и став 8 во делот „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за нотаријатот („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18)

96. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.112/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 11 алинеја 22 во делот „Министерството за информатичко општество и администрација“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24)

97. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.101/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 60 став 6 во деловите „и ја задолжува службата во“ и „да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24)

98. Иницијатива поднесена од Игорчо Точев од Скопје, Анета Стевановиќ од Скопје и Љубица Стојковска Перковска од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.99/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 9 став, 2 во целост

и посебно во делот „Управниот одбор на Здружението на“, член 9, став 3 во целост и посебно во делот „Извршниот одбор на Здружението на“, ставовите 4 и 5 од истиот член и член 67 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24)

99. Иницијатива поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.102/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24)

100. Иницијативи поднесени од Игорчо Точев од Скопје, доставени до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.96/2026 и У.бр.97/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 52, став 4 во деловите „да држи предавања на Академијата за судии и јавни обвинители и на високообразовна институција и“ и „може да“ и на член 53 став 1 во делот „директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19)

101. Иницијатива поднесена од Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија, преку Башким Бесими, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.115/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување на Законот за платите на членовите на Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.39/26)

102. Иницијатива поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.88/2026 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 34 став (1), став (7) во делот: „со свое мислење“ и став (8) во делот: „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23)

103. Иницијатива поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.105/2026 за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 42 став (3) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23)

104. Иницијатива поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.103/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 48 став 6 од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23)

105. Иницијатива поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.94/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 45 став 3 во деловите „рокот на важност на соодветните потврди“ и „подзаконски акти“ и член 46 став 3 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Македонија“ бр.96/19)

106. Иницијатива поднесена од Витомир Велкоски од Вевчани, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.53/2026 за поведување на постапка за оценување на

установоста на член 68 став (7) од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.269/25 и 132/26)

107. Иницијативи поднесени од Оливер Давидовски од Скопје, доставени до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.85/2026, У.бр.86/2026 и У.бр.87/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 10 став 5 во делот „судска, арбитражна“ и став 6, член 11 став 1 во делот „судска“ и член 41 став 2 во делот „врз основа на претходна согласност од Министерството“ од Законот за медијација („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.294/21)

108. Иницијатива од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.98/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 20 став 7 во делот „согласно со закон“ од Законот за правосудниот испит („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.190/19)

109. Иницијатива поднесена од Бобан Величковиќ, адвокат од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.109/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 80 став 2 од Законот за прекршоците („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19, 253/23, 13/26 и 26/26)

110. Иницијатива од Горан Николовски, адвокат од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.106/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 461 од Законот за парничната постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр.79/05, 110/08, 83/09, 116/10 и 124/15)

111. Иницијатива од политичката партија „Социјалдемократски сојуз на Македонија“ преку претседателот на партијата д-р Венко Филипче, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.107/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на членовите 121, 122, 125, 128, 175, 177, 198, 199, 200, 201, 202 и 202-а од Законот за внатрешни работи („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.160/25 и 15/26)

112. Иницијатива од Миливој Мицевски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.104/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 43 став 2 од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 14/220 и 154/223)

113. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.93/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 72 став 1 во делот „или директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/20)

114. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.129/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 56 став 1 во делот „пред Управниот суд“ од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.269/25)

115. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.138/2025 од 25 март 2026 година, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 17 ставови 1 и 2 во делот „на судија“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24)

116. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија под У бр.156/2025, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 18, став (5), во делот „во согласност со закон“ од Законот за вештачење (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.154/23)

117. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.23/2025 од 4 март 2026 година, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 1 став 3 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 5 точка 1 алинеја 1 во делот „и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители“ и алинеја 2 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 7 став 3 алинеја 6 и член 17 став 1 во деловите „и од директорот на Академијата за обука на судии и обвинители“ и „Академијата за обука на судии и обвинители,“ од Законот за судскиот буџет („Службен весник на Република Македонија“ бр.60/03, 37/06, 103/08 и 145/10) и член 66 став 1 во делот „преку буџетот на Судската власт“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24)

118. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.21/2025 и У.бр.52/2025 од 11 март 2026 година за поведување постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување на Законот за платите на судиите („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.39/26)

119. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.118/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 24-а став 1 во делот „донесува решение за поврат на средства“ и член 24-а став 2 од Законот за основање на Агенција за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/07, 5/09, 43/14, 193/15, 39/16 и 164/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија бр. 190/19)

120. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.124/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 37 став 1 точка 3 во делот „28 ставови (6) и (9)“ и член 48 став 1 точка 1 во делот „став (6)“ од Законот за квалитет и безбедност на ѓубриња, биостимулатори и подобрувачи на својствата на почвата („Службен весник на Република Македонија“ бр.27/14, 154/15 и 39/16 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.150/21)

121. Иницијатива поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.116/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 33 став 1 точка 2 од Законот за Државниот инспекторат за земјоделство („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/09, 127/10, 53/11, 164/13, 43/14, 33/15, 88/15, 149/15, 39/16, 172/16 и 83/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.3/25)

122. Иницијатива од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.110/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 29-а од Законот за минерални сировини („Службен весник на Република Македонија“ бр.136/12, 25/13, 93/13, 44/14, 160/14, 129/15, 192/15, 39/16, 53/16, 120/16, 189/16 и 7/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.99/22, 129/23, 253/23, 147/24 и 49/25)

123. Збирен извештај за работа на инспекциите за 2025 година

124. Годишен извештај на Националната комисија за борба против трговија со луѓе и илегална миграција за 2025 година

125. Информација за потпишување на Меморандум за разбирање помеѓу Министерството за дигитална трансформација и Emirates Investment Group – North Macedonia во врска со иницијативата Digital Innovation Hub, со усогласен текст на Меморандум

126. Информација за спроведување на Заклучокот од Нацрт-записникот од Сто четириесет и деветтата седница на Владата на Република Северна Македонија за склучување на Протокол за соработка помеѓу Министерството за здравство и Министерството за внатрешни работи за координација, размена на информации и заедничко постапување при сомневања, отстапувања и неправилности поврзани со контролирани супстанции, со текст на Протокол

127. Годишен извештај за работата на Националниот комитет за спречување насилан екстремизам и борба против тероризам во 2025 година

128. Извештај за реализацијата на Судскиот буџет за 2025 година

129. Финансиски извештај на Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала „Борис Трајковски“ ДООЕЛ Скопје, за период од 1.1.2026 година до 31.3.2026 година

130. Финансиски извештај на Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала „Борис Трајковски“ ДООЕЛ Скопје, за период од 1.10.2025 година до 31.12.2025 година

131. Тримесечен извештај за финансиско работење на Јавното претпријатие за берзанско работење Агро - Берза - Скопје, за периодот јануари-март 2026 година, со дополнување

132. Кадровски прашања

133. Прашања и предлози

134. Полугодишен законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година, утврден согласно Програмата за работа на Владата на Република Северна Македонија

135. Предлог-програма за изменување на Програмата за поттикнување за снабдување со гас во домаќинствата за 2026 година

136. Предлог-решенија за формирање на комисии за давање под закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари

137. Предлог-одлука за давање на право на трајно користење на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија на Општина Кочани (КП бр.4766/9 и дел од КП бр.4738/12 (новоформирана КП бр.4738/13), КО Кочани, запишани во Имотен лист бр.1)

138. Предлог-уредба за методологија за распределба на приходите од данокот на додадена вредност по општини за 2027 година

139. Известување за преземените активности во врска со Одлуката за изменување на Одлуката за одобрување на продолжување на рокот за постоење на кризна состојба на дел од територијата на Република Северна Македонија заради висок ризик од зголемен обем на влез и

транзитирање на мигранти низ територијата на Република Северна Македонија, за период од 11 јуни 2026 година до 17 јуни 2026 година

140. Известување за активностите поврзани со кризната состојба заради можност за настанување на пореметување на снабдување со нафта и нафтени деривати на територијата на Република Северна Македонија за период од 13 јуни 2026 година до 20 јуни 2026 година

141. Известување за активностите поврзани со кризната состојба на дел од територијата на Република Северна Македонија, и тоа на подрачјето на Општина Гази Баба на кое Казнено-поправната установа Казнено-поправен дом Идризово ја врши својата надлежност, заради спречување на безбедносните закани и зајакнување на обезбедувањето на установата за период од 11 јуни 2026 година до 17 јуни 2026 година

142. Предлог на завршна сметка на Буџетот на Република Северна Македонија за 2025 година, со Конечен извештај за извршена ревизија на усогласеност на тема Основен буџет на Република Северна Македонија за 2025 година

143. Годишен извештај за управување со јавниот долг на Република Северна Македонија за 2025 година

144. Барање на Даниел Луис Бутемере, за прием во државјанство на Република Северна Македонија, согласно член 11 од Законот за државјанството на Република Северна Македонија

145. Информација во врска со статус на реализација на Договорот за концесија за вода за изградба на мали хидроелектрични центри за производство на електрична енергија за локација со реф. бр.349 Блатечка Река на концесионерот Енерџи лукс ДООЕЛ Кочани, со Предлог-одлука

146. Предлог-одлука за продолжување на концесијата за експлоатација на минерална сировина - варовник на Друштвото за производство трговија градежништво и услуги Еверест ЦД ДООЕЛ експорт-импорт Скопје, на локалитетот „Буковик“, Општина Кичево

147. Информација за одредување на количини на електрична енергија која ќе биде понудена на универзалниот снабдувач за 2027 година, со Предлог-одлука

148. Информација за доставување на Листа на оценети и одобрени предлог проектни идеи и донесување на првата Конечна приоритетна листа на предлог проектите за јавни инвестиции, со прилози

149. Информација за назначување на раководител на Телото за управување со ИПАРД III во системот за индиректно управување со Инструментот за претпристапна помош ИПА III, со Предлог-решение

*
* *

Владата без забелешки го усвои Записникот од Сто седумдесет и четвртата седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 19 мај 2026 година.

*
* *

По одделните точки од Дневниот ред, Владата ги донесе следниве заклучоци:

Точка 1

Владата ја донесе Одлуката за продажба на конфискуван имот (Имотен лист бр.160819, КП бр.2606/1, КО Центар 2).

Точка 2

Владата ја донесе Одлуката за продажба на конфискуван имот (КП бр.2606 дел 1, КО Центар 2, запишан во Имотен лист бр.160819).

Точка 3

Владата ја донесе Одлуката за продажба на конфискуван имот (недвижен имот, на КП бр.2606/1, КО Центар 2).

Точка 4

Владата ја донесе Одлуката за продажба на движна ствар (патничко моторно возило, корисник Академија за судии и јавни обвинители Павел Шатев).

Точка 5

Владата ја донесе Одлуката за запишување на правото на сопственост на недвижни ствари во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности (место викано Крушино, КО Кичево – вонград, ДП бр.03-461/1).

Точка 6

Владата ја разгледа Информацијата за запишување на правото на сопственост на недвижни ствари во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности, со Предлог–одлука (место викано „Пазар“, КП бр.2146, КО Гевгелија, ДП бр.03-333/1) и ја донесе Одлуката за запишување на правото на сопственост на недвижни ствари во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности.

Точка 7

Владата ја разгледа Предлог–одлуката за запишување на правото на сопственост на недвижна ствар во корист на Република Северна Македонија во Катастарот на недвижности (КП бр.14315, КО Куманово) и условно ја донесе Одлуката доколку Министерството за транспорт достави мислење по истата.

Точка 8

Владата заклучи:

1. Ја донесе Одлуката за давање согласност на Одлуката за отстапување на одземени предмети со правосилни одлуки на Општина Македонски Брод.
2. Ја донесе Одлуката за давање согласност на Одлуката за отстапување на одземени предмети со правосилни одлуки на Министерство за финансии - Царинска управа.

3. Ја донесе Одлуката за давање согласност на Одлуката за отстапување на одземени предмети со правосилни одлуки на Јавната установа Меѓуопштински центар за социјална работа на Град Скопје.

4. Ја донесе Одлуката за давање согласност на Одлуката за отстапување на одземени предмети со правосилни одлуки на Министерството за внатрешни работи - Биро за јавна безбедност.

Точка 9

Владата ги одложи од разгледување предлог - одлуките за предавање на одземен недвижен имот, поради потребата материјалот да се дополни согласно расправата на седницата на Владата, а во прилог на истиот да се достави мислење од Министерството за транспорт и Агенцијата за катастар на недвижности.

Предлагачот да ја извести Владата кога материјалот повторно да се стави на дневен ред на седница на Владата.

Точка 10

Владата ја разгледа Информацијата во врска со склучување менаџерски договор помеѓу Владата на Република Северна Македонија и директорот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија, со текст на Договор, ја усвои Информацијата и го овласти Бесар Дурмиши, министер за економија и труд, во име на Владата на Република Северна Македонија, да го потпише менаџерскиот договор со директорот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија.

Точка 11

Владата ги разгледа Годишната сметка на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија за 2025 година, Годишниот извештај за работењето на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија во 2025 година, Извештајот на Надзорниот одбор за контролата над управувањето на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија во 2025 година и Конечниот извештај за извршена ревизија на процесот на спроведување на јавни набавки во Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија за 2025 година, со Предлог-одлука и ја донесе Одлуката за одобрување на Годишната сметка и Годишниот извештај за работењето на Акционерското друштво за аеродромски услуги Аеродроми на Република Северна Македонија во државна сопственост Скопје за 2025 година.

Истовремено, се укажува на Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија да подготви и најдоцна до крајот на август 2026 година, до Владата да достави информација со конкретни мерки и активности за надминување на укажувањата, изнесени во Мислењето на Министерството за финансии, а во врска со препораките и утврдените состојби во наодите на внатрешниот ревизор за извршена ревизија на процесот на спроведување на јавни набавки во Акционерското друштво Аеродроми на Република Северна Македонија за 2025 година.

Точка 12

Владата ја донесе Одлуката за пренесување на недвижна ствар во сопственост на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за

Републиката-Скопје (деловен простор - зграда бр.2 на ул.„Никола Тримпаре“ бр.27Б, Скопје, на КП бр.11425, КО Центар 1, запишан во Имотен лист бр.59297).

Точка 13

Владата ја донесе Одлуката за давање на стопанисување на недвижна ствар на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за Републиката-Скопје (деловен простор на КП бр.830/1, КО Канатларци, Имотен лист бр.99).

Точка 14

Владата ја донесе Одлуката за давање на стопанисување на недвижна ствар на Акционерското друштво за изградба и стопанисување со станбен простор и со деловен простор од значење за Републиката-Скопје (деловен простор на КП бр.12557/2, КО Прилеп, Имотен лист бр.34608).

Точка 15

Владата ја донесе Одлуката за отуѓување на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија (КО Долани).

Точка 16

Владата ја донесе Уредбата за престанување на важењето на Уредбата за правилата и условите за заемна оперативност на системите, нивните составни делови и поврзаните процедури за давање на услугите на воздухопловна навигација со европската АТМ мрежа.

Точка 17

Владата ја одложи од разгледување Предлог-одлуката за продажба на движна ствар - патничко моторно возило (Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ - Стоматолошки факултет во Скопје), за наредната седница на Владата, поради потребата истата да се разгледа на седница на Комисијата за човечки ресурси и одржлив развој.

Точка 18

Владата на предлог на предлагачот го одложи од разгледување Предлогот на закон за државната ревизија, за наредната седница на Владата.

Точка 19

Владата ја разгледа Предлог-уредбата за правилата за доделување на слотови и условно ја донесе Уредбата, доколку ТАВ Македонија ДООЕЛ достави позитивно мислење по истата.

Точка 20

Владата ја разгледа Информацијата за донесување на Урбанистички план за подрачја и градби од државно значење за уредување на земјиште со намена Е1.13-Површински соларни и фотоволтаични електрани над 10 MW на дел од КП бр.3038/1, на дел од КП бр.3099/1 и на дел од КП бр.3135/1, КО Неготино - Општина Неготино, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за донесување на Урбанистички план за подрачја и градби од државно значење за уредување на земјиште со намена Е1.13 - површински соларни и фотоволтаични

електрани над 10 MW на дел од КП бр.3038/1, на дел од КП бр.3099/1 и на дел од КП бр.3135/1, КО Неготино - Општина Неготино.

Точка 21

Владата ја разгледа Информацијата за заедничко разбирање на имплементирачките јурисдикции за 2024 за поддршка на централно поднесување на пријавата за информации за дополнителен данок, поврзано со Законот за минимален глобален данок на добивка и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжува Министерството за финансии во рок од пет дена до Организацијата за економска соработка и развој, да достави известување за прифаќање на заедничкото разбирање на имплементирачките јурисдикции за 2024 за поддршка на централно поднесување на пријавата за информации за дополнителен данок.
2. Се задолжува Министерството за финансии да подготви и во рок од 15 дена до Владата да достави Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за минимален глобален данок на добивка.
3. Се задолжува Управата за јавни приходи веднаш да воспостави целосно оперативен портал за поднесување на пријави за информации за дополнителен данок.

Точка 22

Владата ја разгледа Информацијата во врска со поднесена Иницијатива за започнување на постапка за доделување на концесија за детални геолошки истражувања на минерална сировина - песок, на локалитетот „Долно Соње“, Општина Сопиште и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжува Министерството за транспорт - Сектор за патен сообраќај и инфраструктура во рок од три дена да дадат мислење во однос на Иницијативата за доделување на концесија за детални геолошки истражувања на минерална сировина - песок, на локалитетот „Долно Соње“, Општина Сопиште.
2. Се задолжува Министерството за култура и туризам - Управа за заштита на културното наследство во рок од три да дадат мислење во однос на Иницијативата за доделување на концесија за детални геолошки истражувања на минерална сировина - песок на локалитетот „Долно Соње“, Општина Сопиште.

Точка 23

Владата ја разгледа Информацијата во врска со поднесената Иницијатива за започнување на постапка за доделување на концесија за вршење на проспекциски геолошки истражувања на металични минерални сировини на простор „Исток“, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за започнување на постапка за доделување на концесија за вршење на проспекциски геолошки истражувања на металични минерални сировини.

Точка 24

Владата ја разгледа Информацијата за количината и структурата на задолжителните резерви кои ќе се чуваат во 2026 година, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за количината и структурата на задолжителните резерви кои ќе се чуваат во 2026 година.

Точка 25

Владата ја разгледа Информацијата во врска со потребата за изменување на Решението за формирање на Комисија за категоризација на угостителски објекти, со Предлог-решение, ја усвои Информацијата и го донесе Решението за изменување на Решението за формирање на Комисија за категоризација на угостителски објекти.

Точка 26

Владата ја разгледа Информацијата во врска со давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Марјанче Кимов, ул.Мито Хаџи Василев бр.36, Кавадарци, со Предлог-одлука и условно ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за давање согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба, доколку материјалот се усогласи согласно укажувањата изнесени од Секретаријатот за законодавство.

Точка 27

Владата ја разгледа Информацијата за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Весна Миленовиќ, ул. „11 Октомври“ бр.64, Росоман, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за давање согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба.

Точка 28

Владата ја разгледа Информацијата за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Горан Донов, ул.„Кирил и Методиј“ бр.15, Валаново, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за давање согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба.

Точка 29

Владата ја разгледа Информацијата за давање на согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба со Перо Попов ул. „Пере Тошев“ бр.36, Кавадарци, со Предлог-одлука, ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за давање согласност за склучување на договор за закуп на земјоделско земјиште со непосредна спогодба.

Точка 30

Владата ја разгледа Информацијата за статус на реализација на Договор за доделување на државна помош на Хај тек инженеринг центар ДООЕЛ Скопје, ја усвои Информацијата и го задолжи Игор Јанушев, генерален секретар на Владата на Република Северна Македонија, во рок од 7 дена да достави известување до Хај тек инженеринг центар ДООЕЛ Скопје, со барање за поврат на целокупната примена државна помош во износ од 34.944.815 денари со вклучена казнена каматна стапка во согласност со законите и прописите во Република Северна Македонија, заради непочитување на договорните обврски од страна на Хај тек инженеринг центар ДООЕЛ Скопје до датумот на завршување на Договорот.

Точка 31

Владата ја донесе Одлуката за давање на право на трајно користење на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија на Општина Чаир (усогласена со Секретаријатот за законодавство).

Точка 32

Владата ја разгледа Информацијата за потпишување на грант-договори за Поддршка на учество на Република Северна Македонија во програмите на Унијата 2024 година и 2025 година и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжува Министерството за европски прашања, најдоцна до 15 јули 2026 година, да достави до Министерството за финансии податоци за кои програми треба да се изврши рефундација на ИПА средствата од Програмата „Поддршка на учество на програми на унијата за 2024 година“ и Програмата „Поддршка на учество на програми на унијата за 2025 година“, односно да ги достави акциските документи за конкретна година од која треба да се изврши рефундација на ИПА средствата, износите на влезните билети кои биле исплатени од страна на институциите носители на програмите за соодветната година, процентот на национално кофинансирање и ИПА средствата, согласно кој треба да се изврши рефундирање на ИПА делот до институциите носители на програмите и листа со лица кои се контакт точки по програма.
2. Се задолжуваат Министерството за правда, Министерството за култура и туризам, Министерството за животна средина и просторно планирање и Дирекцијата за заштита и спасување до Министерството за финансии да достават докази за уплата на влезните билети во 2024 и 2025 година до Европската комисија т.е копија од SWIFT пораките и фактурите врз основа на кои извршиле уплата на влезните билети, најдоцна до 15 јули 2026 година.
3. Се задолжува Министерството за економија и труд, најдоцна до 15 јули 2026 година, до Министерството за финансии да достави докази за уплата на влезните билети во 2025 година, до Европската комисија т.е копија од SWIFT пораките и фактурите врз основа на кои извршиле уплата на влезните билети.

Точка 33

Владата го разгледа Предлогот за поведување постапка за водење на преговори за склучување на Нацрт-спогодба меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт-протокол за спроведување на Спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој, со текст на Нацрт-спогодба и Нацрт-протокол и го усвои со следните заклучоци:

1. Го прифати текстот на Нацрт - спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт - протоколот за спроведување на Спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој, како основа за водење на преговори.
2. Се задолжува шефот на Делегацијата и членовите на делегацијата на Република Северна Македонија при водењето на преговорите да се придржуваат кон ставовите наведени во Предлогот за поведување постапка за водење на преговори за склучување на Нацрт - спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт - протоколот за спроведување на Спогодбата

меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој.

3. Се овластува шефот на Делегацијата на Република Северна Македонија да го парафира текстот на Нацрт - спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт - протоколот за спроведување на Спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој, согласно утврдените насоки, доколку се постигне согласност на преговорите за склучување на нацрт – Спогодбата и нацрт - Протоколот.

4. Се задолжува Делегацијата на Република Северна Македонија, во рок од 30 дена по завршените преговори, до Владата да поднесе писмен извештај за завршените преговори со усогласениот односно парафираниот текст на Нацрт - спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој и Нацрт - протоколот за спроведување на Спогодбата меѓу Владата на Република Северна Македонија и Владата на Исламска Република Пакистан за преземање на лица со незаконски престој.

Точка 34

Владата го разгледа Годишниот извештај за спроведување на процесот на проценка на влијанието на регулативата – ПВР (јануари-декември 2025 година), го прифати и ги задолжи сите министерства, за сите закони кои се утврдени од страна на Владата на Република Северна Македонија во текот на 2025 година, најдоцна во рок од 15 дена да извршат објава на Предлог-извештајот за ПВР заедно со Предлогот на закон на Единствениот национален електронски регистар на прописи и да извршат промена на статусот на Законот од „отворен“ во „затворен“.

Точка 35

Владата ја разгледа Информацијата за Третиот годишен извештај за спроведување на Акцискиот план јули 2025 - декември 2026 на Стратегијата за реформа на јавната администрација (2023-2030) за 2025 година, со Годишен извештај и табеларен преглед и ја усвои со следните заклучоци:

1. Го усвои Третиот годишен извештај за спроведување на Акцискиот план јули 2025 - декември 2026 на Стратегијата за реформа на јавната администрација (2023-2030) за 2025 година.

2. Се задолжуваат надлежните институции за спроведување на Акцискиот план јули 2025 - декември 2026 на Стратегијата за реформа на јавната администрација 2023-2030 година, да внесуваат придонес во ИТ алатката за следење на имплементацијата на Стратегијата за реформа на јавната администрација 2023-2030 година, согласно временската рамка.

Точка 36

Владата на предлог на предлагачот ја одложи од разгледување Информацијата за потребата од потпишување на Договор за споделување трошоци помеѓу Програмата на Обединети нации и Владата на Република Северна Македонија за спроведување на заеднички активности во рамки на проектот „Јакнење на општинските капацитети за имплементација на проекти - фаза 2“, со текст на Договор, поради потребата од дополнителни усогласувања со Секретаријатот за законодавство.

Предлагачот да ја извести Владата кога материјалот повторно да се стави на дневен ред на седница на Владата.

Точка 37

Владата на предлог на предлагачот ја одложи од разгледување Информацијата за наодите од Анализата за унапредување на системот за данок на имот, со Предлог-одлука, поради дополнителни усогласувања.

Предлагачот да ја извести Владата кога материјалот повторно да се стави на Дневен ред на седница на Владата.

Точка 38

Владата ја разгледа Информацијата за потребата од изработка и донесување на национална стратегија за безбедност и ажурирање на стратегиската рамка на документи во областа на одбраната и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжуваат Министерството за одбрана, Министерството за надворешни работи и надворешна трговија, Министерството за внатрешни работи, Министерството за финансии, Министерството за дигитална трансформација, Министерството за економија и труд, Министерството за транспорт, Министерството за енергетика, рударство и минерални сировини, Министерството за образование и наука, Министерството за животна средина и просторно планирање, Министерството за здравство, Дирекцијата за безбедност на класифицирани информации, Дирекцијата за заштита и спасување, Центарот за управување со кризи, Агенцијата за национална безбедност на Република Северна Македонија, Агенцијата за разузнавање, а се препорачува на Службата на Собранието на Република Северна Македонија и Кабинетот на Претседателот на Република Северна Македонија, во рок од 14 дена, да достават номинации до Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија (координатор на активноста), за член и заменик - член на Работната група за изработка на национална стратегија за безбедност на Република Северна Македонија.
2. Се задолжува Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, во соработка со Министерството за одбрана, најдоцна до 15 јули 2026 година да формира работна група, која до 30 септември 2026 година, ќе го изготви предлогот на национална стратегија за безбедност на Република Северна Македонија.
3. Се задолжуваат Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и Министерството за одбрана, Предлогот на национална стратегија за безбедност на Република Северна Македонија, да го достават до Владата, до 15 октомври 2026 година.
4. Се задолжува Министерството за одбрана, во рок од 30 дена, да формира работни тимови кои ќе работат на ажурирање на стратегиската рамка на документи во областа на одбраната.

Точка 39

Владата ја разгледа Информацијата за дислоцирање на Командата на Бригадата на Југоисточна Европа - СЕЕБРИГ (South East European Brigade – SEEBRIG) од територијата на Република Северна Македонија и релокација на вооружени сили на странски држави стационирани во Командата на Бригадата на Југоисточна Европа - СЕЕБРИГ (South East European Brigade – SEEBRIG) од територијата на Република Северна Македонија и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжуваат Министерството за надворешни работи и надворешна трговија, Министерството за внатрешни работи, Министерството за транспорт, Министерството за финансии – Царинска управа и Националниот координативен центар за гранично управување, а му се укажува на Јавното претпријатие за државни патишта, во координација со Министерството за одбрана, да ги преземат сите неопходни мерки во рамките на своите надлежности, за непречена реализација на дислокацијата на Командата на СЕЕБРИГ од територијата на Република Северна Македонија и релокација на вооружени сили на странски држави стационирани во Командата на СЕЕБРИГ, од територијата на Република Северна Македонија.

2. Се задолжуваат Министерството за надворешни работи и надворешна трговија, Министерството за внатрешни работи, Министерството за транспорт, Министерството за финансии – Царинска управа и Националниот координативен центар за гранично управување, а му се укажува на Јавното претпријатие за државни патишта, да определат по едно лице за преземањето на активности за непречена реализација на дислокацијата на Командата на СЕЕБРИГ од територијата на Република Северна Македонија и релокација на вооружени сили на странски држави стационирани во Командата на СЕЕБРИГ од територијата на Република Северна Македонија и за тоа во рок од пет дена да го известат Министерството за одбрана.

Точка 40

Владата го разгледа Барањето на Стефан Стојановиќ, за прием во државјанство на Република Северна Македонија, по член 11 од Законот за државјанството на Република Северна Македонија и утврди позитивно мислење по Барањето, имајќи го предвид Мислењето на Министерството за надворешни работи и надворешна трговија.

Точка 41

Владата ја донесе Одлуката за испраќање на припадник на Армијата на Република Северна Македонија во НАТО мисијата на Меѓународниот центар за безбедносна поддршка и обука за Украина во Визбаден, Сојузна Република Германија.

Точка 42

Владата ја разгледа Предлог-одлуката за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество во меѓународната операција на Организацијата на обединетите нации „УНИФИЛ“, во Република Либан, ја утврди и заклучи да ја достави до Собранието на Република Северна Македонија, со предлог Собранието да ја разгледа.

За претставници на Владата на Република Северна Македонија во Собранието се определени м-р Владо Мисајловски, министер за одбрана и Адмир Шабани, заменик на министерот за одбрана, а за повереници Елизабета Чуповска Ристова, државен секретар во Министерството за одбрана и Милан Андоновски, директор на Директоратот за правни работи во Министерството за одбрана.

Точка 43

Владата ја донесе Одлуката за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество во НАТО операцијата „КФОР“ во Република Косово.

Точка 44

Владата ја донесе Одлуката за давање на трајно користење на недвижни ствари на Министерството за одбрана (објекти кои се наоѓаат на место викано „Св.Наум“, на КП бр.2253/1 КО Љубаништа).

Точка 45

Владата ја донесе Одлуката за отворање Почесен конзулат на Република Казахстан во Република Северна Македонија, со седиште во Охрид.

Точка 46

Владата ја донесе Одлуката за давање согласност за именување почесен конзул на Република Казахстан во Република Северна Македонија, со седиште во Охрид.

Точка 47

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1577 на Советот од 29 јули 2025 година за ажурирање на списокот на лица, групи и субјекти кои се опфатени со Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примената на посебни мерки во борбата против тероризмот и за укинување на Одлуката (ЗНБП) 2025/207 и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1578 на Советот од 29 јули 2025 година за спроведување на член 2 (3) од Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за специфични рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти со цел борба против тероризмот и за укинување на Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/206.

Точка 48

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2026/421 на Советот од 19 февруари 2026 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2025/1577 за ажурирање на списокот на лица, групи и субјекти опфатен со Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примена на специфични мерки за борба против тероризмот и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2026/420 на Советот од 19 февруари 2026 година за спроведување на член 2 (3) од Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за специфични рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти со цел борба против тероризмот.

Точка 49

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/632 на Советот од 27 март 2025 година за спроведување на Одлуката 2012/642/ЗНБП за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Белорусија и учеството на Белорусија во руската агресија врз Украина и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/631 на Советот од 27 март 2025 година за спроведување на член 8а(1) од Регулативата (ЕЗ) бр. 765/2006 во врска со рестриктивните мерки во однос на Белорусија и учеството на Белорусија во руската агресија врз Украина.

Точка 50

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1705 на Советот од 29 јули 2025 година за спроведување на Одлуката (ЗНБП) 2015/1333 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Либија.

Точка 51

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1439 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2022/2319 за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Хаити.

Точка 52

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1936 на Советот од 22 септември 2025 година за спроведување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија.

Точка 53

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/1349 на Советот од 8 јули 2025 година за спроведување на Одлуката (ЗНБП) 2015/740 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Јужен Судан и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1347 на Советот од 8 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2015/735 за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Јужен Судан.

Точка 54

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2024/2933 на Советот од 25 ноември 2024 година за спроведување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2024/2934 на Советот од 25 ноември 2024 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр.36/2012 за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Сирија.

Точка 55

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2024/2668 на Советот од 8 октомври 2024 година за спроведување на Одлуката 2010/788/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2024/2670 на Советот од 8 октомври 2024 година за спроведување на Регулативата (ЕЗ) бр.1183/2005 за рестриктивни мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго.

Точка 56

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/510 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Одлуката 2010/788/ЗНБП во врска со рестриктивните мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/509 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕЗ) бр. 1183/2005 во врска со рестриктивните мерки во поглед на ситуацијата во Демократска Република Конго.

Точка 57

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката за спроведување (ЗНБП) 2025/774 на Советот од 14 април 2025 година за спроведување на Одлуката 2011/235/ЗНБП за рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти во однос на состојбата во Иран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/776 на Советот од 14

април 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр.359/2011 за рестриктивни мерки наменети против одредени лица, субјекти и тела во однос на состојбата во Иран.

Точка 58

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1932 на Советот од 22 септември 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриктивни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан.

Точка 59

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/904 на Советот од 13 мај 2025 година за изменување на Одлуката 2014/145/ЗНБП на Советот од 17 март 2014 година за рестриктивни мерки во поглед на дејствијата што го поткопуваат или го загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитетот и независноста на Украина и Регулативата (ЕУ) 2025/903 на Советот од 13 мај 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр. 269/2014 на Советот од 17 март 2014 година за рестриктивните мерки во поглед на дејствијата што го поткопуваат или го загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитетот и независноста на Украина.

Точка 60

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/514 на Советот од 17 март 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2016/1693 за рестриктивни мерки против ИСИЛ (Да'еш) и Ал Каеда и лица, групи, претпријатија и субјекти кои се поврзани со нив и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/515 на Советот од 17 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2016/1686 за воведување дополнителни рестриктивни мерки насочени против ИСИЛ (Да'еш) и Ал Каеда и физички и правни лица, субјекти или тела кои се поврзани со нив.

Точка 61

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/346 на Советот од 18 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/345 на Советот од 18 февруари 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права.

Точка 62

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/204 на Советот од 30 јануари 2025 година за изменување на Заедничкиот став 2001/931/ЗНБП за примената на посебни мерки за борба против тероризмот и Регулативата (ЕУ) 2025/205 на Советот од 30 јануари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕЗ) бр. 2580/2001 за посебни рестриктивни мерки насочени против одредени лица и субјекти, со цел борба против тероризмот.

Точка 63

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/484 на Советот од 11 март 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2019/1894 за рестриктивни мерки во однос на неовластените активности на Турција за дупчење во Источен Медитеран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/487 на Советот од 11 март 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2019/1890 за рестриктивни мерки во однос на неовластените активности на Турција за дупчење во Источен Медитеран.

Точка 64

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2024/2894 на Советот од 18 ноември 2024 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/1532 за рестриктивните мерки во поглед на воената поддршка на Иран за воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море и Регулативата (ЕУ) 2024/2897 на Советот од 18 ноември 2024 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2023/1529 за рестриктивни мерки во поглед на воената поддршка на Иран за воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море.

Точка 65

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1435 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/891 за рестриктивни мерки во поглед на дејствијата за дестабилизирање на Република Молдавија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1434 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2023/888 за рестриктивни мерки во поглед на дејствијата за дестабилизирање на Република Молдавија.

Точка 66

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/528 на Советот од 14 март 2025 година за изменување на Одлуката 2014/145/ЗНБП за рестриктивни мерки во однос на дејствијата кои го поткопуваат или загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитет и независноста на Украина и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/527 на Советот од 14 март 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр. 269/2014 за рестриктивни мерки во однос на дејствијата кои го поткопуваат или загрозуваат територијалниот интегритет, суверенитет и независноста на Украина.

Точка 67

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1279 на Советот од 26 јуни 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2024/2643 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1278 на Советот од 26 јуни 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2024/2642 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија.

Точка 68

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/406 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Одлуката 2013/255/ЗНБП за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Сирија и Регулативата (ЕУ) 2025/407 на Советот

од 24 февруари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) бр. 36/2012 за рестриктивни мерки во поглед на состојбата во Сирија.

Точка 69

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1555 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2021/1277 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Либан.

Точка 70

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1481 на Советот од 18 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриктивни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан.

Точка 71

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/336 на Советот од 18 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2016/1693 за рестриктивните мерки против ИСИЛ (Да'еш) и Ал Каеда и лица, групи, претпријатија и субјекти кои се поврзани со нив.

Точка 72

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1935 на Советот од 22 септември 2025 година за изменување на Одлуката 2012/285/ЗНБП за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Гвинеја-Бисао и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1933 на Советот од 22 септември 2025 година за спроведување на член 11 од Регулативата (ЕУ) 377/2012 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Гвинеја-Бисао.

Точка 73

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1397 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата (ЕУ) 2025/1396 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права.

Точка 74

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1255 на Советот од 23 јуни 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1256 на Советот од 23 јуни 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриктивни мерки против сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права.

Точка 75

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/377 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/2135 за рестриктивни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/376 на Советот од 24 февруари 2025 година за изменување на Регулативата (ЕУ) 2023/2147 за рестриктивни мерки во однос на активностите кои ги поткопуваат стабилноста и политичката транзиција на Судан.

Точка 76

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1790 на Советот од 5 септември 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2020/1999 за рестриктивни мерки поради сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1789 на Советот од 5 септември 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2020/1998 за рестриктивни мерки поради сериозни прекршувања и злоупотреби на човековите права.

Точка 77

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1558 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката 2010/413/ЗНБП за рестриктивни мерки против Иран и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1559 на Советот од 25 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) бр.267/2012 за рестриктивни мерки против Иран.

Точка 78

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1547 на Советот од 25 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2023/1532 за рестриктивни мерки во поглед на воената поддршка на Иран на воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1548 на Советот од 25 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2023/1529 за рестриктивни мерки во поглед на воената поддршка на Иран на воената агресија на Русија против Украина и за вооружените групи и субјекти на Блискиот Исток и во регионот на Црвено Море.

Точка 79

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1497 на Советот од 18 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2017/1775 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Мали и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1474 на Советот од 18 јули 2025 година за спроведување на член 12 од Регулативата (ЕУ) 2017/1770 за рестриктивни мерки во однос на состојбата во Мали.

Точка 80

Владата ја донесе Одлуката за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2025/1443 на Советот од 15 јули 2025 година за изменување на Одлуката (ЗНБП) 2024/2643 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија и Регулативата за спроведување (ЕУ) 2025/1444 на Советот од 15 јули 2025 година за спроведување на Регулативата (ЕУ) 2024/2642 за рестриктивни мерки во однос на дестабилизирачките активности на Русија.

Точка 81

Владата го разгледа Предлогот на закон за високото образование и го утврди со следните заклучоци:

1. Министерството за образование и наука да го усогласи текстот на Предлогот на закон со Министерството за финансии и Министерството за правда.
2. Пречистениот текст на Предлогот на закон за високото образование, согласно член 144 од Деловникот на Собранието на Република Северна Македонија, да се достави до Собранието.

За претставници на Владата на Република Северна Македонија во Собранието се определени проф. д-р Весна Јаневска, министер за образование и наука и Дритон Сулејмани, заменик на министерот за образование и наука, а за повереници Елена Ивановска, државен секретар во Министерството за образование и наука, Борчо Алексов, државен советник во Министерството за образование и наука и Милка Масникоса, раководител на сектор во Министерството за образование и наука.

Точка 82

Владата го разгледа Предлогот на закон за научноистражувачката дејност и го утврди со следните заклучоци:

1. Предлагачот да го усогласи текстот на Предлогот на закон со Министерството за финансии, Министерството правда и Секретаријатот за законодавство.
2. Пречистениот текст на Предлогот на закон за научноистражувачката дејност, согласно член 144 од Деловникот на Собранието на Република Северна Македонија, да се достави до Собранието.

За претставници на Владата на Република Северна Македонија во Собранието се определени проф. д-р Весна Јаневска, министер за образование и наука и Дритон Сулејмани, заменик на министерот за образование и наука, а за повереници Елена Ивановска, државен секретар во Министерство за образование и наука и Светлана Бицеска, државен советник во Министерството за образование и наука.

Точка 83

Владата го разгледа Предлогот на закон за обезбедување на квалитет во високото образование и науката и го утврди со следниве заклучоци:

1. Текстот на Предлогот на закон за обезбедување на квалитет во високото образование и науката да се усогласи со Министерството за правда, Министерството за финансии и Секретаријатот за законодавство.
2. Пречистениот текст на Предлогот на закон за обезбедување на квалитет во високото образование и науката да се достави до Собранието, согласно член 144 од Деловникот на Собранието на Република Северна Македонија.

За претставници на Владата на Република Северна Македонија во Собранието се определени проф. д-р Весна Јаневска, министер за образование и наука и Дритон Сулејмани, заменик на министерот за образование и наука, а за повереници Елена Ивановска, државен секретар во

Министерството за образование и наука, Борчо Алексов, државен советник во Министерството за образование и наука и Милка Масникоса, раководител на сектор во Министерството за образование и наука.

Точка 84

Владата ја разгледа Информацијата за потребата од донесување на решение за почеток со работа на студиската програма „Компјутерски науки и инженерство“ од трет циклус на академски студии-докторски студии (180 ЕКТС), на Факултет за информатички науки и компјутерско инженерство, при Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје, со Предлог – решение, ја усвои Информацијата и даде Решение за почеток со работа на студиската програма „Компјутерски науки и инженерство“ од трет циклус на академски студии-докторски студии (180 ЕКТС), на Факултет за информатички науки и компјутерско инженерство, при Универзитет „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје.

Точка 85

Владата го разгледа Предлогот за поведување постапка за водење на преговори за склучување на Договор меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување, со Нацрт-текст на Договор и го усвои со следните заклучоци:

1. Го прифати Нацрт-текстот на Договорот меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување, како основа за водење на преговорите.
2. Се задолжуваат шефот и членовите на Делегацијата на Република Северна Македонија при водење на преговорите да се придржуваат кон ставовите наведени во предлогот за поведување на постапка за водење на преговори за склучување на Договор меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување.
3. Се овластува шефот на Делегацијата на Република Северна Македонија да го парафира текстот на Договорот меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување согласно утврдените насоки, доколку се постигне согласност на преговорите.
4. Се задолжува Делегацијата на Република Северна Македонија по завршените преговори во рок од 30 дена до Владата да поднесе писмен извештај за завршените преговори со усогласениот, односно парафираниот текст на Договорот меѓу Република Северна Македонија и Република Индија за социјално осигурување.

Точка 86

Владата ја разгледа Информацијата за потребата од спроведување на повеќегодишна јавна набавка за одржување на Порталот за електронски услуги (uslugi.gov.mk) и поддршка, одржување и продолжување на лиценци за HSM уред и ја усвои со следните заклучоци:

1. Даде согласност за преземање на повеќегодишни финансиски обврски за одржување на Порталот за електронски услуги (uslugi.gov.mk) и поддршка, одржување и продолжување на лиценци за HSM уред, во вкупна вредност од 34.500.000 денари.
2. Се задолжува Министерството за дигитална трансформација во рамки на сопствен буџет да обезбеди средства за спроведување постапка за јавна набавка за период од 3 години за: превентивно, реактивно и адаптивно одржување на Порталот за електронски услуги, поддршка

и продолжување на лиценци за HSM уред, во рамки на Раздел 17001 Министерството за дигитална трансформација, програма Н, потпрограма НА, ставка 424, во вкупна вредност од:

- за 2026 година 4.500.000 денари,
- за 2027 година 15.000.000 денари и
- за 2028 година 15.000.000 денари.

3. Се задолжува Министерството за дигитална трансформација да ги прикаже буџетските средства во буџетскиот циркулар за соодветните фискални години, во Раздел 17001 Министерството за дигитална трансформација, програма Н, потпрограма НА, ставка 424, а Министерството за финансии да ги има предвид при утврдување на буџетот на Република Северна Македонија за соодветните фискални години.

4. Се задолжува Министерството за дигитална трансформација да спроведе постапка за јавна набавка со времетраење од три години и да склучи договор за истата.

Точка 87

Владата ја симна од Дневен ред Информацијата за утврдување на Деталната листа на области и видови на субјекти од областите со висока критичност, Деталната листа на подобласти и видови на субјекти во другите критични области, Деталната листа на суштински субјекти, Деталната листа на важни субјекти и Листа на суштински субјекти кои се даватели на доверливи услуги, го водат Единствениот регистар на врвни домени (Доменот МК и Доменот MKD), се даватели на ДНС услуги или се единствен давател на услуга во Републиката која е суштинска за одржување на општествени или економски активности, со Предлог-одлука.

Точка 88

Владата ја донесе Одлуката за преземање на основачките права и обврски над Средното училиште на Град Скопје „Марија Кири - Склодовска“ – Скопје.

Точка 89

Владата ја донесе Одлуката за престанок и за давање на трајно користење на движна ствар на Министерството за култура и туризам.

Точка 90

Владата го одложи од разгледување Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за пратениците, по скратена постапка, поднесен од група пратеници, за наредната седница на Владата, поради потребата Министерството за правда да достави мислење по истиот.

Точка 91

Владата го разгледа Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за одбрана, по скратена постапка, поднесен од група пратеници и притоа го утврди следното мислење:

Согласно на член 1 став 6 од Законот за одбрана на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија бр.42/01, 5/03, 58/06, 110/08, 51/11, 151/11, 251/15 и „Службен весник на Република Северна Македонија бр.42/20) „Одбраната на Републиката може да се остварува самостојно или во рамките на Организацијата на Северноатлантскиот договор (North Atlantic Treaty Organization, во натамошниот текст: НАТО).

Одбраната на Републиката се остварува и преку учество во изградба и одржување на меѓународниот мир, безбедност, како и исполнување на обврските преземени во рамките на НАТО.“.

Собранието на Република Северна Македонија, на седницата, одржана на 11 февруари 2020 година го донесе Законот за ратификација на Северноатлантскиот договор („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.36/20).

Согласно член 1 од горенаведениот Договор „Страните се обврзуваат, како што е утврдено во Повелбата на Обединетите нации, да решат каков било меѓународен спор во кој тие можат да бидат инволвирани, со мирни средства, на начин со кој нема да бидат загрозувани меѓународниот мир, безбедноста и правдата и дека во рамки на своите меѓународни односи ќе се воздржат од закани или од употреба на сила, на каков и да е начин што не е во согласност со целите на Обединетите нации“.

Ова укажува дека дејствувањето на членките кои се дел од НАТО, во рамките на оваа организација дејствуваат и согласно на Повелбата на Обединетите нации.

Согласно горенаведеното, Владата на Република Северна Македонија смета дека одредбите на Законот за одбрана се во согласност со одредбите на Повелбата на Обединетите нации.

Точка 92

Владата го разгледа Годишниот извештај за реализирани активности на Републичкиот совет за безбедност на сообраќајот на патиштата за 2025 година, Годишниот финансиски извештај за 2025 година и Програмата за работа на Републичкиот совет за безбедност на сообраќајот на патиштата за 2026 година и притоа го утврди следното мислење:

Согласно член 374 став (5) од Законот за безбедност на сообраќајот на патиштата („Службен весник на Република Македонија“ бр.165/15, 226/15, 55/16, 11/18 и 83/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.98/19, 302/20, 122/21, 33/24, 208/24, 193/25 и 58/26), Републичкиот совет за безбедност на сообраќајот на патиштата до Собранието на Република Северна Македонија доставува финансиски извештај и извештај за реализирани активности од Годишната програма за работа.

Согласно Извештајот за финансиско работење, во текот на минатата година остварени се вкупни приходи во износ од 48.601.274 денари и вкупно расходи од 27.558.604 денари, односно остварена е добивка во износ од 21.042.770 денари.

Имајќи го предвид наведеното, се укажува доставениот Финансиски извештај да се дополни, во насока на тоа да се даде споредбен приказ на планираните и остварените приходи и расходи во 2025 со оние од 2024 година. Воедно, Годишната програма да се дополни со соодветен Финансиски план.

Точка 93

Владата го одложи разгледувањето на Годишниот извештај за работата на Државната комисија за спречување на корупцијата за 2025 година, за наредната седница на Владата, поради потребата Министерството за правда да подготви и достави мислење по предметниот материјал.

Точка 94

Владата го одложи од разгледување Годишниот извештај за спроведување на Националната стратегија за спречување на корупцијата и судирот на интереси 2021-2025, за периодот 1.1.2025 година - 31.12.2025 година и Завршен извештај за спроведување на Националната стратегија за спречување на корупцијата и судирот на интереси 2021-2025 година, за периодот 1.1.2021 година - 31.12.2025 година, поради потребата Министерството за правда, во соработка со Кабинетот на заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за политички систем, Кабинетот на заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија задолжен за политики на добро владеење, Кабинетот на министерот без ресор, задолжен за интеграција и имплементација на Стратегијата за инклузија на Ромите 2022-2030, Министерството за дигитална трансформација, Министерството за социјална политика, демографија и млади, Министерството за образование и наука, Министерството за здравство, Министерството за јавна администрација, Министерството за европски прашања, Министерството за локална самоуправа, Министерството за надворешни работи и надворешна трговија, Министерството за односи меѓу заедниците, Министерството за животна средина и просторно планирање, Министерството за транспорт, Министерството за спорт, Министерството за култура и туризам, Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, Министерството за енергетика, рударство и минерални сировини, Министерството за економија и труд, Министерството за финансии, Министерството за внатрешни работи, Генералниот секретаријат на Владата на Република Северна Македонија и Секретаријатот за законодавство да подготви и достави мислење по предметните извештаи.

Министерството за правда да ја извести Владата кога материјалот повторно да се стави на Дневен ред на седница на Владата.

Точка 95

Владата ја разгледа Иницијативата од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.95/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 11 став 1, став 7 во делот „со свое мислење“ и став 8 во делот „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за нотаријатот („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата се оспорува уставноста на одредбата од членот 11 став (1), став (7) во делот: „Со свое мислење“ и став (8) во делот: „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за нотаријатот, односно дека се повредувале темелните вредности на уставниот поредок и тоа; владеење на правото (член 8 став 1 алинеја 3), начелото на законитост (член 51), почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право (член 8 став 1 алинеја 11) и правото на судска заштита (член 50) од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот на Иницијативата наведува дека со членот 11 став (1), став (7) и став (8) од Законот за нотаријатот е повреден членот 8 став (1) алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија, односно владеењето на правото, членот 8 став (1) алинеја 11 кој го утврдува почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право, членот 50 кој пропишува дека секој граѓанин може да се повика на заштита на слободите и правата утврдени со Уставот на Република Северна Македонија пред судовите и пред Уставниот суд на Република Северна Македонија во постапка заснована врз начелата на приоритет и итност. Се гарантира судска заштита на законитоста на поединечните акти на државната управа и на другите институции што вршат јавни овластувања. Граѓанинот има право да биде запознаен со човековите права и

основни слободи и активно да придонесува, поединечно или заедно со други за нивно унапредување и заштита, како и членот 51 кој утврдува дека законите мора да бидат во согласност со Уставот на Република Северна Македонија и дека секој е должен да ги почитува Уставот на Република Северна Македонија и законите.

Подносителот на Иницијативата смета дека со членот 11 став (1) од Законот за нотаријатот во кој е утврдено дека „нотарот се именува со решение на Министерството врз основ на конкурс“ став (7) во кој е утврдено дека „ по истекот на рокот од ставот (5) на овој член, Комората е должна да ги достави до Министерството примените пријави со свое мислење, најдоцна во рок од 15 дена од денот на завршување на конкурсот“ и став (8) во кој е утврдено дека „ на кандидатите кои нема да бидат именувани за нотар, во рок од 15 дена од денот на именувањето на нотарите, им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“, законодавецот, иако формално ја уредува постапката на именување, не воспоставил правни мерила за избор меѓу кандидатите кои ги исполнуваат законските услови, со што се овозможувало одлучување без објективни и проверливи критериуми. Исто така, смета дека нормата е нејасна, непредвидлива и подложна на арбитрарност, како и дека со оспорениот дел од законската одредба е нарушена правната сигурност, дека се дозволува можност на самоволно одлучување без да постојат критериуми, мерила или методологија врз основа на кои се врши изборот на нотари.

Подносителот на Иницијативата наведува дека Законот во членот 10 став (1) утврдувал услови за именување, но тие услови се минималните законски претпоставки и имале исклучиво функција за пристап до постапката, но не овозможувале рангирање врз основа на критериуми врз кои може да се направи избор меѓу кандидатите, зад кое се криела неограничена дискреција на орган на извршната власт.

Подносителот наведува дека во ставот (7), употребата на поимот „мислење“ на Комората, без негово нормативно определување, дополнително ја засилува нејасноста и непредвидливоста, бидејќи не е утврдено дали тоа мислење има обврзувачко дејство, дали се заснова на критериуми, ниту како влијае на одлуката за избор.

Подносителот наведува дека со оспорениот дел од член 11 став (8) од Законот за нотаријатот, дека самото „доставување писмено известување, со копија од решението за именување“ до неизбраните кандидати било, исто така, спротивно на начелото на правна сигурност, бидејќи законодавецот предвидел само доставување на известување и копија од решението, без да пропише обврска за образложување на изборот, со што оневозможил кандидатите да ги разберат причините за неизборот и да остварат ефективна судска заштита.

Подносителот наведува дека законодавецот не само што не ја ограничил дискрецијата на министерството, туку воопшто не утврдил никакви мерила за избор на кандидатите кои ги исполнуваат условите, со што оспорените одредби не ги инкорпорирале меѓународно утврдените стандарди за предвидливост, правна сигурност и заштита од произволност, туку создавало правна рамка во која изборот не можел да се објасни со правни причини, а останувало на ниво на слободна волја на органот, со што биле повредени член 8 став 1 алинеи 3 и 11, член 50 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија.

Наводите на подносителот дека со оспорените одредби се повредуваат темелните вредности на уставниот поредок, особено владеењето на правото од член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, не се основани.

Согласно член 8 став (1) алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија, владеењето на правото е утврдено како една од темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија.

Согласно член 8 став (1) алинеја 11 од Уставот на Република Северна Македонија, почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право е утврдено како една од темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија.

Според член 50 од Уставот на Република Северна Македонија, во Република Северна Македонија се гарантира судска заштита на законитоста на поединечните акти на државната управа и на другите институции што вршат јавни овластувања. Граѓанинот има право да биде запознаен со човековите права и основни слободи и активно да придонесува, поединечно или заедно со други за нивно унапредување и заштита.

Според член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, во Република Северна Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Со член 10 од Законот за нотаријатот се уредуваат условите за именување на нотар. Според став (1) од истиот член, за нотар може да биде именувано лице кое ги исполнува следниве услови: а) да е државјанин на Република Македонија; б) да е деловно способно и да има општа здравствена способност, што се докажува со уверение издадено од надлежна здравствена установа од областа на медицината на трудот; в) да е дипломиран правник со завршено четиригодишно високо образование на правни студии или дипломиран правник кој според Болоњската декларација има 300 кредити на правни студии според Европскиот кредит трансфер систем (ЕКТС) или нострифицирана диплома за завршени правни студии во странство во траење од четири години или според Болоњската декларација има 300 кредити на правни студии според Европскиот кредит трансфер систем (ЕКТС); г) да има положено правосуден испит; д) да има положено нотарски испит; е) да има најмалку три години работен стаж на правни работи по положен правосуден испит или две години работен стаж во нотарска канцеларија по положен правосуден испит; е) да не е осуден со правосилна судска одлука на безусловна казна затвор над шест месеци или да не му е изречена забрана за вршење на професија, дејност или должност; ж) да даде изјава заверена од нотар дека ќе обезбеди соодветна опрема и простории за вршење на нотарската служба; з) да даде изјава пред нотар дека не е презадолжено, со сите последици од давање на лажен исказ; с) активно да го владее македонскиот јазик и неговото кирилско писмо; ј) да не му престанала функцијата судија, односно не му престанал работниот однос како државен службеник, помошник-нотар, заменик-нотар, адвокат или извршител со правосилна одлука во дисциплинска постапка додека не поминат три години од денот на правосилноста на одлуката.

Со член 11 од Законот за нотаријатот се уредува постапката за именување на нотар. Според став (1) од истиот член, нотарот се именува со решение на Министерството врз основа на конкурс.

Според член 11 став (2) од Законот за нотаријатот, конкурсот за именување на нотари го распишува Министерството, а го спроведува Комората која за таа цел формира комисија составена од пет члена од кои два члена од Комората, еден член од Судскиот совет на Република Северна Македонија, еден член од Академијата за судии и јавни обвинители и еден универзитетски професор од правните факултети акредитирани во Република Северна Македонија, применувајќи го начелото на соодветна и правична застапеност. Со комисијата раководи претседател кој се определува од редот на членовите на комисијата кои се номинирани од Комората.

Според член 11 став (5) е определено: рокот за пријавување на заинтересираните кандидати не смее да биде пократок од 15 дена од денот на објавувањето на конкурсот во „Службен весник на Република Македонија“.

Според член 11 став (7) од истиот член, по истекот на рокот од ставот (5) на овој член, Комората е должна да ги достави до Министерството примените пријави со свое мислење, најдоцна во рок од 15 дена од денот на завршување на конкурсот.

Според член 11 став (8) од истиот член, на кандидатите кои нема да бидат именувани за нотар, во рок од 15 дена од денот на именувањето на нотарите, им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување.

Според член 11 став (9) од истиот член, против решението за именување на нотар, неименуваниот кандидат може да поведе управен спор пред надлежен суд.

Имајќи ги предвид сите цитирани законски одредби од Законот за нотаријатот, сосем е јасно дека Законот за нотаријатот ги уредува условите и постапката за именување на нотар. Со самиот факт што во Законот за нотаријатот се пропишани услови за именување (член 10), како и постапка во која учествуваат повеќе субјекти (Министерството за правда и Нотарската комора), се обезбедува доволна правна рамка што исклучува било каква нејасност и непредвидливост на законската норма.

Во однос на наводот дека не се утврдени критериуми за избор меѓу кандидатите, треба да се има предвид дека не секоја дискреција претставува неограничена или произволна дискреција. Напротив, дискреционото овластување на надлежниот орган е иманентен дел од управното одлучување, особено во ситуации кога се избира меѓу повеќе кандидати кои ги исполнуваат законските услови. Во конкретниот случај, дискрецијата е ограничена со законските услови, целта на законот и општите принципи на управното право, што обезбедува доволни гаранции против злоупотреба. Во ситуации кога повеќе кандидати ги исполнуваат формалните услови, министерот за правда врши избор врз основа на поширока проценка на нивната стручност, професионален интегритет и соодветност за вршење на нотарската служба, за што кандидатот доставува кратка биографија, водејќи сметка и за потребите на функционирањето на нотарската служба, односно бројот и распоредот на нотарите по подрачја.

Во однос на оспорениот дел од член 11 став (7) од законот, во делот „со свое мислење“, неоснован е наводот дека недефинирањето на поимот „мислење“ создава правна несигурност. Во правниот систем, мислењето на Комисијата која го спроведува Конкурсот при Нотарската комора е од советодавен карактер, освен ако законодавецот изречно не му даде обврзувачко дејство. Оттука, отсуството на детална нормативна разработка не значи нејасност, туку остава простор за стручно вреднување, без да се дерогира надлежноста на органот што одлучува.

Во однос на член 11 став (8) од законот, во делот „им се доставува писмено известување“, наводите дека недостигот од образложение го повредува правото на судска заштита од член 50 од Уставот, исто така не се основани. Имено, решението за именување претставува управен акт кој подлежи на судска контрола согласно општите правила на управното право. Доставувањето писмено известување со копија од решението им овозможува на кандидатите да се запознаат со исходот на постапката и да ги користат правните средства што им стојат на располагање, односно законот уредува и правна заштита, односно можност за поведување управен спор пред Управен суд на Република Северна Македонија, што претставува значаен механизам за контрола на законитоста.

Дополнително, обврската за образложување на управните акти произлегува од Законот за општата управна постапка, па нејзиното неповторување во конкретната одредба не значи нејзино исклучување.

Наводите за повреда на член 51 од Уставот (начело на законитост) се, исто така, неосновани, бидејќи наведените одредби се дел од важечки закон донесен во пропишана постапка и не се во спротивност со ниту една уставна норма и се во функција на спроведување на законот.

Имајќи го предвид претходно наведеното, Владата на Република Северна Македонија смета дека членот 11 став (1), став (7) и став (8) од Законот за нотаријатот („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18) е во согласност со член 8 став (1) алинеја 3 и 11, член 50 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 11 став (1) во оспорениот дел „нотарот се именува со решение на Министерството врз основа на конкурс“, став (7) во оспорениот дел „со свое мислење“ и став (8) во оспорениот дел „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за нотаријатот („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18).

Точка 96

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.112/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 11 алинеја 22 во делот „Министерството за информатичко општество и администрација“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 11 алинејата 22 во делот „Министерството за информатичко општество и администрација“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24), подносителот наведува дека согласно член 11 алинеја 22 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, Управниот одбор ги врши следниве работи: - се запознава со актите за внатрешна организација и систематизација на работните места донесени по претходна согласност на Министерството за информатичко општество и администрација од страна на директорот. Исто така, посочува дека врз основа на членот 11 точката 17 од Законот за организација и работа на органите на државната управа, за вршење на функциите на државната управа, меѓу другите, се основа и Министерство за јавна администрација.

Понатаму, во Иницијативата е наведено дека членот 8 точка 6 од Законот за изменување и дополнување на Законот за организација и работа на органите на државната управа („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.121/24), уредува дека со денот на влегувањето во сила на овој закон: Министерството за информатичко општество и администрација продолжува да работи како Министерство за дигитална трансформација и како Министерство за јавна администрација, со надлежности утврдени со овој закон, како правни наследници на ова министерство. Министерството за дигитална трансформација го задржува единствениот даночен број на Министерството за информатичко општество и администрација, а Министерството за јавна администрација ќе добие нов даночен број, најдоцна во рок од три дена од денот на конституирање на Владата.

Подносителот во Иницијативата со оспорената алинеја 22 од членот 11 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители, истакнува дека се пропишуваат надлежности и овластувања на непостоечко министерство кое нешто може да доведе во забуна во однос на примената на одредбата и кое нешто не е во согласност со владеењето на правото.

Согласно изнесените наводи во Иницијативата со која се оспорува членот 11 алинејата 22 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители, се смета дека истите се неосновани,

бидејќи согласно членот 8 точка 6 од Законот за изменување и дополнување на Законот за организација и работа на органите на државната управа („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.121/24), јасно е уредено во преодните одредби дека Министерството за информатичко општество и администрација продолжува да работи како Министерство за дигитална трансформација и како Министерство за јавна администрација, со надлежности утврдени во Законот за организација и работа на органите на државната управа, како правни наследници на ова министерство.

Од ова произлегува дека, не станува збор за непостоечко министерство, напротив согласно Законот за изменување и дополнување на Законот за организација и работа на органите на државната управа („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.121/24), правни наследници на ова министерство се Министерството за јавна администрација и Министерството за дигитална трансформација.

Имајќи го предвид наведеното, се укажува дека оспорениот член 11 алинејата 22 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители се во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 11 алинејата 22 во делот „Министерството за информатичко општество и администрација“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24).

Точка 97

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.101/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 60 став 6 во деловите „и ја задолжува службата во“ и „да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 60 ставот 6 во деловите „и ја задолжува службата во“ и „да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето“, од Законот за академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24), подносителот наведува дека согласно член 60 став 6 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители во случаите од ставовите (2), (3) и (4) на овој член, Судскиот совет, односно Советот на јавните обвинители ја известува и ја задолжува службата во Академијата да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето.

Понатаму, во Иницијативата е наведено дека според Законот за Судскиот буџет, Академијата за судии и јавни обвинители е дел од „Судската власт“, истата како главен приход го има „Судскиот буџет“, а од содржината на Законот за јавното обвинителство во ниту еден член не се пропишува дека дел од средствата со кои се финансира Јавното обвинителство се одделуваат, а со цел финансирање на обуката која се однесува на идните јавни обвинители (и судии).

Исто така, подносителот на Иницијативата истакнува и дека, во смисла на тоа, е и неоправдано со Законот за Академија за судии и јавни обвинители да се доверува надлежност на Советот на јавните обвинители да ја задолжува службата во Академијата да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето, бидејќи Советот на јавните обвинители, согласно Законот за Академија за судии

и јавни обвинители само учествува во назначувањето на членови и заменици на членовите на органот на управување на Академијата.

Подносителот во Иницијативата, истакнува и доколку трошоците на судскиот буџет меѓу другото ги сочинуваат: платите и надоместоците на директорот на Академијата за судии и јавни обвинители и платите и надоместоците на вработените во Академијата за судии и јавни обвинители (член 5 точка 1 алинеи 1 и 2 од Законот за Судскиот буџет), во тој случај се доведува во прашање и надлежноста на Судскиот совет да ја задолжува службата во Академијата да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето. Советот на јавните обвинители, исто како и Судскиот совет учествува во работата на Академијата само преку назначување на членови и заменици на членовите на органот на управување.

Во Иницијативата, оспорувајќи го членот 60 ставот 6 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители, подносителот смета дека Судскиот буџетски совет ги врши работите на „судскиот буџет“ (член 6 став 1 од Законот за Судскиот буџет) и според тоа и евентуалната активна легитимација на Судскиот буџетски совет да може да ги побарува средствата од членот 60 ставови (2), (3) и (4) од Законот за Академија за судии и јавни обвинители во постапка и на начин пропишани со закон. Укажувајќи дека ако основач на Јавната установа „Академија за судии и јавни обвинители“ е Собранието со Законот за Академија за судии и јавни обвинители, во тој случај би можело да се смета дека евентуалното овластување да се бара надомест од лицето би требало да падне на основачот на јавната установа и при таква поставеност, оспорениот дел како во воведот на оваа иницијатива, според наводите на подносителот, може да се смета дека не е во согласност и со алинејата 4 од ставот 1 на членот 8 од Уставот.

Во Министерството за правда формирана е работна група за подготовка на Закон за изменување и дополнување на Законот за Академијата за судии и јавни обвинители. Поради обемот на подготвените измени и дополнувања кои опфатија повеќе од 1/3 од членовите на постојниот закон, се пристапи кон подготовка на нов закон. Во оваа работна група, Министерството за правда ги вклучи сите засегнати институции Академијата за судии и јавни обвинители, судовите, јавното обвинителство, Судскиот совет на Република Северна Македонија и Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија, преку нивни претставници, како и претставници на академската заедница, претставници од проектот EU Support for Rule of Law, а како поддржувачи на процесот беа вклучени претставници од Делегацијата на Европската Унија, Амбасадата на Соединетите Американски Држави, Амбасадата на Кралството Холандија и Мисијата на ОБСЕ во Скопје.

Со подготвениот Предлог на закон за Академијата за судии и јавни обвинители од страна на работната група при Министерството за правда, пред се, ќе бидат вградени препораките од Оценската мисија, анализата на EU Support for Rule of Law и препораките од работилницата за подготовка на преговарачка позиција за Поглавјето 23 со експертите на УНОПС.

Исто така, со новото законско решение ќе се изврши унапредување на одредбите за утврдувањето на бројот за потребни судии и јавни обвинители и објавувањето на огласите, како и на одредбите за приемната постапка, со цел точно определување на роковите за објавување на јавниот оглас, поедноставување на постапката за прием во почетна обука, точни рокови за почеток на почетната обука, подобрување на методологијата на почетната обука, како и оптимизација на работата на телата на Академијата. Со Предлогот на закон ќе се надминат и лоцираните слабости и недоследности од постојниот закон, ќе се изврши номотехничко коригирање во однос на пресметувањето на бодовите за практичниот дел од приемниот испит и соодветно, ќе се адресираат на одлуките на Уставниот суд, со кои се укинати одредени одредби како спротивни на Уставот и законите.

Предлогот на закон за Академијата за судии и јавни обвинители беше објавен на ЕНЕР и беше достапен за јавно коментирање и во овој момент е доставен во владина процедура. Воедно, во насока на унапредување на одредбите на постојниот закон, меѓу кои и прашањата опфатени со Иницијативата, во Предлогот на закон се пристапи кон ревидирање на финансирањето на Академијата, при што средствата за работа на Академијата се обезбедуваат од Буџетот на Република Северна Македонија преку буџетот на Министерството за правда, како нејзин основач.

Владата смета дека оспорените одредби се во согласност со Уставот, а прашањето за нивната целисходност не е во надлежност на Уставниот суд, туку на законодавецот.

Имајќи го предвид горенаведеното, се укажува дека оспорениот член 60 ставот 6 во деловите „и ја задолжува службата во“ и „да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето“, од Законот за академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24 се во согласност со Уставот на Република Северна Македонија), поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членовите 60 ставот 6 во деловите „и ја задолжува службата во“ и „да направи пресметка за надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување и да го наплати побарувањето“ од Законот за академија за судии и јавни обвинители.

Точка 98

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Игорчо Точев од Скопје, Анета Стевановиќ од Скопје и Љубица Стојковска Перковска од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.99/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 9 став, 2 во целост и посебно во делот „Управниот одбор на Здружението на“, член 9, став 3 во целост и посебно во делот „Извршниот одбор на Здружението на“, ставовите 4 и 5 од истиот член и член 67 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 9, став 2 во целост и посебно во делот „Управниот одбор на Здружението на“, член 9, став 3 во целост и посебно во делот „Извршниот одбор на Здружението на“, и ставовите 4 и 5 од истиот член и член 67 од Законот за академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24), подносителите наведуваат дека согласно член 17 став 1 од Законот за организација и работа на органите на државната управа, Министерството за правда ги врши работите што се однесуваат на судството, јавното обвинителство, јавното правобранителство; кривичната одговорност и одговорноста за прекршоци; нотарските работи, адвокатурата и други видови правна помош; наследувањето, сопственоста, стварните права и облигационите односи, меѓународната правна помош; извршувањето на санкциите за кривични дела и прекршоци; организацијата и управувањето со казнено-поправните и воспитно-поправните установи; амнестијата и помилувањето; судските вештачења, експертизи и супервештачења, изборниот систем, водењето евиденција на избирачкото право; кривичната, прекршочната, парничната, вонпроцесната, извршната постапка, управниот надзор и други работи утврдени со закон.

Понатаму, во Иницијативата е наведено дека според ставот 2 од истиот член и закон, во состав на Министерството за правда се Управата за извршување на санкциите и Бирото за процена. Во продолжение подносителите го оспоруваат член 67 од Законот за Академија за судии и јавни

обвинители, кој гласи дека надзор над спроведувањето на одредбите на овој закон врши Министерството за правда. Имено, укажуваат дека Академијата за судии и јавни обвинители, според Законот за Судскиот буџет е дел од „Судската власт“, односно при таква состојба, со оспорената одредба како под 1 од воведот на оваа иницијатива, се воспоставува мешање на извршната власт во судската власт од една страна, а од друга страна, со оглед дека Академијата за судии и јавни обвинители е основана со закон од страна на Собранието на Република Северна Македонија како законодавна власт, што дополнително доаѓа до мешање на едната со другата власт, а со тоа и создавање на состојба во која не постои јасна поделба на власта на законодавна, извршна и судска власт. Исто така, истакнуваат дека од целината на Законот за Академија за судии и јавни обвинители и од Законот за организација и работа на органите на државната управа, не произлегува во однос на што се може да се протега надзорот на Министерството за правда над спроведувањето на одредбите од Законот за Академија за судии и јавни обвинители кога Министерството за правда со свои одлуки, насоки или решенија, (не) може да влијае врз работењето на Академијата, ниту пак со Законот за организација и работа на органите на државната управа му се дава надлежност да врши надзор над работата над една јавна установа чиј основач не е Министерството за правда, туку тоа е Собранието на Република Северна Македонија.

Во Иницијативата е посочено дека според Законот за судовите, Министерството за правда ги врши само работите на правосудната управа (член 82 од Законот) и во смисла на наведеното, како од претходните два става, оспорената одредба може да се смета дека не е во согласност со членот 8 алинеи 3 и 4, членот 61 став 1, членот 89 и членот 95 од Уставот.

Во врска со наводите со кои се оспорува член 67 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, првенствено се укажува дека основач на Академијата за судии и јавни обвинители како јавна установа е Министерството за правда. Дополнително, Законот за установите во членот 88 уредува дека надзор над законитоста на работата и на актите на установата, врши надлежното министерство. Покрај ова, согласно членот 13 став 1 точка 7 од Законот за организација и работа на органите на државната управа е пропишано дека органите на државната управа вршат надзор над законитоста на актите и работењето на трговските друштва, установите и другите правни лица кога за тоа се овластени со закон, за што во конкретната ситуација Министерството за правда е надлежно министерство за надзорот за спроведување на одредбите од Законот за Академија за судии и јавни обвинители.

Подносителите во Иницијативата го оспоруваат и член 9 наведувајќи дека согласно член 9, став 1, Управниот одбор е орган на управување на Академијата кој го сочинуваат девет члена. Според ставот 2 од истиот член, четири члена и нивни заменици во Управниот одбор се назначуваат од редот на судиите и тоа: двајца членови и нивни заменици се судии назначени од Судскиот совет на Република Северна Македонија, еден член и негов заменик се судии назначени на општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија и еден член и негов заменик се судии назначени од Управниот одбор на Здружението на судиите на Република Северна Македонија. Според став 3 од истиот член, четири члена и нивни заменици во Управниот одбор се назначуваат од редот на јавните обвинители и тоа: двајца членови и нивни заменици се јавни обвинители назначени од Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија, еден член и негов заменик се јавните обвинители назначени од Јавниот обвинител на Република Северна Македонија и еден член и негов заменик се јавни обвинители назначени од Извршниот одбор на Здружението на јавните обвинители во Република Северна Македонија. Според ставот 4 од истиот член, за член или заменик-член во Управниот одбор од редот на судиите и јавните обвинители можат да бидат назначени судии и јавни обвинители со најмалку осум години работен стаж како судија, односно како јавен обвинител и со позитивни резултати во работата. Според став 5 од истиот член, министерот за правда назначува еден член и негов заменик во Управниот одбор од раководните административни службеници во Министерството за правда

со најмалку осум години работен стаж на раководна позиција и со позитивни резултати во работата. Според ставот 7 од истиот член, еден месец пред истекот на мандатот на членовите на Управниот одбор и на нивните заменици се назначуваат членови на Управниот одбор и нивни заменици, согласно со условите утврдени со овој закон. Како и дека согласно член 10 став 1, претседателот на Управниот одбор и неговиот заменик се избираат од редот на судиите и јавните обвинители, членови на Управниот одбор.

Оспорувајќи го наведениот член, во Иницијативата е посочено дека Законот за Академија за судии и јавни обвинители попрецизно не определува дефиниција за тоа што е „орган“ во смисла на цитираната одредба од член 14 став 3 од Законот, а кое би се однесувало на назначување на член, односно заменик-член на Управниот одбор со што би се подразбирало дека „Управниот одбор на Здружението на судиите“ и „Извршниот одбор на Здружението на обвинителите“ според Законот за Академија за судии и јавни обвинители стекнуваат статус на „орган“. Меѓутоа, Здружението на судиите и обвинителите се доброволни организации кои судиите, односно обвинителите можат да ги основаат заради остварување на своите права и интереси, унапредување на професионалното усовршување и заради заштита на независноста и самостојноста на судиската функција (член 51 од Законот за судовите), односно заради остварување и заштита на своите интереси и унапредување на професионалниот статус (член 80 од Законот за јавното обвинителство). Понатаму, се истакнува и дека ниту Законот за судовите, а ниту Законот за јавното обвинителство не пропишуваат одредби дека „Управниот одбор на Здружението на судиите“, односно „Извршниот одбор на Здружението на обвинителите“ се органи на судството, односно јавното обвинителство, а од содржината на членот 14 став 3 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители произлегува дека на „Управниот одбор на Здружението на судиите“ и „Извршниот одбор на Здружението на обвинителите“ им се дава статус на орган.

Дополнително се наведува дека од цитираната одредба од член 14 став 3 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители во врска со назначувањето на член или заменик-член на Управниот одбор на Академијата произлегува контрадикторност „назначување на член или заменик на член“ со „номинирање“ на нов член од што произлегува дека, начинот на назначување на член или заменик на член на Управниот одбор не е доволно разработен со Законот, ставено наспрема номинирањето на таквиот член со што, се остава можност за слободно толкување на одредбата или одредбите кои не нужно ќе ја означуваат или подразбираат објективноста на нормата, а кое нешто не е во согласност со начелото на владеење на правото.

Согледувајќи ги наводите со кои се оспорува членот 9 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, се укажува дека Управниот одбор на Здружението на судиите на Република Северна Македонија и Извршниот одбор на Здружението на јавните обвинители во Република Северна Македонија се органи на здруженијата основани со Статутот на Здружението на судиите на Република Северна Македонија и Здружението на јавните обвинители во Република Северна Македонија. Додека, улогата тие да назначуваат членови и заменици во Управниот одбор на Академијата за судии и јавни обвинители е заради зголемување на репрезентативноста на судиите и јавните обвинители во Управниот одбор, преку нивните професионални здруженија, кои воедно имаат обврска за заштита на интересите на судската и јавнообвинителската фела. Исто така, меѓународните стандарди во однос на обуките за судии и јавни обвинители налагаат во организирањето на обуките да бидат вклучени претставници од правосудството. Во однос пак на наводите за нејасност и контрадикторност на поимите назначување и номинирање, се укажува дека целта на овие поими и нивната содржина е идентична.

Подносителите исто така ги оспоруваат ставовите 2, 3, 4 и 5 од членот 9, тврдејќи дека членот 42 став 1 од Законот за установите допушта со друг закон да се определува кој може да биде

претставник во органот на управување на установата (не прецизирајќи за каква установа станува збор, односно дали за јавна или приватна), во ставовите 4 и 5 се пропишува кои се условите кои едно лице треба да ги исполни, како би можело да биде именувано во органот на управување на установата и кои одредби пропишуваат можност со друг закон со кој е основана јавна установа да се пропишуваат поинакви услови за едно лице да биде член на органот на управување на истата јавната установа со што се исклучува правилото *lex specialis derogat lex generalis*.

Во продолжение на ова во Иницијативата се наведува дека според ставот 4 од членот 42 од Законот за установите, за член на органот на управување на јавна установа може да биде именувано лице кое ги исполнува следниве услови: е државјанин на Република Северна Македонија, има стекнато најмалку 240 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен образование во соодветната област и во моментот на именувањето со правосилна судска пресуда не му е изречена казна или прекршочна санкција забрана за вршење на професија, дејност или должност. Додека, според ставот 5 покрај општите услови од ставот 4, членовите на органот на управување во јавната установа избрани од основачот треба да имаат и соодветно работно искуство и тоа:

- најмалку еден член на органот на управување треба да има најмалку пет години работно искуство од областа на дејноста на јавната установа, согласно со Националната класификација на дејностите, публикувана од страна на Државниот завод за статистика,
- најмалку еден член на органот на управување треба да има најмалку три години работно искуство од областа на финансиското работење и
- најмалку еден член на органот на управување треба да има најмалку три години работно искуство од областа на правните работи.

Исто така, подносителите укажуваат дека според ставот 6 од истиот член, бројот, составот, начинот на избор на членовите, траењето на мандатот, надлежноста и начинот на одлучувањето на органот на управување во јавната установа поблиску се уредуваат со закон, одлука и статут на установата.

Во Иницијативата се наведува и дека Законот за установите не допушта со посебен закон со кој се основа јавната установа да се исклучи улогата на основачот на јавната установа при постапката за именувањето на членовите на органот на управување на јавната установа, а со тоа и врз основа на тоа кој го распишува огласот за именување на членови на органот на управување на јавната установа. Основач на Јавната установа „Академија за судии и јавни обвинители“ е Собранието на Република Северна Македонија со Законот за Академија за судии и јавни обвинители. Воедно, подносителите истакнуваат дека согласно член 42-а став 1 од Законот за установите, за именување на членови на органот на управување во јавната установа основачот распишува јавен повик за пријавување на заинтересирани лица, три месеци пред истекот на мандатот на постојните членови, а јавниот повик се објавува на веб-страницата на основачот и на веб-страницата на јавната установа за која е распишан јавниот повик.

Понатаму во Иницијативата се наведува дека основач на Академијата за судии и јавни обвинители како јавна установа е Собранието на Република Северна Македонија со Законот за Академија за судии и јавни обвинители. Дополнително што и во овој дел, Законот за јавните установи како генерален закон со кој се уредуваат основањето, работата и престанокот на установите, а меѓу другото и јавните установи, не допушта со одредби од друг закон со кој е основана јавна установа изборот, односно именувањето на членови на органот на управување на јавната установа да се пропишуваат на поинаков начин.

Во однос на овие наводи со кои се оспорува членот 9 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители во корелација со Законот за установите, се истакнува дека пред се Законот за

Академија за судии и јавни обвинители е посебен закон. Имено, иако Законот за установи пропишува општи услови за членови на органот на управување, Законот за Академија за судии и јавни обвинители како посебен закон истите ги доуредува и специфицира во правосуден контекст, преку консумпција со што не се во спротивност. Додека, за начинот на именување на членовите на Управниот одбор, посебниот Закон за Академија за судии и јавни обвинители пропишува посебна постапка за именување на членовите и нивните заменици со оглед на специфичноста на правосудната поставеност и принципи. Односно, пропишаниот начин за именување на членови во Управниот одбор ја гарантира и заштитува независноста и самостојноста на судството и самостојноста на јавното обвинителство. Со оглед на ова и дека подносителите ја оспоруваат уставноста на член 9, водејќи се по принципот на поделба на власта и специфичноста на правосудната уреденост, Законот за Академија за судии и јавни обвинители пропишува посебна постапка која не е во спротивност во Уставот на Република Северна Македонија, а во однос на Законот за установи истиот го дерогира како општ закон наспроти посебен.

Имајќи го предвид горенаведеното, се укажува дека оспорените член 9, став 2 во целост и посебно во делот, „Управниот одбор на Здружението на“, член 9, став 3 во целост и посебно во делот „Извршниот одбор на Здружението на“, и ставовите 4 и 5 од истиот член и член 67 од Законот за академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24) се во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати оваа иницијатива.

Точка 99

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.102/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24), подносителот наведува дека согласно на член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, Академијата својата дејност ја спроведува меѓу другото преку: организирање и спроведување почетна обука на идните кандидати за судии и јавни обвинители за потребите на основните судови и основните јавни обвинителства, како и дека врз основа на член 3 став 1 од истиот Закон, Академијата се основа како јавна установа со својство на правно лице. Подносителот истакнува и дека согласно член 9, став 1, Управниот одбор е орган на управување на Академијата кој го сочинуваат девет члена.

Понатаму е наведено дека согласно член 6 од Законот за установите, установа се основа заради вршење на дејност во областа на образованието, науката, културата, здравството, социјалната заштита, детската заштита, заштита на лица со интелектуална или телесна попреченост, како и во други дејности кои со закон се утврдени како јавна услуга. Воедно, подносителот се повикува и на член 14, став 1 кој гласи „Јавна установа основа Собранието на Република Македонија со закон, односно Владата на Република Македонија со одлука“.

Во Иницијативата е истакнато дека согласно членот 42 став 3, органот на управување на јавната установа има најмалку три, а најмногу пет члена именувани од страна на основачот. Во продолжение подносителот тврди дека неминовна е врската на Законот за установите и одредбите од тој закон со уредувањето на статусот на Академијата за судии и јавни обвинители

која според Законот за Академија за судии и јавни обвинители има статус на јавна установа. Во таа смисла, дека со Законот за установите се воспоставува како генерален закон во одредени свои одредби кои го тангираат работењето на јавната установа Академија за судии и јавни обвинители со одредби од Законот за Академија за судии и јавни обвинители кои го уредуваат начинот на работење на Академијата за судии и јавни обвинители, начинот на избор на членовите на органот на управување на Академијата, вкупниот број на членови на органот на управување на Академијата, но и самата дејност на Академијата и вршењето на истата. Исто така, се наведува дека во однос на последното, кое се однесува на дејноста на Академијата, неспорно е дека во смисла на напред цитираната одредба од член 6 од Законот за установите, Установа се основа и за вршење на други дејности кои со закон се утврдени како јавна услуга, како и дека за дејноста „организирање и спроведување почетна обука на идните кандидати за судии и јавни обвинители за потребите на основните судови и основните јавни обвинителства" од целината на Законот за Академија за судии и јавни обвинители не се следи дека, тоа е утврдено како јавна услуга.

Во однос на изнесените наводи во Иницијативата со кои се оспорува член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, се укажува дека во овој закон како дејност на Академијата се уредени организирање и спроведување почетна обука на идните кандидати за судии и јавни обвинители за потребите на основните судови и основните јавни обвинителства, организирање и спроведување континуирана обука за унапредување на стручноста на судиите и јавните обвинители, организирање и спроведување континуирана обука на стручните служби во судството и јавното обвинителство, како и обука на другите субјекти кои учествуваат во спроведувањето на законите од областа на правосудството, спроведување аналитичко - истражувачка дејност од областа на правосудната теорија и практика, како и дека врши други работи утврдени со закон и со Статутот на Академијата. Имено, член 6 од Законот за установи гласи „установа се основа заради вршење на дејност во областа на образованието, науката, културата, здравството, социјалната заштита, детската заштита, заштита на лица со интелектуална или телесна попреченост, како и во други дејности кои со закон се утврдени како јавна услуга.“ Од овде произлегува дека Законот за установи дозволува со друг посебен закон да се утврди дејност како јавна услуга, кое нешто е направено со Законот за Академија за судии и јавни обвинители како посебен закон во однос на општиот Закон за установи, односно во овој закон јасно и недвосмислено во член 2, се уредени и целта и дејноста на Академијата за судии и јавни обвинители.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека оспорениот член 2, став 3, алинеја 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија” бр. 129/23 и 53/24) се во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати оваа иницијатива.

Точка 100

Владата ги разгледа иницијативите поднесени од Игорчо Точев од Скопје, доставени до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.96/2026 и У.бр.97/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 52, став 4 во деловите „да држи предавања на Академијата за судии и јавни обвинители и на високообразовна институција и” и „може да” и на член 53 став 1 во делот „директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители” од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија” бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија” бр.96/19) и притоа го утврди следното мислење:

Подносителот на иницијативите пред Уставниот суд на Република Северна Македонија предлага да се поведе постапка за оценување на уставноста на членот 52 став (4) во деловите „да држи предавање на Академијата за судии и јавни обвинители и на високообразовна институција и “ и „ може да“ и на член 53 став (1) во делот „директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18, 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19).

Имено, подносителот на иницијативите во наводите изнесува дека одредбата од членот 52 став (4) од Законот за судовите мора да е во согласност со Уставот и истата не содржи одредби во однос на исполнетост на условите за тоа кога еден судија може да биде предавач. Воедно, одредбата не упатува на примена на одредби од друг закон кои би се однесувале на условите за предавач што претставува недореченост и непотполнетост во самата одредба, што може да доведе до правна несигурност, односно до повреда на начелото на владеење на правото.

Исто така, подносителот на Иницијативите наведува дека со оспорениот дел од членот 53 став (1) се повредува начелото на владеење на правото, поделбата на власта на законодавна, извршна и судска и има повреда на еднаквоста од членот 9 од Уставот на Република Северна Македонија.

При анализа на правните прашања покренати со уставните иницијативи за оспорување на горенаведените делови од членот 52 став (4) и на член 53 став (1) од Законот за судовите, се смета дека оспорените законски одредби не се спротивни на Уставот и истите треба да се земат предвид и во корелација со одредбите од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители, во кој се уредува работењето на Академијата за судии и јавни обвинители, нејзиниот статус, дејност, органите на управување, финансирањето, почетната и континуирана обука.

Имено, согласно член 2 од Законот за Академија на судии и јавни обвинители, Академијата има за цел професионално, независно, непристрасно и ефикасно извршување на судиската и јавно - обвинителската функција, како и стручно и ефикасно извршување на работите на стручните служби во судството и јавното обвинителство. Согласно ставот (2) од истиот член Академијата врши прием и стручно усовршување на кандидатите за судии и јавни обвинители, континуирана обука за унапредување на стручноста на судиите и на јавните обвинители, континуирана обука на стручните служби во судството и во јавното обвинителство, специјализирана обука за судиите поротници, обука на субјектите кои учествуваат во спроведување на законите од областа на правосудството, како и заради вршење аналитичко-истражувачка дејност од областа на правосудната теорија и практика.

Во ставот (3) од истиот член меѓу другото се предвидува дека Академијата својата дејност ја спроведува преку организирање и спроведување на почетна обука на идните кандидати за судии и јавни обвинители, организирање и спроведување на континуирана обука за унапредување на стручноста на судиите и јавните обвинители.

Во членот 24 од Законот предвидено е кој може да биде предавач на Академија, односно предвидува дека предавач може да бидат домашни и странски судии, јавни обвинители и универзитетски професори, како и адвокати, нотари, медијатори, извршители, раководни и други искусни административни, судски и јавнообвинителски службеници и стручни лица со докажано искуство во области опфатени со програмите за обука во Академијата. Воедно, за предавач може да биде определено лице кое има најмалку осум години работно искуство од правни области како судија, јавен обвинител или стручно лице во определена област.

Согласно член 15 од Законот, предвидено е кој може да биде директор, односно заменик-директор, кој го именува, мандатот, распишување на оглас и услови за избор. Ставот (8) од овој член предвидува дека за директор, односно заменик-директор се именува лице со најмалку осум години работен стаж како судија во судовите или јавен обвинител во јавните обвинителства во Република Северна Македонија, судија во Уставниот суд на Република Северна Македонија или во меѓународен суд.

Членот 53 став (1) од Законот за судовите предвидува дека ако судијата е именуван или избран за член на Судскиот совет на Република Македонија, судија на меѓународен суд, судија на Уставен суд, Јавен обвинител на Република Македонија, директор или заменик-директор на Академијата за судии и јавни обвинители, судиската функција му мирува за времето додека ја врши должноста за која е именуван, односно избран.

Согласно член 40 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија, Советот е надлежен да ги избира и разрешува судиите.

Ако изборот на судии го врши Судскиот совет, тогаш единствено надлежен за донесување на одлука за мирување на судиската функција е истиот орган кој ја донел и одлуката за избор.

Меѓународните стандарди во областа предвидуваат задолжителна почетна и континуирана обука за судии и јавни обвинители, како право и обврска за идните и избраните судии и јавни обвинители, организирана од независен орган надвор од извршната власт, во чие управување учествуваат претставници од правосудството, а обучувачи/предавачи се судии и јавни обвинители.

Истовремено, согласно Развојната секторска стратегија за правосудство 2024 – 2028 година со Акциски план, формирана е Работна група за подготовка на измени и дополнувања на Законот за судовите, која редовно одржува состаноци на кои се разгледуваат сите одредби од законот и се врши нивно усогласување со меѓународните стандарди во судството. Исто така, изготвен е и Предлог на закон за Академија за судии и јавни обвинители, во инклузивна и транспарентна постапка, кој е во владина процедура.

Имајќи го предвид претходно наведеното, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд да не ги прифати иницијативите за поведување постапка за оценување на уставноста на член 52, став 4 во деловите „да држи предавања на Академијата за судии и јавни обвинители и на високообразовна институција и“ и „може да“ и на член 53 став 1 во делот „директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19).

Точка 101

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија, преку Башким Бесими, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.115/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување на Законот за платите на членовите на Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.39/26) и предлага Уставниот суд на Република Северна Македонија да побара мислење од Собранието на Република Северна Македонија, со оглед на фактот што оспорениот Закон за изменување на Законот за платите на членовите на Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија е предложен од страна на пратениците и донесен од Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 102

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.88/2026 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 34 став (1), став (7) во делот: „со свое мислење“ и став (8) во делот: „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата подносителот ја оспорува уставноста на одредбата од членот 34 став (1) од Законот за извршување, според кој извршителот се именува со решение на Министерството врз основа на конкурс, став (7) во делот: „со свое мислење“ и став (8) во делот: „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за извршување, односно дека се членот 8 став (1) алинеја 3 и алинеја 11, член 50 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот на Иницијативата наведува дека одредбите од член 34 од Законот за извршување, создавале систем во кој формално се обезбедувала постапка на конкурс, но суштински се дозволувало значителна арбитрерност во постапувањето на извршната власт, без никакви правно дефинирани критериуми, без обврзувачка улога на стручните тела и без ефективна судска контрола, што водело кон повреда на принципот на владеење на правото, правната сигурност и правото на ефективна правна заштита. Дека одредбите не ги исполнувале уставните барања за јасност, прецизност и предвидливост на правните норми, кои претставувале суштински елемент на начелото на владеење на правото, како и дека и покрај тоа што законодавецот формално уредил постапка за именување на извршители, тој пропуштил да ги утврди токму суштинските елементи на таа постапка – критериумите, мерилата и методологијата врз основа на кои се врши изборот помеѓу кандидатите кои ги исполнувале законските услови утврдени со член 33 од Законот. Подносителот наведува дека Законот не пропишал јасни критериуми за рангирање, методологија на избор, ниту обврска за образложение на изборот, а како последица на тоа пријавените кандидати кои ги исполниле законските услови од член 33 од Законот, не знаеле, ниту можеле да знаат зошто не биле избрани, со што се отворало простор за претерана субјективност и нетранспарентен процес, што претставувало класичен аргумент за повреда на правната сигурност и принципот на објективност во спроведување на јавните постапки.

Подносителот наведува дека ставот (7) од членот 34, исто така, предвидувал Комората да достави мислење, но не било утврдено дали тоа мислење било обврзувачко и дали постоеле критериуми според кои министерот можел да отстапи од него, што создавало непредвидливост во постапката и можност за арбитрерно одлучување, спротивно на начелото на владеењето на правото.

Подносителот наведува дека членот 34 став (8) од Законот, бил спротивен на начелото на правна сигурност, бидејќи законодавецот предвидел само доставување на известување и копија од решението, без да пропише обврска со образложување на изборот, со што оневозможувал кандидатите да ги разберат причините за неизборот и да остварат ефективна судска заштита.

Понатаму наведува дека одредбите од член 34 од Законот, биле спротивни на општо прифатените норми на меѓународното право, особено стандардите развиени во праксата на Европскиот суд за човекови права во однос на владеењето на правото, предвидливоста на нормите и ограничувањето на дискрецијата.

Подносителот наведува дека одредбата од членот 34 од Законот, биле спротивни на општо прифатените норми на меѓународното право, особено стандардите развиени во праксата на Европскиот суд за човекови права во однос на владеењето на правото, предвидливоста на нормите и ограничувањето на дискрецијата.

Подносителот наведува дека судот во управен спор можел да ја контролира законитоста на решението за именување само во однос на тоа дали избраниот кандидат ги исполнува условите од член 33 како и дека не се предвидувало обврска за образложување на изборот, туку само доставување на известување со копија од решението, со што судската контрола се сведувала само на проверка на формата, а не на суштината на одлучувањето, што претставувало повреда на член 50 од Уставот на Република Северна Македонија.

Со член 33 од Законот за извршување се уредуваат условите за именување на извршител. Според став (1) од истиот член, за извршител може да биде именувано лице кое ги исполнува следниве услови:

- 1) да е државјанин на Република Македонија;
- 2) да е деловно способно и да има општа здравствена способност, што се докажува со уверение издадено од надлежна здравствена установа од областа на медицината на трудот;
- 3) да е дипломиран правник со завршено четиригодишно високо образование на правни студии или дипломиран правник со стекнати 300 кредити на правни студии според Европскиот кредит трансфер систем (ЕКТС);
- 4) да има положено правосуден испит;
- 5) да има положено испит за извршител;
- 6) да има работно искуство на правни работи најмалку 5 години по завршувањето на правни студии VII/1 степен или 300 кредити на правни студии според Европскиот кредит трансфер систем (ЕКТС);
- 7) активно да го владее македонскиот јазик;
- 9) да не е осуден со правосилна судска одлука на безусловна казна затвор над шест месеци или да не му е изречена казна забрана за вршење на професија, дејност или должност;
- 10) да даде изјава пред нотар дека ќе обезбеди опрема и простор кои се потребни и соодветни за вршење на извршни работи и
- 11) да даде изјава пред нотар за својата имотна состојба, со сите последици од давање на лажен исказ.

Со член 34 од Законот за извршување, се уредува постапката за именување на извршител. Според став (1) од истиот член, извршителот се именува со решение на Министерството врз основа на конкурс.

Според член 34 став (2) од Законот за извршување, конкурсот за именување на извршители го распишува Министерството, а го спроведува Комората на извршители на Република Северна Македонија, која за таа цел формира комисија составена од пет члена од кои два члена од Комората, еден член од Судскиот совет на Република Македонија, еден член од Академијата за судии и јавни обвинители и еден универзитетски професор од правните факултети акредитирани во Република Македонија, со која раководи претседател кој се определува од редот на членовите на комисијата кои се номинирани од Комората.

Според член 34 став (5) од Законот, рокот за пријавување на заинтересираните кандидати не смее да биде пократок од 15 дена од денот на објавувањето на конкурсот во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Според член 34 став (7) од истиот член, по истекот на рокот од ставот (5) на овој член, Комората е должна да ги достави до министерот примените пријави со свое мислење, најдоцна во рок од 15 дена од денот на завршување на конкурсот.

Според член 34 став (8) од истиот член, на кандидатите кои нема да бидат именувани за извршител, во рок од 15 дена од денот на именувањето на извршителите, им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување.

Според член 34 став (9) од истиот член, против решението за именување на извршител, неименуваниот кандидат може да поведе управен спор пред надлежен суд.

Имајќи ги предвид сите цитирани законски одредби од Законот за извршување, сосем е јасно дека Законот ги уредува условите и постапката за именување на извршител. Со самиот факт што во Законот за извршување се пропишани услови за именување (член 33), како и постапка во која учествуваат повеќе субјекти (Министерството за правда и Комората на извршители), се обезбедува доволна правна рамка што исклучува било каква нејасност и непредвидливост на законската норма.

Во однос на наводот дека не се утврдени критериуми за избор меѓу кандидатите, треба да се има предвид дека не секоја дискреција претставува неограничена или произволна дискреција. Напротив, дискреционото овластување на надлежниот орган е иманентен дел од управното одлучување, особено во ситуации кога се избира меѓу повеќе кандидати кои ги исполнуваат законските услови. Во конкретниот случај, дискрецијата е ограничена со законските услови, целта на законот и општите принципи на управното право, што обезбедува доволни гаранции против злоупотреба. Во ситуации кога повеќе кандидати ги исполнуваат формалните услови, министерот за правда врши избор врз основа на поширока проценка на нивната стручност, професионален интегритет и соодветност за вршење на должноста извршител, за што кандидатот доставува кратка биографија, водејќи сметка и за потребите на функционирањето на извршителската должност, односно бројот и распоредот на извршителите по подрачја.

Во однос на член 34 став (7) од Законот, во делот „со свое мислење“, неоснован е наводот дека недефинирањето на поимот „мислење“ создава правна несигурност. Во правниот систем, мислењето на Комисијата која го спроведува конкурсот при Комората на извршители е од советодавен карактер, освен ако законодавецот изречно не му даде обврзувачко дејство. Оттука, отсуството на детална нормативна разработка не значи нејасност, туку остава простор за стручно вреднување, без да се дерогира надлежноста на органот што одлучува.

Во однос на член 34 став (8) од Законот, во делот „им се доставува писмено известување“, наводите дека недостигот од образложение го повредува правото на судска заштита од член 50 од Уставот, исто така не се основани. Имено, решението за именување претставува управен акт кој подлежи на судска контрола согласно општите правила на управното право. Доставувањето писмено известување со копија од решението им овозможува на кандидатите да се запознаат со исходот на постапката и да ги користат правните средства што им стојат на располагање, односно Законот уредува и правна заштита, односно можност за поведување управен спор пред Управен суд на Република Северна Македонија, што претставува значаен механизам за контрола на законитоста.

Дополнително, обврската за образложување на управните акти произлегува од Законот за општата управна постапка, па нејзиното неповторување во конкретната одредба не значи нејзино исклучување.

Наводите за повреда на член 51 од Уставот (начело на законитост) се, исто така, неосновани, бидејќи наведените одредби се дел од важечки закон донесен во пропишана постапка и не се во спротивност со ниту една уставна норма и се во функција на спроведување на законот.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека членот 34 став (1), став (7) во делот: „со свое мислење“ и став (8) во делот: „им се доставува писмено известување, со копија од решението за именување“ од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23), се во согласност со член 8 став 1 алинеи 3 и 11, член 50 и член 54 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата.

Точка 103

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.105/2026 за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 42 став (3) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата подносителот ја оспорува уставноста на одредбата од членот 42 став (3) од Законот за извршување, за поединечни дејствија при спроведувањето на извршувањето извршителот по потреба може да вработува и други лица, со што смета дека истата е спротивна на член 8 став (1) алинеја 3, член 50, член 51 и член 54 од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот на Иницијативата наведува дека одредбата не ги исполнувала основните барања на владеењето на правото – јасност, прецизност и предвидливост, односно дека законодавецот дозволил извршителот да вработува и „други лица“ за преземање поединечни дејствија, без притоа да утврдил каков било правен статус, квалификации, овластувања или ограничувања за овие лица, со што нормата оставала отворен и неограничен простор за толкување, спротивно на барањето на граѓаните однапред да можат да предвидат кој и под кои услови може да презема дејствија што директно навлегувале во нивната правна сфера.

Подносителот наведува дека со формулацијата „за поединечни дејствија“ се овозможувало овие лица да учествуваат и во извршни дејствија, што претставувало недозволено проширување на кругот на лицата кои вршат јавни овластувања и овозможил учество на нестручни лица во вршење на дејствија на присилно извршување, спротивно на начелото на владеење на правото.

Подносителот наведува дека одредбата била спротивна на член 50 од Уставот на Република Северна Македонија затоа што одредбата доведувала до повреда на правото на ефективна судска заштита, бидејќи овозможувала извршни дејствија да преземаат лица кои немале јасно утврден законски статус, ниту, пак, биле дефинирани како носители на јавни овластувања, поради што странката во извршната постапка не можела со сигурност да утврди кој конкретно преземал дејствие, ниту, пак, против кое лице може да се побара правна заштита. Таа неизвесност директно ја поткопувала ефективноста на правото на судска заштита, бидејќи пристапот до правен лек претпоставувало јасно определен субјект против кој се барала заштита.

Подносителот наведува дека клучното прашање кои лица можат да вршат дејствија на присилно извршување, не било уредено со закон туку било оставено на слободна дискреција на извршителот, поради што оваа одредба била спротивна на член 51 од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот наведува дека одредбата не обезбедувала соодветни гаранции против злоупотреба и не воспоставувала баланс помеѓу интересот за извршување и заштитата на правата на граѓаните, напротив создавала можност најинтензивните форми на ограничување на правата да се вршат од неидентификувани лица, што го нарушувало принципот на пропорционалност и ја доведувало во прашање уставната дозволеност на самото ограничување, па во такви услови не можело да се говори за уставно прифатливо ограничување на правата во смисла на член 54 од Уставот на Република Северна Македонија.

Одредба не создава правна празнина ниту неограничена дискреција, туку обезбедува неопходна оперативна флексибилност за ефикасно спроведување на извршувањето, кое по својата природа е сложен, динамичен и во одредени ситуации и континуиран процес.

Најнапред, тврдењето дека формулацијата „други лица“ е нејасна и непрецизна не е основано. Во правниот систем е вообичаено законодавецот да користи општи формулации кога уредува техничко-оперативни аспекти на постапките, оставајќи простор за практична примена. Овие лица (најчесто доставувачи и книговодители), не добиваат статус на носители на јавни овластувања, ниту пак самостојно одлучуваат или преземаат суштински извршни дејствија – тие постапуваат исклучиво под надзор и одговорност на извршителот. Оттука, не станува збор за проширување на кругот на субјекти со јавни овластувања, туку за помошен персонал во функција на извршителот.

Во однос на наводната повреда на правото на ефективна судска заштита, неосновани се наводите на подносителот, бидејќи правната одговорност за сите преземени дејствија секогаш останува кај извршителот како носител на јавни овластувања. Странките во постапката не се оставени во правна неизвесност – тие точно знаат дека правната заштита ја остваруваат против извршителот, без оглед кое лице технички го извршило конкретното дејствие. Затоа, не постои повреда на правото на пристап до правен лек.

Наводот дека материјата не е уредена со закон, спротивно на член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, исто така е неоснован. Законот за извршување јасно ја утврдува надлежноста, одговорноста и овластувањата на извршителот, додека прашањето за ангажирање помошни лица претставува организациско прашање кое не мора да биде детално нормативно разработено. Не секој аспект на практичното спроведување на законот бара исцрпна законска регулација.

Во однос на принципот на пропорционалност, оспорената одредба не воведува нови ограничувања на правата, туку овозможува поефикасно спроведување на утврдените со закон дејствија кои ги презема извршителот. Оттука, не може да се говори за непропорционално ограничување, ниту за отсуство на гаранции, бидејќи контролата врз законитоста на извршувањето се обезбедува преку постапката за приговори, судска контрола и дисциплинска одговорност на извршителот.

Конечно, целта на одредбата е да обезбеди ефикасност и функционалност на извршувањето, што е легитимен интерес во правниот систем. Прекумерното формализирање, какво што предлага подносителот, би довело до неефикасност и блокада на извршната постапка.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека член 42 став (3) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23), е во согласност со член 8 став 1, член 50, член 51 и член 54 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на

Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата.

Точка 104

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.103/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 48 став 6 од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија” бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија” бр.14/20 и 154/23) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата подносителот ја оспорува уставноста на одредбата од членот 48 став (6) од Законот за извршување, со кој е уредено дека по истекот на времето предвидено во објавата од ставовите (2) и (3) на овој член се смета дека странката уредно е известена за писменото, поради што смета дека истата е спротивна на член 8 став (1) алинеја 3 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот наведува дека од ставот (6) на член 48 од законот, не можело со потребна правна сигурност да се утврди кога точно странката се сметала за уредно известена и ако ставовите (2) и (3) не содржеле време, тогаш не можело ниту да постои „истек” на такво време. Норма која врзувала фикција на уредна достава за правно непостоечки факт не создавала сигурен правен режим, туку простор за неизвесност, а токму отсуството на извесност во однос на моментот на настанување на правните последици ја правело нормата неуставна од аспект на владеењето на правото, бидејќи граѓанинот не можел да предвиди кога правото смета дека тој бил известен и кога започнува да ги трпи процесните последици од тоа. Тој период не бил определен со закон, не бил утврден негов минимален или максимален рок, ниту биле пропишани критериуми според кои би се определувал, што значело дека времетраењето на периодот, а со тоа и моментот кога настапува фикцијата на уредна достава, фактички биле препуштени на „проценка” на извршителот, со што законската последица не произлегувала непосредно од законот, туку од поединечна определба на орган што го применува законот, додека владеењето на правото не дозволувало толку суштински елементи на правниот режим да бидат оставени на слободна проценка без законски критериуми.

Подносителот наведува дека членот 48 став (6) од законот, не бил во согласност со член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, бидејќи не ги исполнувал основните барања што произлегувале од начелото на уставност и законитост, законот да биде јасен, прецизен, недвосмислен и применлив. Одредбата од став (6) користела формулација „по истекот на времето предвидено во објавата од ставовите (2) и (3)”, иако во тие ставови не било предвидено никакво време.

Подносителот наведува дека несогласноста со член 51 од Уставот на Република Северна Македонија била засилена и поради внатрешната колизија помеѓу ставовите (3) и (6) од членот 48 од Законот, односно ако според ставот (3) роковите започнувале да течат од објавата во „Службен весник”, а според ставот (6) странката се сметала за уредно известена дури по истекот на некаково време, тогаш законот не нудел јасен одговор на клучното прашање дали правните рокови течат од објавата или од моментот кога настапува фикцијата на уредна достава, што ја чинело нормата не само нејасна, туку и системски неконзистентна, а закон што во рамките на ист член уредувал едно прашање на два начина не ги исполнувал уставните барања за јасност, прецизност и внатрешна усогласеност.

Одредбата од член 48 став (6) од Законот за извршување, со која се утврдува дека по истекот на времето предвидено во објавата од ставовите (2) и (3) се смета дека странката е уредно

известена, не е спротивна на член 8 став (1) алинеја 3 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија.

Одредбата не создава правна несигурност, истата претставува дел од поширок нормативен механизам за доставување, кој има за цел да обезбеди ефикасност и функционалност на извршувањето.

Во конкретниот случај, времето по чие истекување се смета за уредна достава не е „непостоечки факт“, како што наведува подносителот, туку произлегува од самата објава што се врши согласно ставовите (2) и (3). Иако законодавецот не утврдил фиксен рок во самата законска одредба, тоа не значи дека рокот е неопределен или произволен. Напротив, рокот е конкретизиран во самата објава, која претставува поединечен акт донесен врз основа на закон и во рамки на законските овластувања.

Со член 10 став (1) од Законот за извршување, се уредува дека, при спроведување на извршувањето сообразно се применуваат одредбите на Законот за парничната постапка, ако со овој или со друг закон поинаку не е определено. Во Законот за парничната постапка, во одредбите кои се однесуваат на доставување на писмена, се уредени роковите во кои смета дека доставата е уредно извршена, кои извршителите согласно член 10 став (1) од Законот за извршување, се должни да ги почитуваат и определуваат кога вршат достави со јавни објави.

Оттука, неоснован е наводот дека времетраењето било оставено на „слободна проценка“ на извршителот. Извршителот постапува врз основа на закон и е должен да ги почитува начелата на законитост, пропорционалност и заштита на правата на странките. Определувањето на рок во објавата е техничко-процесно прашање, кое мора да биде во разумни граници и подлежи на контрола во рамките на правните средства што им стојат на располагање на странките.

Во однос на наводите за повреда на владеењето на правото, треба да се има предвид дека правната сигурност не подразбира апсолутна математичка прецизност во секоја законска норма, туку доволна предвидливост на правните последици. Во конкретниот случај, странката е запознаена со објавата и со рокот наведен во неа, што и овозможува да го предвиди моментот кога се смета за уредна достава и соодветно да ги заштити своите права.

Неоснован е и наводот за несогласност на член 46 став (6) од Законот со член 51 од Уставот поради наводна нејасност и непрецизност на нормата. Формулацијата „по истекот на времето предвидено во објавата“ е доволно јасна и вообичаена во правната техника, бидејќи упатува на конкретен рок утврден во поединечниот акт на објавување. Отсуството на фиксен рок во закон не значи дека нормата е нејасна, туку дека законодавецот свесно оставил простор за флексибилност во зависност од околностите на конкретниот случај.

Во однос на наводната внатрешна колизија помеѓу ставовите (3) и (6) од членот 48 од Законот, таква колизија не постои. Ставот (3) од Законот, го уредува почетокот на текот на роковите во процесна смисла (од моментот на објавата), додека ставот (6) од Законот, ја уредува правната последица по истекот на рокот утврден во објавата. Станува збор за две различни, но комплементарни правни ситуации кои не се исклучуваат меѓусебно, туку функционираат во заеднички систем на доставување.

Имајќи го предвид наведеното, може да се заклучи дека одредбата од член 48 став (6) од Законот за извршување, не создава правна несигурност, не е непрецизна ниту неконзистентна и не отстапува од уставните начела на владеење на правото и законитост.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека член 48 став (6) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на

Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23), е во согласност со член 8 став (1) алинеја 3 и член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 48 став (6) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23).

Точка 105

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.94/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 45 став 3 во деловите „рокот на важност на соодветните потврди“ и „подзаконски акти“ и член 46 став 3 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Македонија“ бр.96/19) и притоа го утврди следното мислење:

Подносителот во Иницијативата доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија предлага да се поведе постапка за оценување на уставноста на член 45 став 3 во деловите „рокот на важност на соодветните потврди“ и „подзаконски акти“ и на член 46 став 3 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19), кои гласат:

Член 45 став 3

„(3) Потребните видови на здравствени прегледи, формата и содржината на психолошкиот тест и тестот за интегритет, нивото на практична работа со компјутери, како и рокот на важност на соодветните потврди, ги уредува Судскиот совет на Република Македонија со подзаконски акт.“

Член 46 став 3

„(3) Лице кое најмалку еден мандат било судија во меѓународен суд и кое ги исполнува условите од членот 45 од овој закон, може да биде избрано за судија во суд од сите степени.“

Согласно наводите во Иницијативата законодавецот во член 45 став 3 од Законот за судовите не утврдил параметри или критериуми по кои Судскиот совет би се водел со цел да се уреди здравствениот преглед, нивото на практична работа со компјутери или рокот на важење на соодветните потврди. Воедно, се наведува дека не е јасно за какви потврди станува збор и дали воопшто на Судскиот совет може да му се довери такво овластување да одлучува за важност на потврди за знаење на јазик, односно практична работа со компјутери, со што оспорените одредби може да доведат до арбитрарно да се определуваат рокови за важност на потврди, а кое нешто не е во согласност со начелото на владеење на правото.

Во однос на членот 46 став 3 од Законот за судовите во Иницијативата се наведува дека се воспоставува нееднаквост со давање привилегија за судиите кои биле избрани во меѓународни судови во корелација со оние кои ја немале таквата привилегија. Дополнително што, таквите судии кои поминале еден мандат во меѓународен суд, можат да бидат избрани во кој било степен не само во основен суд, туку и во апелационен, Врховен, Управен и Виш управен суд, за разлика од сите други судии за кои законот пропишува услови за избор во повисок или друг суд.

По повод доставената Иницијатива, се укажува дека согласно Развојната секторска стратегија за правосудство 2024 - 2028 година со Акциски план, формирана е Работна група за подготовка на измени и дополнувања на Законот за судовите.

Работната група редовно одржува состаноци на кои се разгледуваат сите одредби од Законот и се врши нивно усогласување со меѓународните стандарди во судството.

Имајќи го предвид наведеното, се укажува дека е формирана Работна група за подготовка на изменувања и дополнувања на Законот за судовите, односно во тек е подготовка на ново законско решение, усогласено со меѓународните стандарди за судство, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија, да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 45 став 3 во деловите "рокот на важност на соодветните потврди" и "подзаконски акти" и на член 46 став 3 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија" бр.58/06, 35/08, 150/10, 83/18, 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија" бр.96/19).

Точка 106

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Витомир Велкоски од Вевчани, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.53/2026 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 68 став (7) од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.269/25 и 132/26) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 68 став 7 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија" бр.269/25), подносителот наведува дека истата не е во согласност со членот 15 од Уставот, со кој се гарантира правото на жалба против поединечните правни акти донесени во постапка во прв степен пред суд, управен орган или организација или други институции што вршат јавни овластувања. Воедно, согласно наводите во оспорената одредба, која предвидува дека постапката за одговорност на судија или претседател на суд, во случаи кога Комисијата ќе го отфрли барањето, доколку истото е очигледно неосновано во делот на наводите или доказите, ако е предмет на разгледување од повисок суд или не било искористено правото на правен лек, завршува со решението на Комисијата, кое се доставува до подносителот на барањето.

Подносителот, исто така, наведува дека можноста решението кое го донесува Комисијата на известители при Судскиот совет, да остане конечна одлука, без можност истото да биде преиспитано во повисока инстанца, ја нарушува правната сигурност, принципот на владеење на правото од член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот. Исто така, ова ја намалува можноста странките кои се директни учесници во постапката пред судовите да неможат да ги заштитат своите уставно загарантирани права.

Владата смета дека наводите во уставната иницијатива и предлогот на подносителот за укинување на одредбата од Законот се неосновани.

Согласно член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија се:

- основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот;
- слободното изразување на националната припадност;
- владеењето на правото;
- поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска;
- политичкиот плурализам и слободните непосредни и демократски избори;
- правната заштита на сопственоста;

- слободата на пазарот и претприемништвото;
- хуманизмот, социјалната правда и солидарноста;
- локалната самоуправа;
- уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата и
- почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Согласно член 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија" бр.269/25) со Законот се уредуваат постапката за изборот и одговорноста на членовите на Судскиот совет на Република Северна Македонија, начинот на остварување на неговите функции, изборот, престанокот и разрешувањето на судија и судија поротник, постапката за утврдување на одговорност на судија или претседател на суд, утврдување нестручно и несовесно вршење на судиската функција, следењето и оценувањето на работата на судиите, начинот на работа и одлучување и други прашања поврзани со работата на Судскиот совет на Република Северна Македонија и неговата стручна служба.

Членот 40 од Законот предвидува дека Советот е надлежен да:

- ги избира и разрешува судиите,
- ги избира и разрешува претседателите на судовите,
- утврдува престанок на судиската функција,
- избира и разрешува судии поротници,
- ја следи и оценува работата на судиите,
- одлучува за утврдување одговорност на судија и претседател на суд,
- одлучува за одземање имунитет на судија,
- одлучува по барање за одобрување притвор на судија,
- предлага двајца судии на Уставниот суд на Република Северна Македонија од редот на судиите,
- го разгледува годишниот извештај на Врховниот суд на Република Северна Македонија за утврдените начелни ставови и начелни правни мислења по прашања од значење за обезбедување единство во примена на законите,
- одлучува за времено оддалечување на судија од вршење судиска функција и член на Совет од вршење на функцијата член на Совет,
- го утврдува бројот на потребните судиски места по судови,
- ги разгледува и оценува тримесечните и годишните извештаи за работа на судовите и истите јавно ги објавува на својата интернет-страница,
- постапува по претставки и поплаки на граѓаните и правните лица за работата на судиите, претседателите на судовите и судовите,
- се грижи за угледот на судиите и довербата на граѓаните кон судството,
- поднесува годишен извештај за работата,
- донесува деловник и други општи акти со кои ги уредува работите од својата надлежност,
- утврдува ориентационен број на предмети што треба да ги реши судијата месечно и
- врши и други работи, утврдени со закон.

Ставот (2) од истиот член предвидува дека Советот задолжително најмалку еднаш во месецот одржува седница на која расправа поединечно по сите претставки и поплаки поднесени од граѓаните и правните лица за работата на судиите, претседателите на судовите и судовите, како и за одолжување на судските постапки и одлучува за секоја одделна претставка и поплака, најдолго во рок од 60 дена од денот на нивниот прием во Советот.

Постапката за одговорност на судија или претседател на суд детално е уредена во членовите од 66 до 77 од Законот.

Членот 67 од Законот предвидува дека барање за поведување постапка за одговорност на судија или претседател на суд може да се поднесе само по исцрпување на сите правни лекови согласно со закон, освен во случаи на очигледна намера, намерен пропуст или крајна небрежност. Образложено барање за поведување постапка за утврдување одговорност на судија или претседател на суд може да поднесе член на Советот, претседател на суд, општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија или лице кое ќе докаже дека има правен интерес. Ставот (2) предвидува што треба да содржи барањето, а ставот (3) предвидува дека заедно со барањето се доставуваат и доказите.

По добивање на барањето за утврдување одговорност на судија или претседател на суд, Советот на првата наредна седница од членовите со право на глас по пат на ждрепка, формира Комисија на известители, составена од три члена, од кои два се од редот на членовите избрани од страна на судиите, а еден е од редот на членовите избран од страна на Собранието на Република Северна Македонија. Претседателот на Комисијата се избира со ждрепка од редот на членовите на Комисијата. Член на Советот кој е подносител на барањето не може да биде член на Комисијата. Кога Советот утврдува одговорност на судија или претседател на суд кој припаѓа на заедниците кои не се мнозинство во Република Северна Македонија, во Комисијата еден член мора да биде припадник од заедниците кои не се мнозинство во Република Северна Македонија.

Согласно член 68 став (4), Комисијата во рок од 15 дена од добивање на барањето за утврдување одговорност на судија или претседател на суд, ќе го отфрли барањето и за тоа ќе го извести подносителот на барањето, доколку барањето е:

- ненавремено,
- нецелосно по истекот на рокот за доуредување,
- недозволено и
- очигледно неосновано.

Согласно став (5), Комисијата во рок од 15 дена од добивање на барањето за утврдување одговорност на судија или претседател на суд, ќе го отфрли барањето, доколку барањето е очигледно неосновано во делот на наводите или доказите, ако е предмет на разгледување од повисок суд или не било искористено правото на правен лек.

Согласно став (6), Доколку барањето е нецелосно, Комисијата е должна да му овозможи на подносителот во рок од осум дена од приемот на известувањето да го доуреди и докомплетира барањето, а доколку тоа не биде сторено во утврдениот рок, барањето ќе се отфрли.

Согласно став (7), Во случаите од став (5), постапката за одговорност на судија или претседател на суд завршува со решението на Комисијата, кое се доставува и до подносителот на барањето.

Согласно став (8), Комисијата одлучува со најмалку два гласа, освен за одлуката за отфрлање на барањето од ставот (4) на овој член, која ја носи со консензус, односно со три гласа.

Согласно став (9), доколку Комисијата не го отфрли барањето за утврдување одговорност на судија, односно претседател на суд, во рок од 30 дена ќе му достави известување за утврдената фактичка состојба на Советот, кој е должен да одлучи во рок од седум дена од денот на доставувањето на известувањето за запирање или продолжување на постапката.

Согласно став (10), доколку Советот одлучи за продолжување на постапката, ќе го извести судијата, односно претседателот на суд, а Комисијата е должна да ги прибере сите потребни информации и да изготви извештај во рок од три месеци од денот на приемот на барањето.

При подготовката на новиот Закон за Судскиот совет на Република Северна Македонија, Министерството за правда се водеше од меѓународните стандарди во областа на судството, компаративни и експертски анализи. Работната група беше составена од професори по право, судии и членови на Судскиот совет и претставници на надлежни органи. Воедно, Предлогот на закон беше подготвен врз основа на препораките од Извештајот на Оценската мисија за функционирањето на Судскиот совет. Дел од препораките дадени во извештајот се однесуваа и на прецизно доуредување на дисциплинската постапка. Предлогот на закон пред да биде пуштен во владина процедура, беше доставен на мислење и до Венецијанската комисија, а подоцна и до Европската Унија. Во делот на дисциплинските постапки, не беа дадени забелешки, а останатите одредби од Предлогот на закон беа усогласени со дадените мислења.

При подготовката на Предлогот на закон, посебно внимание беше посветено на уредување на правото на жалба на одлуките на Судскиот совет, кое нешто беше уредено со можноста за поднесување на тужба до Управниот суд и потоа жалба до Вишиот управен суд.

Ова е предвидено во случаи кога станува збор за мериторно одлучување на Советот.

Во конкретниот случај станува збор за решение кое го носи Комисијата, а во кое е утврдено дека барањето не ги исполнува условите од процедурален карактер, односно, барањето е очигледно неосновано во делот на наводите или доказите, ако е предмет на разгледување од повисок суд или не било искористено правото на правен лек.

Ако се разгледа досегашната пракса на поднесување на барања за утврдување на одговорност на судија, или претседател на суд може да се заклучи дека голем број од поднесените барања биле поради незадоволство од донесената пресуда. На овој начин секоја странка која нема да биде задоволна од исходот на постапката поднесуваше барање против судија или претседател на суд. На овој начин, Судскиот совет, постапувајќи по истите согласно законските предвидени одредби, беше оптеретен со голем број на барања кои очигледно беа неосновани. Од овие причини, новиот закон содржи одредби кои попрецизно уредуваат кој може да поднесе барање, во кои случаи, што содржи тоа барање и постапка која предвидува прецизни рокови.

Комисијата ќе го отфрли барањето само во случаи кога е очигледно неосновано во делот на наводите или доказите, ако е предмет на разгледување на повисок суд или не било искористено правото на правен лек.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека оспорениот член 68 став 7 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.269/25 и 132/26) е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на член 68 став 7 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија, односно да донесе решение за неповедување на постапка за оценување на уставноста на оваа одредба од Законот.

Точка 107

Владата ги разгледа Иницијативите поднесени од Оливер Давидовски од Скопје, доставени до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.85/2026, У.бр.86/2026 и У.бр.87/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 10 став 5 во делот „судска, арбитражна“ и став 6, член 11 став 1 во делот „судска“ и член 41 став 2 во делот „врз основа на претходна согласност од Министерството“ од Законот за медијација („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.294/21) и притоа го утврди следното мислење:

Подносителот на Иницијативата наведува дека со членот 10 став (5) во делот „судска, арбитражна“ и став (6) од Законот за медијација (*), е повреден членот 8 став (1) алинеја 3 и 11, член 50 и член 54 од Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот на Иницијативата наведува дека со оспорениот дел од член 10 став (5) и став (6) од Законот за медијација (*), е повреден членот 8 став (1) алинеја 3 и 11 од причина што се воспоставуваат нејасни, непрецизни и непредвидливи правни норми, спротивни на начелото на владеење на правото. Наведува дека законодавецот со овие одредби не обезбедил јасен и кохерентен режим туку вовел апсолутна забрана чии граници, опфат и последици не се доволно прецизно определени. Со тоа законодавецот не воспоставил норма со јасни критериуми, туку широка и безусловна забрана која не дозволува предвидување што е спротивно на барањето за прецизност и предвидливост на правните норми. Подносителот наведува дека оспорените одредби создаваат реален ризик од нивна злоупотреба и манипулација од страните, со што може да се претвори во инструмент за прикривање на факти и избегнување на нивно судско преиспитување за користење на одредена категорија изјави токму во судската постапка, каде утврдувањето на фактите и обезбедувањето правична постапка претставуваат суштинска уставна функција. Со тоа судот се ограничува да ги разгледа сите релевантни факти и докази, што доведува до одлучување врз непотполна фактичка состојба. На овој начин се проширува доверливоста на медијацијата во сферата на судската постапка, без да предвиди какви било исклучоци или можност за судска проценка на конкретните околности.

Подносителот наведува дека оспорените делови „судска и арбитражна“ од член 10 став (5) и (6) од Законот за медијација (*), не се усогласени со општо прифатените норми на меѓународното право кои се однесуваат на правото на правично судење и ефективна судска заштита. Меѓународните стандарди вклучително и практиката на Европскиот суд за човекови права ја афирмираат потребата од фер постапка во која странките имаат реална можност да ги презентираат своите аргументи и докази.

Според наводите на подносителот оспорените делови го повредуваат правото на судска заштита гарантирано со член 50 од Уставот, бидејќи воведуваат апсолутна забрана за користење на одреден вид информации во судска постапка и смета дека со воспоставеното ограничување на правото на судска заштита е нарушен уставниот принцип според кој е предвидено дека ограничувањето на правата мора да биде соодветно, неопходно и пропорционално, поради што оспорените одредби се во спротивност со член 54 од Уставот.

Наводите на подносителот на Иницијативата се неосновани во целост од следните причини:

Во член 2 Законот за медијација (*), постапката за медијација е дефинирана како постапка за решавање на спорови преку која им се овозможува на страните на спорот истиот да го решат на доброволен, ефикасен и експедитивен начин во одвоени или заеднички средби со медијаторот со страните учесници, различна од постапката која се води пред надлежните судови.

Согласно член 6 од Законот за медијација (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.294/21) медијацијата се спроведува согласно со начелото на доброволност, рамноправност, неформалност, непристрасност, доверливост, достапност на информации, еднаквост, правичност, ефикасност и економичност.

Во член 10 од Законот за медијација (*), е разработено начелото на доверливост, така што во став (1) од истиот член е уредено дека во постапката на медијација јавноста е исклучена.

Според став (2) од истиот член, во постапката на медијација учествуваат медијаторот, страните во спорот, лично или преку нивни застапници, нивните полномошници или лица овластени од

страните на спорот, како и трети лица за кои страните претходно се согласиле за нивно учество во постапката, со или без право на лично произнесување.

Според став (3) од истиот член, информациите и писмената што произлегуваат или се поврзани со постапката на медијација остануваат доверливи само доколку страните не се договорат поинаку и во случаите од ставот 7 на овој член.

Според став (4) од истиот член, лицата од ставот (2) на овој член, кои учествуваат во постапката на медијација, како и лицата кои извршуваат административни работи за потребите на медијацијата, се должни сите информации, податоци, предлози и изјави во врска со постапката за медијација да ги чуваат како тајна и да одговараат за штетата настаната со повреда на оваа обврска.

Според став (5) од истиот член, предлозите изнесени во текот на медијацијата, дадени исклучиво во правец на постигнување на спогодбата не можат да се користат во судска, арбитражна или друга постапка, ниту да се соопштат на друг начин.

Според став (6) од истиот член, судот или друг орган што ја води постапката за спор за којашто веќе е спроведена медијација без постигната спогодба, не смее да ги користи предлозите од ставот (5) на овој член, ако бидат понудени од која било од страните или нивните полномошници.

Според став (7) од истиот член, информациите нема да имаат карактер на доверливост во случаите кога тоа е: 1) утврдено со закон; 2) побарано со цел да се обезбеди заштита на интересите на децата на страните во медијацијата; 3) побарано заради заштита од повреда на физичкиот или психичкиот интегритет на засегнатото лице во спорниот однос; 4) јавен интерес; 5) нужно за спроведување на спогодбата која произлегува од постапката на медијација и 6) за потребите на евалуација на работата на медијаторите од страна на Советот.

Во член 11 став (1) од Законот за медијација (*), е пропишано дека страните, нивните законски застапници и полномошници, медијаторите, третите лица кои учествуваат во постапката на медијација, како и лицата кои извршуваат административни работи за потребите на медијацијата, не е дозволено во судска или друга постапка да се повикаат на факти, да сведочат или да предлагаат како доказ:

- 1) мислења и ставови изнесени од страните и учесниците во постапка на медијација или предлозите изнесени во таа постапка исклучиво со цел за постигнување на спогодба;
- 2) можните насоки за решавање на спорниот однос што во текот на постапката за медијација ги изнел медијаторот и фактот дека едната страна во постапката изразила спремност да го прифати предложениот начин на решавање на спорниот однос или
- 3) исправа подготвена исклучиво за потребите на постапката за медијација.

Од наведените законски одредби евидентно е дека постапката за медијација е неформална и доверлива. Според член 3 точка в) од Законот за медијација постапката за медијација е дефинирана како постапка за решавање на спорови преку која им се овозможува на страните на спорот истиот да го решат на доброволен, ефикасен и експедитивен начин во одвоени или заеднички средби на медијаторот со страните учесници, различна од постапката која се води пред надлежните судови.

Имајќи ги предвид цитираните законски одредби со кои е уредена постапката за медијација, несомнено е дека постапката за медијација е поинаква постапка од судската постапка, бидејќи истата се води по пат на миреење, преговори и спогодување помеѓу рамноправни страни со

посредство на трета неутрална страна медијатор со можност да постигнат заемно прифатлива писмена спогодба.

Со оглед на начелото на доверливост и тоа што во постапката за медијација јавноста е исклучена, оспорениот член 10 став (5) во делот „судска, арбитражна“ и став (6) треба да се разгледува исклучиво во корелација со член 11 од Законот за медијација кој се однесува на достапност на информации за медијацијата во други постапки. Ова дотолку повеќе што во погорецитираниот член 11 од Законот за медијација се разработени случаите во кои не е дозволено од страна на учесниците во постапката за медијација во судска и арбитражна постапка да се повикаат на факти или да ги предлагаат како доказ. Наведените одредби од член 10 ставови (5) и (6) и член 11 се јасни, со утврдени критериуми и ја содржат предвидливоста на правните норми бидејќи доверливоста е ограничена, односно се однесува исклучиво на предлозите во постапката за медијација во правец на постигнување на спогодба.

Од наведеното произлегува дека со член 10 ставови (5) и (6) јасно е утврдено и ограничено во кој случај во судска, арбитражна или друга постапка не можат да се користат предлозите изнесени во текот на медијацијата, а исто така, дополнително и во членот 11 од Законот за медијација се прави разграничување на доверливоста на информациите така што е уредено во кои случаи не се достапни информациите за медијацијата во судска постапка, па оттука може да се констатира дека во конкретниот случај не станува збор за ограничување на ефективното остварување на правото на правично судење, ниту за норма која е непредвидлива во примената и создава простор за различно толкување ниту пак се работи за апсолутна забрана и ограничување на судот да ги разгледа сите релевантни факти и докази за утврдување на фактичка состојба, како што неосновано наведува подносителот на Иницијативата.

Во член 10 став (3) од Законот за медијација е пропишано дека информациите и писмената што произлегуваат или се поврзани со постапката на медијација остануваат доверливи само доколку страните не се договорат поинаку (што укажува на можноста страните самите да се договорат и да го уредат прашањето за доверливоста на информациите). Во ставот (7) на истиот член се предвидени случаите кога информациите нема да имаат карактер на доверливост, што покажува дека законодавецот водел сметка за тоа кои информации се доверливи, а кои нема да имаат карактер на доверливост што значи дека е предвидена можност за отстапување од доверливоста кога тоа е неопходно за заштита на повисоки правни интереси.

Начелото на доверливост на медијацијата е суштински елемент на оваа постапка, кој има за цел да ги поттикне странките слободно и отворено да преговараат, без страв дека нивните изјави подоцна ќе бидат искористени против нив. Ова ограничување не значи дека судот одлучува врз „непотполна фактичка состојба“, туку дека доказната постапка се темели на докази прибавени надвор од доверливата рамка на медијацијата. Со тоа се штити интегритетот на двете постапки – и медијацијата и судската постапка. Без ваква гаранција, медијацијата би ја изгубила својата цел и ефективност, бидејќи странките би биле воздржани да учествуваат искрено во процесот.

Од анализата на наведените одредби сосем јасно произлегува дека оспорената законска одредба не е во спротивност со Уставот, имајќи предвид дека целта на Законот за медијација (*) пропишана во член 2 е да го олесни пристапот до постапката на медијација како алтернативна постапка за решавање на споровите како и да влијае на подигање на свеста за медијацијата, со поттикнување на нејзината примена и преку гарантирање на балансирана врска меѓу медијацијата и судската постапка, не нарушувајќи ги правата на страните за пристап до суд.

Имајќи го предвид горенаведеното, сметаме дека членот 10 став (5) во делот „судска, арбитражна“ и став (6) од Законот за медијација (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.294/21), е во согласност со член 8 став 1 алинеи 3 и 11, член 50 и член 54 од

Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му укажува на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на членот 10 став (5) во делот на „судска, арбитражна“ и став (6) од Законот за медијација (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 294/21).

Точка 108

Владата ја разгледа Иницијативата од Оливер Давидовски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.98/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 20 став 7 во делот „согласно со закон“ од Законот за правосудниот испит („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.190/19) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата се бара Уставниот суд на Република Северна Македонија да поведе постапка за оценување на уставноста на делот „согласно со закон“ од член 20 став (7) од Законот за правосудниот испит („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.190/19), од причина што оспорената одредба не е во согласност со членот 8 став (1) алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија каде се пропишани темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија, конкретно владеењето на правото, како и членот 51 од Уставот на Република Северна Македонија, каде е пропишано дека законите мора да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со закон. Подносителот, во образложението на Иницијативата, навел дека „законодавецот не може да пропише право, а притоа да не ги утврди неговите основни елементи, туку да ‘упати’ на нејасен и неопределен извор.“. Дополнително, подносителот навел дека „оспорената одредба не само што не ја исполнува својата уставна функција, туку создава правна несигурност и ја нарушува хиерархијата на правниот поредок, поради што е во спротивност со член 51 од Уставот“.

Согласно членот 8 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија се:

- основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот;
- слободното изразување на националната припадност. Соодветна и правична застапеност на граѓаните кои припаѓаат на сите заедници во органите на државната власт и другите јавни институции на сите нивоа;
- владеењето на правото;
- поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска;
- политичкиот плурализам и слободните непосредни и демократски избори;
- правната заштита на сопственоста;
- слободата на пазарот и претприемништвото;
- хуманизмот, социјалната правда и солидарноста;
- локалната самоуправа;
- уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата и
- почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Во Република Северна Македонија слободно е сè што со Уставот и закон не е забрането.“.

Согласно член 51 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Во Република Северна Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон.

Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.“.

Согласно член 20 став (7) од Законот за правосудниот испит „Ако кандидатот во рок од една година од денот на уплатата на средствата не го полага испитот, уплатените средства се враќаат согласно со закон.“.

Поднесената иницијатива е неоснована од следните причини:

Со одредбите од Законот за правосудниот испит се уредуваат условите и постапката за полагање на правосудниот испит.

За да се оцени уставноста на оспорената одредба потребно е истата да се разгледа во корелација со останатите одредби од Законот за правосудниот испит како целина, од каде и произлегува и целта и улогата на оспорената законска одредба.

Оттука, членот 20 од Законот за правосудниот испит јасно и недвосмислено пропишува дека трошоците за полагање на испитот се на товар на кандидатот, доколку институцијата каде што е вработен не ги плати. Висината на трошоците за полагање на испитот се определува од страна на министерот за правда врз основа на реално направените трошоци за полагање на испитот, кои се неопходни за ангажирање на сала за полагање, подготвување на материјали за полагање, надоместок за членовите на Комисијата, печатење и издавање на уверенија и слично. Трошоците за полагање на испитот се уплатуваат на сметката на сопствени приходи на Министерството за правда, а доколку истите не се уплатени на соодветната сметка на Министерството за правда најдоцна 15 дена пред денот определен за спроведување на испитот, на кандидатот не му се дозволува полагање на испитот.

Целта и улогата на оспорената одредба од член 20 став (7), всушност, е во насока на враќање на уплатените средства доколку кандидатот се пријавил за полагање, но не го полагал испитот во текот на една година (пет испитни сесии), за што уплатените средства се враќаат во согласност со закон, односно се враќаат на сметка на кандидатот доколку истиот во рок од една година не го искористил правото да го полага испитот, за што јасно може да се согледа од евиденцијата која Министерството за правда е должно да ја води согласно член 19 став (2) од Законот за правосудниот испит, каде е пропишано „Министерството за правда води евиденција за полагањето на испитот која се чува трајно.“.

Ставот (3) од истиот член пропишува дека формата, содржината и начинот на водењето на евиденцијата за полагање на испитот ги пропишува министерот за правда и истиот е објавен во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Оттука, целосно се бесцелни и неосновани наводите на подносителот на Иницијативата дека со оспорената одредба се создава нееднаквост по било кој основ, имајќи предвид дека истата се применува еднакво и недискриминаторски кон сите кандидати кои поднеле барање за полагање испит, при што критериумот за враќање на уплатените средства е објективен, јасно утврден со закон и врзан исклучиво за фактот дали кандидатот во рок од една година го искористил правото да го полага испитот, што во целост може да се утврди преку законски пропишаната евиденција што Министерството за правда е должно да ја води за секој кандидат.

Воедно, темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија и владеење на правото би требало да се ценат од аспект на почитување на правата загарантирани со Уставот и законите, а во случај на евентуална повреда, да се обезбеди заштита пред судовите, што, всушност, е предвидена при носење на управни акти согласно одредбите од Законот за општата управна постапка.

Дополнително, во однос на наводите дека член 20 став (7) од Законот за правосудниот испит создава правна несигурност и незаконитост, се укажува дека истите се неосновани. Имено, согласно член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, законите мора да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и законите, при што секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Во конкретниот случај, оспорената одредба претставува дел од важечки закон кој континуирано се применува од страна на Министерството за правда од денот на започнувањето на неговата примена, при што истата била применувана подеднакво кон сите кандидати кои ги исполниле законските услови. Од 2020 година наваму, врз основа на оваа законска одредба, на повеќе кандидати им биле вратени уплатените средства согласно пропишаната постапка, имајќи предвид дека станува збор за полагање на испит каде се пријавуваат голем број на кандидати во текот на годината.

Доколку навистина предметната одредба создавала незаконитост, односно била спротивна на начелото на владеење на правото и правната сигурност, не би постоела можност за нејзина доследна и еднаква примена во изминатиот период кон сите субјекти на кои се однесува. Напротив, нејзината долгогодишна и конзистентна примена во пракса потврдува дека станува збор за јасна и применлива законска норма, која е во согласност со уставниот принцип утврден во член 51 од Уставот и не создава правна несигурност во правниот поредок.

Имајќи го предвид горе наведеното се смета дека член 20 став (7) од Законот за правосудниот испит е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на член 20 став (7) од Законот за правосудниот испит („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.190/19).

Точка 109

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Бобан Величковиќ, адвокат од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.109/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 80 став 2 од Законот за прекршоците („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 96/19, 253/23, 13/26 и 26/26) и притоа го утврди следното мислење:

Со оваа иницијатива, подносителот предлага, Уставниот суд да поведе постапка за оценување на уставноста на членот 80 став (2) од Законот за прекршоците („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 96/19, 253/23 и 13/26) со кој е уредена доставата на писмената на физички лица во прекршочна постапка, пред судовите во државата, кој гласи: „(2) Кога доставувањето се врши преку пошта, поштарот остава известување во домот на обвинетиот да го подигне писменото во пошта, а ако писменото се врати со назнака „известен-не побарал“ се смета дека доставата е уредно извршена.“.

Во членот 81 е детално пропишана постапката за доставување на писмената.

Имено, согласно овој член –

(1) Писменото му се предава непосредно на лицето на кое му е испратено, а тоа е должно да го прими. Ако лицето не се затече таму каде што треба да се изврши доставувањето, доставувачот ќе го предаде на некој од членовите на неговото домаќинство, постари од 16 години, кои се должни да го примат писменото. Ако тие не се затечат во домот, писменото ќе му се предаде на домарот, управителот или на сосед, доколку тие се согласат да го примат. Ако доставувањето се врши на работното место на лицето на кое треба да му се достави писменото, а тоа лице не се

затече таму, доставувањето може да се изврши на лице овластено за прием на пошта кое е должно да го прими писменото или на лице кое е вработено на истото место, ако тоа се согласи да го прими писменото. Доколку лицето не се затекне на адресата на која треба да му се изврши доставувањето, доставувачот ќе остави писмено известување заради примање на писменото со кое лицето се известува да дојде во определен ден и час во определена просторија на надлежниот орган за прием на писменото. Ако лицето не постапи по известувањето, се смета дека доставувањето е извршено на денот и часот наведени во известувањето. Со тоа се смета дека писменото е доставено.

(2) Ако се утврди дека лицето на кое писменото треба да му се достави е отсутно и дека лицата од ставот (1) на овој член поради тоа не можат писменото навреме да му го предадат, писменото ќе се врати со назначување каде се наоѓа отсутниот.

(3) Доколку доставата не се изврши согласно со ставот (2) на овој член, судот што ја води постапката ќе го истакне писменото на огласната табла. По истекот на осум дена од денот на истакнувањето се смета дека доставата е уредно извршена.

Со ваквата одредба се прецизирани сите ситуации кои можат да настанат при доставување на писмената. Поштарот е лицето кое во случај кога нема да го затекне лицето на кое треба да му се изврши доставата остава само писмено известување како покана за подигање на писменото во пошта.

Согласно членот 3 став (7) точка од Законот за прекршоците поштарот е службено лице на кое му се доверени работни задачи и службени должности согласно закон и други прописи и акти донесени врз основа на закон.

Согласно наведеното во никој случај не може да станува збор за нарушување на начелото на еднаквост на граѓаните (член 9 од Уставот на Република Северна Македонија), бидејќи законот детално ги предвидува сите начини на кои може да се изврши доставата на писмената до сторителот.

Во врска со наводите во Иницијативата дека сторителот на прекршокот не може да знае дека против него е поведена прекршочна постапка се укажува и на одредбите од членот 46 каде е пропишана постапката за издавање на записникот и прекршочниот платен налог кои му се издаваат на сторителот во моментот кога ќе биде констатиран прекршокот. Имено, кога овластеното службено лице ќе констатира прекршок составува записник во кој ги забележува битните елементи на дејствието од кое произлегува правното обележје на прекршокот, лично име, адреса и единствен матичен број на граѓанинот, ако се работи за странец и број на патната исправа и држава, а за правно лице, назив, седиште и даночен број, времето, местото и начинот на сторувањето на прекршокот, описот на дејствието, правната квалификација на прекршокот и лицата затекнати на самото место, како и дава предлог за порамнување со издавање на прекршочен платен налог. Записникот го потпишува овластено службено лице и сторителот. Доколку сторителот не се согласи да му биде издаден прекршочен платен налог или со закон не е пропишано издавање на прекршочен платен налог, истото ќе се забележи во записникот за констатиран прекршок, а овластеното службено лице поднесува барање за поведување на прекршочна постапка пред надлежен суд, односно прекршочен орган. Од оваа одредба јасно се гледа дека сторителот на прекршокот знае за сторениот прекршок кој му се става на товар, поради што цениме дека со Законот не е повредено начелото на презумпција на невиност (член 13 од Уставот на Република Северна Македонија).

Скратената постапка предвидена во членот 104 од Законот за прекршоците не е правило, туку е предвидена за точно определени случаи кога судот ги има на располагање сите несоборливи

докази за да може да ја заврши постапката на брз и ефикасен начин. Станува збор за следните ситуации:

- во барањето за поведување на прекршочна постапка се содржани сите факти и докази врз основа на кои судот може да одлучи без присуство на странка;
- барањето за поведување на постапката се заснова на јавни исправи издадени од надлежни јавни органи;
- сторителот е затечен при извршувањето на прекршокот од страна на овластено службено лице или
- е сторен сообраќаен прекршок утврден со помош на технички средства и уреди за снимање.

Во скратена постапка судот одлучува без испитување на сторителот кога тој е уредно повикан, а не се јави и не достави доказ за оправдана спреченост да се јави пред судот.

На крајот, во врска со „повредата на правото на судска заштита“ и „повредата на правото на жалба“ кои се гарантирани со Уставот, се смета дека на сторителот на прекршокот му стојат на располагање како редовни, така и вонредни правни лекови, предвидени во членот 124. Согласно овој член „Против пресуда и решение на првостепениот суд може да се изјави жалба до второстепениот суд. Во прекршочна постапка завршена со пресуда можат да се користат вонредни правни лекови: барање за повторување на прекршочна постапка и барање за заштита на законитоста.“ Со ваквите правни лекови на сторителот му е дадена можност да ги искористи, доколку цени дека некое негово право било ускратено или бил во нееднаква положба.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека оспорената одредба од членот 80 став 2 од Законот за прекршоците е во согласност со одредбите од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на овој член од Законот за прекршоците.

Точка 110

Владата ја разгледа Иницијативата од Горан Николовски, адвокат од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.106/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 461 од Законот за парничната постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр.79/05, 110/08, 83/09, 116/10 и 124/15) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата се бара Уставниот суд на Република Северна Македонија да поведе постапка за оценување на уставноста на член 461 од Законот за парничната постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр.79/05, 110/08, 83/09, 116/10 и 124/15).

Според подносителот на предметната Иницијатива, оспорената одредба од член 461 од Законот за парничната постапка е спротивна на член 8 (владеење на правото), член 9 (еднаквост) и член 50 (судска заштита) од Уставот на Република Северна Македонија.

Според наводите од Иницијативата, подносителот навел дека европските стандарди дозволуваат алтернативни механизми, но не и како апсолутна пречка за пристап до суд и дека е сторена повреда и на членот 6 од Европската конвенција за човековите права.

Подносителот предлага Уставниот суд да поведе постапка за оценување на уставноста на член 461 во целост, да ја укине оспорената одредба како неуставна од причина што, како што е наведено во Иницијативата, „на овој начин судот е спречен да одлучува по суштината на спорот,

а странката е лишена од ефективна судска заштита исклучиво поради непочитување на формален предуслов.“.

Согласно член 461 од Законот за парничната постапка:

„(1) Во постапката во стопанските спорови ќе се применуваат одредбите на овој закон, ако во одредбите на оваа глава поинаку не е определено.

(2) Во стопанските спорови за парично побарување чијашто вредност не надминува 1.000.000 денари, а по кои постапката се поведува со тужба пред суд, странките се должни, пред поднесувањето на тужбата да се обидат спорот да го решат по пат на медијација.

(3) При поднесување на тужбата тужителот е должен да приложи писмен доказ издаден од медијатор дека обидот за решавање на спорот по пат на медијација не успеал.

(4) Тужбата кон која не е приложен доказот од ставот (2) на овој член судот ќе ја отфрли.“.

Согласно член 8 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија се:

— основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот;

— слободното изразување на националната припадност. Соодветна и правична застапеност на граѓаните кои припаѓаат на сите заедници во органите на државната власт и другите јавни институции на сите нивоа;

— владеењето на правото;

— поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска;

— политичкиот плурализам и слободните непосредни и демократски избори;

— правната заштита на сопственоста;

— слободата на пазарот и претприемништвото;

— хуманизмот, социјалната правда и солидарноста;

— локалната самоуправа;

— уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата и

— почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Во Република Северна Македонија слободно е сè што со Уставот и законите не е забрането.“.

Согласно член 9 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Граѓаните на Република Северна Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба.

Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.“.

Согласно член 50 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Секој граѓанин може да се повика на заштита на слободите и правата утврдени со Уставот пред судовите и пред Уставниот суд на Република Северна Македонија во постапка заснована врз начелата на приоритет и итност.

Се гарантира судска заштита на законитоста на поединечните акти на државната управа и на другите институции што вршат јавни овластувања.

Граѓанинот има право да биде запознаен со човековите права и основни слободи и активно да придонесува, поединечно или заедно со други за нивно унапредување и заштита.“.

Се смета дека поднесената Иницијатива е неоснована од следните причини:

Темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија и владеење на правото би требало да се ценат од аспект на почитување на слободите и правата на граѓаните, а во случај на евентуална повреда на некое субјективно право на граѓанинот, да се обезбеди заштита пред судовите и пред Уставниот суд на Република Северна Македонија во постапка заснована врз начелата на приоритет и итност, а чија правна основа произлегува од Уставот и законите.

Поаѓајќи од членот 461 од Законот за парничната постапка, кој се однесува на примена на медијацијата во стопанските спорови за парично побарување чијашто вредност не надминува 1.000.000 денари. Смеслата на примена на медијацијата како задолжителен механизам е да се постигне брза, поефикасна и поекономична парнична постапка.

Оспорената одредба претставува дел од поширок сет на законски решенија насочени кон унапредување на ефикасноста на правосудниот систем и овозможување на побрзо и поекономично остварување на правата на странките. Со воведувањето на задолжителен обид за медијација, законодавецот имал легитимна цел, а тоа е поттикнување на алтернативните начини на решавање на споровите, намалување на оптовареноста на судовите и подобрување на деловната клима.

Медијацијата, како алтернативен начин на решавање на спорови, е уредена првенствено со Законот за медијација и претставува постапка во која страните доброволно настојуваат да го решат спорниот однос по мирен пат, со помош на медијатор. Иако нејзината суштина е доброволноста, законодавецот има право, во рамките на својата уставна надлежност да го уредува начинот на остварување на правата, да предвиди одредени процесни претпоставки пред пристап до суд, кога тоа е во функција на поефикасна правна заштита и поекономична постапка за двете страни во предметниот спор.

Во конкретниот случај, задолжителниот обид за медијација не претставува ограничување на правото на пристап до суд, туку воведување на претходна процесна фаза која има за цел да овозможи странките да го решат спорот побрзо, поефтино и со взаемна согласност. Ова особено има значење кај стопанските спорови со помала вредност, каде што ваквиот пристап придонесува за рационализација на постапките. Притоа, доколку медијацијата не успее, странките не се лишени од правото на судска заштита, туку напротив, можат непречено да поведат судска постапка, при што доказот за неуспешен обид за медијација претставува само формален услов за уредност на тужбата.

Дополнително, ваквите решенија се во согласност со Европското законодавство и политики за развој на алтернативно решавање на спорови, кои имаат за цел зголемување на ефикасноста на правосудството и унапредување на правната сигурност. Република Северна Македонија како држава се стреми за обезбедување на повисок степен на усогласеност на законодавството со европските стандарди. Па така, постапката за медијација како неопходна претпоставка во трговските спорови од мала вредност е во склад со Директивата за медијација во граѓанска и стопанска материја. Воедно, оваа директива ја нагласува потребата од обезбедување квалитет на медијацијата, доверливост на постапката и можност за извршување на постигнатите спогодби. Примената на овие принципи во националните законодавства, вклучително и во домашниот правен систем, придонесува за унапредување на правната сигурност и ефикасноста на правосудниот систем.

Оттука, произлегува дека оспорениот член 461 од Законот за парничната постапка не е во спротивност со уставно загарантираното право на судска заштита, туку претставува пропорционална и оправдана процесна мерка во насока на поефикасно остварување на правата на странките.

Дополнително, нејасни се наводите на подносителот на Иницијативата дека оспорената одредба создава нееднаквост помеѓу правни и физички лица, помеѓу субјекти според вредноста на спорот и дека правните лица се ставени во понеповолна положба бидејќи за нив медијацијата е задолжителна, додека за физичките лица тоа не е услов за пристап до суд. Имено, уставното начело на еднаквост не подразбира апсолутна еднаквост во сите ситуации, туку еднаков третман на субјекти кои се наоѓаат во иста или споредлива правна положба. Во конкретниот случај, законодавецот направил разликување врз основа на објективни и разумни критериуми, односно природата на спорот (стопански спор) и вредноста на побарувањето, што претставува легитимна основа за диференциран правен режим. Воедно, ограничувањето на оваа обврска само на спорови до определена вредност (до 1.000.000 денари) е во функција на пропорционалност и рационалност, имајќи предвид дека токму кај споровите со пониска вредност медијацијата може да даде најбрзи и најефикасни резултати.

Оттука, неосновано е тврдењето дека правните лица се ставени во понеповолна положба, бидејќи тие не се споредливи со физичките лица во контекст на стопанските односи, ниту пак се работи за неоснована дискриминација, туку за оправдано законско разграничување засновано на објективни критериуми и легитимна цел.

Следствено на наведеното, оспорената одредба не го повредува начелото на еднаквост на граѓаните пред Уставот и законите, туку воспоставува разумна и пропорционална диференцијација во уредувањето на процесните претпоставки за остварување на судска заштита.

Воедно, во контекст на наводите за евентуално ограничување на правото на судска заштита, се укажува дека истото е загарантирано и во самиот оспорен член 461 од Законот за парничната постапка.

Имено, законската одредба јасно предвидува дека при поднесување на тужбата, тужителот е должен да приложи писмен доказ издаден од медијатор дека обидот за решавање на спорот по пат на медијација не успеал. Ова значи дека медијацијата не претставува замена за судската заштита, ниту, пак, нејзино ограничување, туку само претходна процесна фаза која треба да се исцрпи пред поведување на судска постапка. Со ова, правото на пристап до суд не е укинато ниту условено на начин што би го направил неосвојливо, туку е уредено преку воспоставување на разумна процесна претпоставка, по чие исполнување странките можат непречено да ја остварат судската заштита. Обврската за приложување доказ за неуспешна медијација има исклучиво формален карактер и служи како потврда дека странките имале можност спорот да го решат по побрз и поекономичен пат. Оттука, оспорената одредба не само што не го ограничува правото на судска заштита, туку го потврдува и гарантира неговото остварување по спроведување на претходниот обид за медијација.

По однос на повикувањето на членот 6 од Европската конвенција за човекови права, укажуваме дека оспорениот член 461 од Законот за парничната постапка воопшто не навлегува во гаранциите утврдени со член 6 од Конвенцијата, ниту пак ги ограничува или доведува во прашање примена на истите гаранции.

Напротив, станува збор за процесна одредба која уредува претходна фаза пред поведување на судска постапка, без да се задира во суштината на правото на пристап до суд. Задолжителниот обид за медијација не го ускратува правото на судење пред независен и непристрасен суд, ниту влијае врз јавноста, правичноста или разумниот рок на судската постапка. Напротив, ваквата мерка има за цел токму да придонесе кон поефикасно остварување на правото на судење во

разумен рок, преку намалување на бројот на предмети кои се водат пред судовите и поттикнување на побрзо решавање на спорите.

Дополнително, се укажува на тоа дека Уставниот суд согласно членот 110 од Уставот на Република Северна Македонија одлучува за согласност на законите со Уставот и на другите прописи и на колективните договори со Уставот и законите, но не е надлежен да ја цени усогласеноста на законите со меѓународните договори бидејќи тие не може да бидат предмет на уставно-судска оценка, ниту, пак, можат да бидат критериум за оценување на согласноста на законите со меѓународните договори.

Имајќи го предвид наведеното, се смета дека оспорената одредба од Законот за парничната постапка е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на член 461 од Законот за парничната постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр.79/05, 110/08, 83/09, 116/10 и 124/15), односно да донесе решение за nepоведување на постапка за оценување на уставноста на оваа одредба од Законот.

Точка 111

Владата ја разгледа Иницијативата од политичката партија „Социјалдемократски сојуз на Македонија“ преку претседателот на партијата д-р Венко Филипче, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.107/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на членовите 121, 122, 125, 128, 175, 177, 198, 199, 200, 201, 202 и 202-а од Законот за внатрешни работи („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.160/25 и 15/26) и притоа го утврди следното мислење:

I. Подносителот на Иницијативата иницира оценување на уставноста на одредби од Законот за внатрешни работи („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 160/25 и 15/26) и смета дека со одредени одредби од Законот се повредени повеќе одредби од Уставот на Република Северна Македонија и тоа:

- членот 8 став 1 алинеја 3 согласно кој владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска се темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија;
- членот 9 со кој се гарантира еднаквост во слободите и правата на граѓаните на Република Северна Македонија, независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба, односно на граѓаните им се гарантира еднаквост пред Уставот и законите и
- членот 32 – согласно кој секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност, како и дека секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место.

II. Наводите на подносителот на Иницијативата кои се однесуваат на повреда на одредбите од Уставот се неосновани од следните причини:

1. Подносителот на Иницијативата ги оспорува одредбите од членовите 198, 199, 200, 201, 202 и 202-а од новиот Закон за внатрешни работи и наведува дека со законот се започнува процес на селекција и избор на работници, при што се предвидува распоредување на работници „по потреба на службата“ без јасни критериуми; работниците кои нема да аплицираат или нема да бидат избрани ќе бидат распоредени без нивна согласност, одлуките ги носат комисији

формирани од министерот, како и дека се користат нејасни критериуми за избор и распоредување.

Ваквите наводи на подносителот се неосновани од следните причини:

Во услови на функционални и суштински анализи за ефикасност и успешност во функционирање на орган на државната управа и вршење на работите од законски утврдениот делокруг на надлежности, неспорно е со закон да се врши реформски процес на системот на организациската поставеност и управувањето со човечки ресурси. Во рамки на истото, се предвидуваат законски гаранции за спроведување на постапки за распоредување во услови кога е извршено трансформирање и фузирање на нефункционални организациски единици, укинати одредени работни позиции во организациски единици кои не го оправдале своето функционирање од аспект на успешност и резултати, во услови кога е неопходно намалување на бројот на извршители и раководни позиции, поради предимензионираност на број на извршители и во тој контекст на нова систематизација на работни места, надминување на нефункционален систем на категории и нивоа на работни места (посебно во услови кога постои реформски процес на севкупната администрација во државата), обезбедување на законска и правична мобилност на работниците и обезбедување севкупни услови за ефикасно, успешно и непречено вршење на работите од надлежност на Министерството за внатрешни работи.

Со законските одредби се гарантира процес на транспарентност, односно објавување на интерни огласи со кои под законски утврдени услови и законски утврдена постапка се гарантира достапност под еднакви услови за секој вработен на работните места. Не постојат одредби за автоматско деградирање без постапка и можност за конкурирање, туку напротив се утврдуваат строги процедури за распоредување на работниците кои не аплицирале или не биле избрани на интересен оглас, во услови кога е суштински различно поставена организациската поставеност во Министерството за внатрешни работи и се предвидуваат одредби за надминување на постојни слабости во постојниот систем на категоризација и нивоа на работни места, кои во праксата, меѓу другото беа и предмет на оспорувања во различен вид постапки од страна на работниците. Воедно, согласно закон, се обезбедува, односно се гарантира законско распоредување под строго утврдени услови во рамки на нова систематизација на работни места (при што некои работни места се укинати, некои работни места се нови со оглед на својот вид и опис на работни задачи и надлежност на организациската единица во која се систематизирани, некои работни места се суштински изменети, а некои се идентични со постојните – како резултат на функционални анализи на постојното долгогодишно функционирање).

Во однос на предвидувањето распоредување „по потреба на службата“, неосновани се наводите на подносителот дека се работи за нејасни одредби кои овозможуваат дискреционо овластување без јасни критериуми. Имено, со членот 97 од наведениот закон се регулира начинот на распоредување на работниците по потреба на службата, каде се утврдени конкретни случаи кога се спроведува овој начин на распоредување во Министерството, притоа имајќи ја предвид потребата за подготвеност и мобилност на работниците во Министерството како институција одговорна за безбедноста на граѓаните, јавен ред и мир и сузбивање на криминал, заштитата на уставниот поредок, кои наложуваат брз одговор и реорганизација во определени кризни состојби.

Неосновани се наводите на подносителот дека одлуките ги носат комисии формирани од министерот со што се овозможува дискреционо одлучување без јасни критериуми. Во таа смисла, распоредувањето на работниците во Министерството за внатрешни работи согласно предметниот закон се врши согласно законски утврдена процедура и конкретно утврдени услови за распоредување на работниците, од страна на комисии за распоредување, формирани согласно законот од страна на министерот за внатрешни работи.

Во однос на наводите на подносителот дека со оспорените законски одредби се повредува правото на еднаквост и работниците се ставаат во нееднаква положба, се укажува дека во наведениот Закон за внатрешни работи не постојат одредби со кои се повредува принципот на еднаквост на работниците, туку напротив се гарантираат определени права како што е тоа случај со работници со несоодветен вид на образование (член 200). Постои строго пропишана постапка и услови за распоредување и унапредување во преодниот период (членови 198, 199, 200, 201 и 202), кога ќе се донесат формално нови решенија за распоредувања и унапредувања, загарантирано е правото на заштита во соодветна постапка (вклучувајќи ја и судската), нема одредби за еднострани и дискрециони одлуки на работодавачот во постапката за распоредување.

Подносителот на Иницијативата наведува дека со Законот се врши повреда на правото на работа (член 32 од Уставот на Република Северна Македонија). Ваквиот навод е неоснован од причина што правото на слободен избор на вработување согласно наведениот член од Уставот подразбира слобода на поединецот да избере професија и да заснова работен однос. Со потпишување на договор за вработување во Министерството за внатрешни работи, секој работник свесно ги прифаќа правата и обврските кои се утврдени согласно закон и карактеристични за работниците во Министерството. Во таа смисла, со утврдените начини на распоредување во предметниот закон не се укинува правото на работа ниту се прекинува работниот однос на работникот. Во работните процеси под законски пропишани процедури и услови неопходна е мобилност и распоредувања на работниците, постојано при секојдневното функционирање со цел обезбедување поголема ефикасност и вршење на законски утврдените задачи на органот, како и во услови на евентуална реорганизација и систематизација на работните места. Со други зборови, уставно е законското решение кога под строго утврдени законски услови се обезбедува мобилност и распоредување на работниците, во секојдневното функционирање на органот, но и во услови на преоден период при премин од еден во друг реформски систем, чија цел е јавниот интерес – со реформскиот процес да се обезбедат услови за успешно секојдневно вршење на задачите на работодавецот (вклучувајќи го и државниот орган - во случајов Министерството за внатрешни работи кој врши работи на обезбедување и заштита на системот на јавната безбедност во државата). Во Законот е утврдена строга постапка за распоредување, односно унапредување, утврдени се законски недискриминирачки услови, под еднакви услови загарантирана е достапност на секое работно место.

Во тој контекст и во услови на законска реорганизација и укинување на работни места, воспоставување на нов систем на категории и видови на работни места Законот предвидува спроведување на јавна, односно транспарентна постапка за распоредување за нови работни места, еднакви можности за аплицирање, услови за преместување, односно распоредување ако работникот не е избран во законска процедура на работно место на кое аплицирал, распоредување на ново работно место со формално образложено решение и со гарантирано право на судска заштита. Правото на работа на конкретно работно место не е еднаш засекогаш реализирано и не е еднаш засекогаш дадено и конечно. Државата има право да ја реорганизира администрацијата, во услови кога јавниот интерес е сериозен предизвик во насока на обезбедување на националната безбедност и зајакнување на способноста на институцијата за ефикасно остварување на законски утврдените надлежности.

Со одредбите се овозможуваат услови за ефикасност во секојдневното вршење на работите од надлежност на Министерството и се отстранува можноста несоодветни механизми за управување со човечките ресурси во услови кога Министерството се соочува со потреба за итно, редовно и секојдневно вршење на работите од своја надлежност. Во таа насока, во случај кога се работи за гарантирана законска строга постапка и строги услови за распоредување во транспарентни постапки (како што е предвидено со Законот), работникот кој не е избран може

и треба да биде распореден во формална постапка под законски услови на друг вид на работно место во ново воспоставениот систем на категоризација на работни места во реорганизираниот државен орган, со формално решение и во транспарентна постапка. Администрацијата може да се реорганизира и за тоа не постојат уставни пречки и работник под строго определени услови може да биде распореден според потребите на органот. Ако работникот не конкурирал на нови работни позиции на објавените огласи според своите квалификации и позиција што ја има, неспорно е дека не се обидел во законска постапка да биде распореден на работно место кое е соодветно на она кое го остварил во својот кариерен развој, работодавачот има право да го распореди на слободно место согласно закон без можност за индивидуално дискреционо овластување на работодавецот.

Во завршните одредби од предметниот Законот за внатрешни работи утврдени се строги правила и процедури и услови за постапување во тие случаи. Имено, во услови кога постојни работни позиции се укинати, ќе се спроведат јавни постапки за избор за нови работни места, работникот има право да конкурира, а ако не конкурирал или не бил избран, а нема друго идентично слободно работно место согласно одредбите од членови 198 до 202 од Законот за внатрешни работи, работникот ќе биде распореден со загарантирано право на заштита на своите права во постапка пред надлежна комисија и право на судска заштита.

2. Подносителот на Иницијативата ги оспорува одредбите 121, 122 125 и 128 од новиот Закон за внатрешни работи и наведува дека со наведените ленови се прават суштински измени во начинот на пресметување на платата, со што се влијае на губењето на стабилност на платата. Ваквите наводи на подносителот се неосновани од следните причини:

Со наведените одредби со кои се регулираат платите на работниците, се воспоставува систем на гаранции на вреднување на трудот на професионалците, со посебно вреднување и додатоци и тоа:

- додаток на плата за ниво на работното место;
- додаток на плата за сложеност на работите на работното место;
- додаток на плата за обем на работните задачи;
- додаток на плата заради посебни услови за работа и опасност по живот, односно постоење на висок ризик во извршувањето на работите и задачите на работниците на определени работни места;
- додаток на плата заради влијание на пазарот на трудот и одливот на кадри или задржување на стручни кадри, како и потребите на Министерството за определени струки и образовни профили кои се неопходни за непречено вршење на надлежностите на Министерството.

Со предметните одредби се утврдува структурата на платата, односно нејзините составни делови: основна плата, вреднување на работното искуство на работникот, додатоци на плата за работното место, доколку се утврдени за работното место на работникот и додатоци на плата за работа по други основи (член 121). Така, утврдено е дека за едно работно место може да бидат утврдени повеќе видови на додатоци, кои се децидно пропишани во законот.

Со предложените одредби се обезбедува и се гарантира соодветно вреднување на трудот на секој работник, во зависност од неговото работно место, образованието, а пред се согласно видот, сложеноста, обемот и одговорноста за неговите секојдневни работни обврски, како и посебните услови за работа и опасност за живот за вршење на тие задачи, односно ризик за извршување на тие задачи.

3. Неосновани се наводите на подносителот на Иницијативата кои се однесуваат на членовите 175 и 177 од предметниот закон, во насока дека со истите се врши директна дискриминација,

нееднаквост во постапувањето и разлика во тежината на предвидените дисциплински мерки, спротивно на членовите 8 и 9 од Уставот на Република Северна Македонија.

Имено, уставното начело на еднаквост подразбира еднаков третман на лица кои се наоѓаат во идентична или суштински слична правна ситуација. Во конкретниот случај, за раководните работници и извршителите се предвидуваат различни дисциплински мерки, имајќи го предвид статусот на раководните работници кои имаат специфични овластувања и работни задачи, како и зголемен степен на одговорност при организацијата на работата, законито постапување во институцијата и раководењето со човечките ресурси во нивна надлежност. Во таа смисла, имајќи ја предвид природата и тежината на нивната функција, постои објективно и разумно оправдување за пропишување на специфичен систем на дисциплинска одговорност за раководните работници во Министерството. Утврдените дисциплински мерки не претставуваат дискриминација, туку рефлексија на принципот на пропорционалност помеѓу степенот на одговорноста и тежината на правните последици при повреда на службената должност. Оваа дистинкција има легитимна уставно-правна цел — заштита на јавниот интерес, интегритетот на институцијата и ефикасното функционирање на државната администрација преку воспоставување на повисоки стандарди на одговорност за носителите на раководни функции.

Со имплементацијата на новиот Закон за внатрешни работи бара целосна институционална, кадровска и техничка подготвеност на надлежните организациски единици во Министерството за внатрешни работи, како и обезбедување на сите неопходни предуслови за негова непречена и ефикасна примена, примената на законот е одложена за 1 септември 2028 година.

Имајќи ги предвид изнесените аргументи, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на уставноста на членовите 121, 122, 125, 128, 175, 177, 198, 199, 200, 201, 202 и 202-а, од Законот за внатрешни работи („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 160/25 и 15/26), односно предметната Иницијатива да ја отфрли како неоснована.

Точка 112

Владата ја разгледа Иницијативата од Миливој Мицевски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.104/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 43 став 2 од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 14/220 и 154/223) и притоа го утврди следното мислење:

Со Иницијативата подносителот ја оспорува уставноста на одредбата од членот 43 став (2) од Законот за извршување, со која се уредува дека извршителот не одговара за причинетата штета доколку незаконитоста или неисполнувањето на должностите, не е утврдено во постапка по изјавен приговор по членот 86 од овој закон.

Подносителот на Иницијативата наведува дека со овој член од законот се ограничувало уставното право на граѓаните, да бараат судска заштита на право пред судовите и се одредувало дека за причинета штета и намалување на имот, односно за намалување сопственост на граѓаните поради незаконитост и неисполнување на должност, извршителот не одговарал во некои случаи, а тоа значело дека граѓаните немале право да побараат судска заштита на права одредени со Уставот на Република Северна Македонија.

Подносителот наведува дека штетата можела да произлезе и да се утврди покасно по истекот на рокот за приговор за незаконитост или непреземено дејствие од извршителот, односно во секое време до завршување на извршната постапка, па и од тој временски аспект не требало да се

ограничи правото на странка да бара надомест на штета, поради што смета дека одредбата е спротивна на член 30 и член 50 од Уставот, а во врска со член 8 став 1, член 9 и член 54 став 1 од Уставот на Република Северна Македонија.

Според член 43 став (2) од Законот за извршување, извршителот не одговара за причинетата штета доколку незаконитоста или неисполнувањето на должностите, не е утврдено во постапка по изјавен приговор по членот 86 од овој закон.

Според член 86 став (1) од Законот за извршување, странката, учесникот или трето лице кое што смета дека извршителот при извршувањето постапувал незаконито, или пак пропуштил да преземе определено законско дејствие, може да поднесе приговор до основниот суд на чие подрачје извршувањето, или, пак, дел од него, се спроведува. Според став (2) од истиот член, судот со решението со кое го усвојува приговорот, ги утврдува сторените незаконитости и ги става вон сила преземените извршни дејствија, или пак го утврдува пропуштањето за преземање на определено законско дејствие.

Имено, членот 43 став (2) од Законот за извршување, не исклучува одговорност на извршителот по апсолутен основ, туку воспоставува процесна претпоставка – незаконитоста или неисполнувањето на должностите најнапред да бидат утврдени во соодветна постапка, конкретно преку приговорот по член 86 од законот. Ова решение има за цел да обезбеди правна сигурност, процесна дисциплина и конзистентност во утврдувањето на евентуалната незаконитост, а не да ги лиши граѓаните од правото на надомест на штета.

Во однос на наводната повреда на член 50 од Уставот на Република Северна Македонија, неосновано е тврдењето дека граѓаните се лишени од пристап до суд. Напротив, законодавецот предвидел јасен правен механизам – приговор против работата на извршителот, односно преземените дејствија од страна на извршителот, за кој одлучува надлежен суд, а против решението на првостепениот суд подносителот на приговорот има право на жалба до повисок апелационен суд. Токму преку таа постапка се обезбедува судска контрола врз законитоста на преземените дејствија на извршителот од каде произлегува одговорноста на извршителот за причинетата штета. Оттука, не станува збор за ускратување на судска заштита, туку за нејзино канализирање преку соодветна процесна форма.

Во однос на член 30 од Уставот на Република Северна Македонија, оспорената одредба не го ограничува правото на надомест на штета, туку го условува неговото остварување со претходно утврдување на незаконитост на извршно дејствие преземено од извршител. Ова е во согласност со општите принципи на одговорност, според кои штетата мора да произлегува од веќе утврдена противправност. Без ваква претпоставка би се создала правна несигурност и можност за неосновани побарувања за надомест на штета против извршител, а истите да не произлегуваат од преземените дејствија на извршителот.

Имајќи го предвид горенаведеното, се смета дека членот 43 став (2) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23), е во согласност 8 став 1, член 9, член 30, член 50 и член 54 став 1 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 43 став (2) од Законот за извршување („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/16, 142/16 и 233/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.14/20 и 154/23).

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.93/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 72 став 1 во делот „или директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/20) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата во наводите се изнесува дека согласно членот 72 став 1 од Законот за јавното обвинителство на јавен обвинител именуван или избран за член на Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија или за судија или обвинител во меѓународна правосудна институција, судија на Уставниот суд на Република Северна Македонија или директор или заменик-директор на Академијата за судии и јавни обвинители, функцијата јавен обвинител му мирува за време на вршење на функцијата за која е именуван или избран.

Понатаму, подносителот на Иницијативата истакнува дека според одредбите од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, директорот на Академијата е еден од органите на Академијата (член 8 став 1 од Законот). Како и дека, тоа би подразбирало дека, во директорот настанува концентрација на функции и извршување на истите согласно правилата во Законот за Академија за судии и јавни обвинители.

Исто така, наведено е дека надлежностите на Управниот одбор на Академијата се пропишани со Законот за Академија за судии и јавни обвинители и во таа смисла истиот носи одлуки, решенија и заклучоци но таквите решенија, одлуки и заклучоци би можело да се смета дека ги носи исклучиво во врска со управувањето на Академијата. Односно дека ако одлуката или решението за именување, утврдување или разрешување на директорот или заменикот на директорот е во функција на управување со Академијата, во тој случај, таквата одлука или решение за именување, утврдување или разрешување на директорот или заменикот на директорот за Академијата е од управувачка природа и како таква не може да биде основ за мирување на функцијата обвинител онака како што би се подразбрало со оспорениот дел како во воведот на оваа иницијатива.

При анализа на наводите во Иницијативата за оспорување на членот 72 став 1 во делот „или директор или заменик директор на Академијата за судии и јавни обвинители“ од Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/20), се смета дека оспорената законската одредба не е во спротивност на Уставот на Република Северна Македонија и истите треба да се земат во предвид и во корелација со одредбите од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители, во кој се уредува работењето на Академијата за судии и јавни обвинители, нејзиниот статус, дејност, органите на управување, финансирањето, почетната и континуирана обука.

Имено, согласно член 2 од Законот за Академија на судии и јавни обвинители, Академијата има за цел професионално, независно, непристрасно и ефикасно извршување на судиската и јавно - обвинителската функција, како и стручно и ефикасно извршување на работите на стручните служби во судството и јавното обвинителство. Согласно ставот (2) од истиот член Академијата врши прием и стручно усовршување на кандидатите за судии и јавни обвинители, континуирана обука за унапредување на стручноста на судиите и на јавните обвинители, континуирана обука на стручните служби во судството и во јавното обвинителство, специјализирана обука за судиите поротници, обука на субјектите кои учествуваат во спроведување на законите од областа на правосудството, како и заради вршење аналитичко-истражувачка дејност од областа на правосудната теорија и практика.

Во ставот (3) од истиот член меѓу другото се предвидува дека Академијата својата дејност ја спроведува преку организирање и спроведување на почетна обука на идните кандидати за

судии и јавни обвинители, организирање и спроведување на континуирана обука за унапредување на стручноста на судиите и јавните обвинители.

Согласно член 15 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, предвидено е кој може да биде директор, односно заменик-директор, кој го именува, мандатот, распишување на оглас и услови за избор. Ставот (8) од овој член предвидува дека за директор, односно заменик-директор се именува лице со најмалку осум години работен стаж како судија во судовите или јавен обвинител во јавните обвинителства во Република Северна Македонија, судија во Уставниот суд на Република Северна Македонија или во меѓународен суд.

Судскиот совет на Република Северна Македонија согласно членот 40 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија е надлежен да ги избира и разрешува судиите. Исто така, членот 53 став (1) од Законот за судовите предвидува дека ако судијата е именуван или избран за член на Судскиот совет на Република Македонија, судија на меѓународен суд, судија на Уставен суд, Јавен обвинител на Република Македонија, директор или заменик-директор на Академијата за судии и јавни обвинители, судиската функција му мирува за времето додека ја врши должноста за која е именуван, односно избран. Оттука, ако изборот на судии го врши Судскиот совет, тогаш единствено надлежен за донесување на одлука за мирување на судиската функција е истиот орган кој ја донел и одлуката за избор на судија.

Согласно членот 9 од Законот за Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија, Советот на јавни обвинители е надлежен за избор и разрешување на јавните обвинители.

Во членот 72 од Законот за јавното обвинителство е уредено дека на јавен обвинител именуван или избран за член на Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија или за судија или обвинител во меѓународна правосудна институција, судија на Уставниот суд на Република Северна Македонија или директор или заменик - директор на Академијата за судии и јавни обвинители, функцијата јавен обвинител му мирува за време на вршење на функцијата за која е именуван или избран.

Согласно ставот 2 од членот 72, решение за мирување на функцијата јавен обвинител донесува Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија.

Меѓународните стандарди во областа предвидуваат задолжителна почетната и континуирана обука судии и јавни обвинители, како право и обврска за идните и избраните судии и јавни обвинители, организирана од независен орган надвор од извршната власт, во чие управување учествуваат претставници од правосудството, а обучувачи/предавачи се судии и јавни обвинители.

Имајќи го предвид горенаведеното, Владата на Република Северна Македонија укажува дека оспорениот членот 72 став 1 од Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/20) е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на уставноста на членот 72 став 1 од Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/20).

Точка 114

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.129/2026 за поведување постапка за оценување на уставноста на член 56 став 1 во делот „пред Управниот суд“ од Законот за Судскиот совет на

Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.269/25) и притоа го утврди следното мислење:

Во Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 56 ставот 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 269/25), подносителот на Иницијативата наведува дека формално правно одлуката на Судскиот совет на Република Северна Македонија претставува одлука за избор на судија или претседател на суд или одлука за разрешување на судија од судиската функција или разрешување на претседател на суд или неизбор на одредено лице за претседател на суд. За таквата одлука, согласно наведеното, неспорно е дека Уставот пропишува дека заштита против поединечни акти донесени во прв степен пред орган на државна управа или организација или орган што врши јавни овластувања се остварува на начин и во постапка пропишани со закон. Но, во смисла на цитираните одредби од Амандманот XXVIII, членот 2 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија, Судскиот совет е само орган на судската власт и не може да се смета дека е:

- а) орган на државна управа,
- б) организација утврдена со закон или
- в) друг орган во смисла на одредбата од членот 3 точка 5 од Законот за управните спорови.

Со оглед на наведеното во Иницијативата, подносителот предлага Уставниот суд на Република Северна Македонија да поведе постапка за оценување на уставноста на оспорениот дел и истиот да го укине како спротивен на Уставот.

Владата на Република Северна Македонија смета дека наводите се неосновани.

Согласно член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, Темелни вредности на уставниот поредок се:

- основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот;
- слободното изразување на националната припадност;
- владеењето на правото;
- поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска;
- политичкиот плурализам и слободните непосредни и демократски избори;
- правната заштита на сопственоста;
- слободата на пазарот и претприемништвото;
- хуманизмот, социјалната правда и солидарноста;
- локалната самоуправа;
- уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата и
- почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Амандманот XXI од Уставот на Република Северна Македонија предвидува дека право на жалба или друг вид на правна заштита против поединечни правни акти донесени во постапка во прв степен пред орган на државна управа или организација и друг орган што врши јавни овластувања се уредува со закон.

Во Амандман XXVIII точка 1 став 1 од Уставот, прецизно се утврдува дека Судскиот совет на Република Северна Македонија е самостоен и независен орган на судството. Советот ја обезбедува и ја гарантира самостојноста и независноста на судската власт.

Судскиот совет на Република Северна Македонија согласно Амандманот XXIX точка 1 став 1 алинеи 1 и 3 од Уставот, меѓу другото, ги избира и разрешува судиите и судиите поротници, утврдува престанок на судиската функција и ги избира и разрешува претседателите на судовите.

Согласно членот 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 269/25) се уредува постапката за изборот и одговорноста на членовите на Судскиот совет на Република Северна Македонија, начинот на остварување на неговите функции, изборот, престанокот и разрешувањето на судија и судија поротник, постапката за утврдување на одговорност на судија или претседател на суд, утврдување нестручно и несовесно вршење на судиската функција, следењето и оценувањето на работата на судиите, начинот на работа и одлучување и други прашања поврзани со работата на Судскиот совет на Република Северна Македонија и неговата Стручна служба.

Членот 40 од законот предвидува дека Советот е надлежен да:

- ги избира и разрешува судиите,
- ги избира и разрешува претседателите на судовите,
- утврдува престанок на судиската функција,
- избира и разрешува судии поротници,
- ја следи и оценува работата на судиите,
- одлучува за утврдување одговорност на судија и претседател на суд,
- одлучува за одземање имунитет на судија,
- одлучува по барање за одобрување притвор на судија,
- предлага двајца судии на Уставниот суд на Република Северна Македонија од редот на судиите,
- го разгледува годишниот извештај на Врховниот суд на Република Северна Македонија за утврдените начелни ставови и начелни правни мислења по прашања од значење за обезбедување единство во примена на законите,
- одлучува за времено оддалечување на судија од вршење судиска функција и член на Совет од вршење на функцијата член на Совет,
- го утврдува бројот на потребните судиски места по судови,
- ги разгледува и оценува тримесечните и годишните извештаи за работа на судовите и истите јавно ги објавува на својата интернет-страница,
- постапува по претставки и поплаки на граѓаните и правните лица за работата на судиите, претседателите на судовите и судовите,
- се грижи за угледот на судиите и довербата на граѓаните кон судството,
- поднесува годишен извештај за работата,
- донесува деловник и други општи акти со кои ги уредува работите од својата надлежност,
- утврдува ориентационен број на предмети што треба да ги реши судијата месечно и
- врши и други работи, утврдени со закон.

Членот 56 од Законот предвидува дека кандидатот кој не е избран за судија или за претседател на суд, има право на тужба пред Управниот суд на Република Северна Македонија, во рок од осум дена од денот на приемот на одлуката на Советот. Управниот суд на Република Северна Македонија е должен да донесе одлука по тужбата во рок од осум дена од денот на приемот на списите. Против одлуката на Управниот суд може да се изјави жалба до Вишиот управен суд во рок од осум дена, а Вишиот управен суд е должен да одлучи во рок од осум дена од приемот на жалбата. Ставот (5) од овој член предвидува дека во постапката за избор на кандидат, за избор на судиска функција и во постапката за избор на претседател на суд, дозволен е управен спор само во однос на законитоста на постапката за избор и одлуката на Советот за исполнување на законските услови за избор на овие функции.

Советот е обврзан да постапи по правосилноста на одлуката на Управниот суд во рок од 30 дена од денот на доставата на одлуката. Одлуката на Советот е конечна.

Со овие одредби од Законот за Судскиот совет се имаше во предвид уставната гаранција за право на жалба или друг вид на правна заштита која се однесува на разрешен судија или претседател на суд, и истата да биде операционализирана и уредена со закон.

Воедно, се смета дека и пред овој самостоен и независен орган на судството мора да се обезбеди право на реална и ефективна жалба и со тоа двостепеност на постапката, без притоа да се повреди уставното овластување на Судскиот совет да одлучува за разрешувањето на судија или претседател на суд.

Во членот 56 е запазен принципот на двостепеност, уредено е правото на тужба и жалба, роковите за постапување и предвидено е дека дозволен е управен спор само во однос на законитоста на постапката за избор и одлуката на Советот за исполнување на законските услови за избор.

Ваквото законско решение е во согласност со европските стандарди кои предвидуваат дека постапките за избор и разрешување на судии треба да бидат транспарентни, одлуките да бидат образложени, а кандидатите за судии или судиите да имаат право да ја оспорат донесената одлука. Правото на правен лек на одлуката за избор или разрешување претставува важен механизам, за контрола на законитоста и почитувањето на пропишаната постапка.

Воедно, правото на тужба против одлуките на Судскиот совет од членот 76 се и во духот на член 13 од Европската конвенција за заштита на човековите права според кој секој човек, чии права и слободи признаени со конвенцијата се нарушени, има право на жалба пред националните власти, дури и тогаш кога повредата на овие права и слободи ќе ја сторат лица при вршење на службена должност.

Предлогот на закон беше подготвен врз основа на препораките од Извештајот на Оценската мисија за функционирањето на Судскиот совет. Дел од препораките дадени во извештајот се однесуваа и на обезбедување на ефикасен жалбен механизам. Исто така, Предлогот на закон пред да биде доставен во владина процедура, беше доставен на мислење и до Венецијанската комисија, а подоцна и до Европската Унија.

Имајќи го предвид горенаведеното, Владата на Република Северна Македонија смета дека оспорениот член 56 став 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 269/25) е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на член 56 став 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија.

Точка 115

Владата го разгледа Решението на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.138/2025 од 25 март 2026 година, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 17 ставови 1 и 2 во делот „на судија“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Уставниот суд на Република Северна Македонија, на седницата, одржана на 25 март 2026 година, утврдил дека основано може да се постави прашањето за согласноста на оспорените одредби и донел Решение за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 17

ставови 1 и 2 во делот „на судија“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24).

Во образложението на Решението се наведува дека од содржината на член 17 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители неспорно произлегува дека платата на директорот на Академијата се определува во висина на плата на судија во Врховниот суд на Република Северна Македонија, додека, пак, платата на заменикот на директорот на Академијата се определува во висина на плата на судија на апелационен суд. Според оценката на Уставниот суд на Република Северна Македонија, споредувањето на платата на директорот и заменикот на директорот на Академијата за судии и јавни обвинители со плата на носител на судска функција, односно судија може да биде уставно проблематично што произлегува пред се од положбата и статусот на Академијата за судии и јавни обвинители во однос на судовите и судиите како носители на судската власт.

Имено, истакнато е дека од наведените одредби од Законот за Академија за судии и јавни обвинители произлегува дека Академијата за судии и јавни обвинители е јавна установа со својство на правно лице која врши прием и стручно усовршување на кандидатите за судии и јавни обвинители, континуирана обука и унапредување на стручноста на судиите и јавните обвинители, континуирана обука на стручните служби во судството и јавното обвинителство, обука на субјектите кои учествуваат во спроведување на законите од областа на правосудството и аналитичка-истражувачка дејност од областа на правосудната теорија и практика.

Уставниот суд на Република Северна Македонија укажува дека имајќи ја предвид поставеноста на Академијата, нејзините цели и дејности, произлегува и значењето што таа го има за унапредување на капацитетите на судскиот систем, намалување на ризиците од корупција, професионалноста и независноста на судиите, интегритетот и правните познавања, со што оваа установа има важна улога во обезбедувањето услови за спроведување на правични судски постапки и зајакнувањето на довербата на граѓаните во судството. Како и дека иако Академијата е функционално поврзана со судството, таа не е уставно конститутивен дел од судската власт, туку посебна институција која дејствува во фазата на пристапување кон судската и обвинителската функција.

Понатаму е наведено дека и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители како раководен орган на Академијата врши одговорни задачи поврзани со раководење, застапување, претставување на Академијата, организирање на нејзината работа „обезбедување услови за функционирање на Академијата, управување со финансиските средства, раководење со службата итн“, односно, дека важноста на овие задачи за организирањето и функционирањето на Академијата е несомнена, но сепак сите овие обврски и задолженија не претставуваат вршење на судиска функција и тие ниту по нивната содржина, ниту по нивниот обем, сложеност, тежина и одговорност не можат да се споредат со обврските одговорностите што произлегуваат од вршењето на судиската функција.

Уставниот суд на Република Северна Македонија укажува дела и законодавецот при уредувањето на платата на директорот и заменикот на директорот на Академијата за судии и јавни обвинители бил должен да пропише критериуми врз основа на кои ќе се определи платата на директорот и на заменикот на директорот на Академијата, водејќи се од нивните обврски и одговорности и придонесот што тие го имаат во остварувањето на целите и задачите на Академијата, но без притоа овие лица да ги изедначува со судиите во поглед на нивната плата, од причина што тие не се наоѓаат во идентична и споредлива положба, туку имаат различни обврски, должности и одговорности.

Во Решението е содржано дека од оспорените делови од одредбите од Законот несомнено произлегува дека платите на директорот и заменикот директор на Академијата за судии и јавни обвинители се уредуваат во ист нормативен режим и со иста законска логика како платите на судиите во највисоките судови, со што се нарушува уставната положба на судската власт и статусот на нејзините носители - судиите.

Во однос на образложението на Решението, Министерството за правда известува дека формираше Работна група за подготовка на Закон за изменување и дополнување на Законот за Академијата за судии и јавни обвинители. Поради обемноста на подготвените измени и дополнувања кои опфатија повеќе од 1/3 од членовите на постојниот закон, се пристапи кон подготовка на нов закон. Во оваа работна група, Министерството за правда ги вклучи сите засегнати институции Академијата за судии и јавни обвинители, судовите, јавното обвинителство, Судскиот совет на Република Северна Македонија и Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија, преку нивни претставници, како и претставници на академската заедница, претставници од проектот EU Support for Rule of Law, а како поддржувачи на процесот беа вклучени претставници од Делегацијата на Европската Унија, Амбасадата на Соединетите Американски Држави, Амбасадата на Кралството Холандија и Мисијата на ОБСЕ во Скопје.

Со подготвениот Предлог на закон за Академијата за судии и јавни обвинители од страна на работната група при Министерството за правда, пред се ќе бидат вградени препораките од Оценската мисија, анализата на EU Support for Rule of Law и препораките од работилницата за подготовка на преговарачка позиција за Поглавјето 23 со експертите на УНОПС. Исто така, со новото законско решение ќе се изврши унапредување на одредбите за утврдувањето на бројот за потребни судии и јавни обвинители и објавувањето на огласите, како и на одредбите за приемната постапка, со цел точно определување на роковите за објавување на јавниот оглас, поедноставување на постапката за прием во почетна обука, точни рокови за почеток на почетната обука, подобрување на методологијата на почетната обука, како и оптимизација на работата на телата на Академијата. Со Предлогот на закон ќе се надминат и лоцираните слабости и недоследности од постојниот закон, ќе се изврши номотехничко коригирање во однос на пресметувањето на бодовите за практичниот дел од приемниот испит и соодветно ќе се адресираат на одлуките на Уставниот суд на Република Северна Македонија, со кои се укинати одредени одредби како спротивни на Уставот и законите.

Воедно, при изготвување на Предлогот на закон предвид беше земена и предметната Иницијатива, со што во Предлогот на новиот закон за Академијата за судии и јавни обвинители се врши ревидирање на одредбата од членот 17, која во текстот на Предлогот е член 21 каде се предлага платата на директорот и на заменикот на директорот се пресметува на начин што се множи основницата со коефициентот за утврдување на платата. Каде, основницата за пресметување на платата на директорот и на заменикот на директорот е просечната исплатена месечна плата по вработен во Републиката за претходната година, според податоците на Државниот завод за статистика. При тоа, се предлага коефициентот за утврдување на платата на директорот да изнесува 2,84, а коефициентот за утврдување на платата на заменикот на директорот да изнесува 2,69. Предлогот на закон за Академијата за судии и јавни обвинители беше објавен на ЕНЕР и беше достапен за јавно коментирање и во овој момент е доставен во владина процедура.

Имајќи го предвид наведеното, Владата на Република Северна Македонија укажува дека новиот Предлог на закон за Академијата за судии и јавни обвинители е во владина процедура, во кој е извршено ревидирање и унапредување на оспорените одредби, поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да ја запре постапката по поднесената Иницијатива за поведување постапка за оценување на уставноста на член 17 ставови 1 и 2 во

делот „на судија“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24).

Точка 116

Владата го разгледа Решението на Уставниот суд на Република Северна Македонија под У бр.156/2025, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 18, став (5), во делот „во согласност со закон“ од Законот за вештачење (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.154/23) и притоа го утврди следното мислење:

Според диспозитивот на Решението, Уставниот суд на Република Северна Македонија повел постапка за оценување на уставноста на член 18 став (5) во делот „во согласност со закон“ од Законот за вештачење (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.154/23). Во образложението е наведено дека Игорчо Точев, поднел Иницијатива за поведување на постапка за оценување на уставноста на делот „во согласност со закон“ од член 18 став (5) од причина што оспорената одредба го повредува член 8 став (1) алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија. На седницата одржана на 25 март 2026 година, Уставниот суд утврдил дека Законот за вештачење (*) не содржи одредби коишто го уредуваат ова прашање, вклучувајќи ги постапката и роковите за враќање на уплатените средства. Во однос на номотехниката, Судот направил споредба со пристапот применет во останатите одредби со кои се упатува на закон и утврдил дека истите упатуваат на конкретен закон и утврдил дека упатувањето на „во согласност со закон“ како што е случај со оспорениот дел, можело да се разбере како системско упатување кон општи правила коишто се применуваат при враќање на парични средства, без потреба тие повторно да бидат нормирани со посебен закон. Дополнително, Судот во своето образложение навел дека нормативната неопределеност во поглед на применливиот правен режим, во комбинација со непосредните имотноправни последици, резултира со повреда на правната сигурност како суштински елемент на владеење на правото. Од страна на Судот била анализирана и можноста во случајот да се применат општите правила за стекнување без основ, како можен супсидијарен режим за враќање на уплатените средства, наведувајќи дека на овој начин не може да се надмине недостатокот на јасна законска регулација во конкретниот случај.

Согласно членот 8 од Уставот на Република Северна Македонија:

„Темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија се:

- основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот;
- слободното изразување на националната припадност. Соодветна и правична застапеност на граѓаните кои припаѓаат на сите заедници во органите на државната власт и другите јавни институции на сите нивоа;
- владеењето на правото;
- поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска;
- политичкиот плурализам и слободните непосредни и демократски избори;
- правната заштита на сопственоста;
- слободата на пазарот и претприемништвото;
- хуманизмот, социјалната правда и солидарноста;
- локалната самоуправа;
- уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата и
- почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Во Република Северна Македонија слободно е сè што со Уставот и закон не е забрането.“.

Согласно член 18 став (5) од Законот за вештачење „Доколку кандидатот во рок од една година од денот на уплатата на средствата не го полага испитот, уплатените средства се враќаат во согласност со закон.“.

Се смета дека Судот е потребно да ја запре постапката од следните причини:

Со Законот за вештачење (*) се уредува вршењето на вештачењето, условите и начинот на вршењето на вештачењето, субјектите што вршат вештачење, условите и постапката за полагање испит за вештак, услови за издавање, престанок или за одземање лиценца за вештачење, награда и надоместок на трошоците за извршеното вештачење, основањето, надлежноста, организацијата и работењето на Комората за вештаци и другите органи на управување, посебна постапка за стекнување со лиценца за вештачење, како и други прашања од значење за судските вештачења и супервештачења.

За да се оцени уставноста на оспорената одредба потребно е истата да се разгледа во корелација со останатите одредби од Законот за вештачење како целина, од каде и произлегува и целта и улогата на оспорената законска одредба.

Согласно член 12 од Законот за вештачење „Испитот за вештак од соодветна област се спроведува најмалку двапати годишно“.

Согласно член 14 став (1) од Законот за вештачење „Стручните и административните работи за потребите на спроведување на испитот ги врши Министерството за правда, за што министерот за правда со одлука определува одговорно лице - секретар од редот на вработените во Министерството, кое утврдува дали кандидатот ги исполнува условите за полагање на испитот.“.

Оттука, членот 18 од Законот за вештачење јасно и недвосмислено пропишува дека трошоците за полагање на испитот се на товар на кандидатот, доколку институцијата каде што е вработен не ги плати. Висината на трошоците за полагање на испитот се определува од страна на министерот за правда врз основа на реално направените трошоци за полагање на испитот, кои се неопходни за спроведување на првиот и на вториот дел на испитот, спроведувањето на писмениот тест, изработувањето материјали и покани и изработка на уверенија. Трошоците за полагање на испитот се уплатуваат на сметката на сопствени приходи на Министерството за правда, а доколку истите не се уплатени на соодветната сметка на Министерството за правда најдоцна 15 дена пред денот определен за спроведување на испитот, на кандидатот не му се дозволува полагање на испитот.

Целта и улогата на оспорената одредба од член 18 став (5) всушност е во насока на враќање на уплатените средства доколку кандидатот се пријавил за полагање, но не го искористил правото да го полага испитот за вештак во текот на една година (две испитни сесии), за што уплатените средства се враќаат во согласност со закон, односно се враќаат на сметка на кандидатот, за што јасно може да се согледа од евиденцијата која одговорното лице – секретар при Министерството за правда е должно да ја води согласно член 15 став (6) од Законот за вештачење, каде е пропишано дека „Министерството за правда води досие за секое лице што поднело барање за полагање испит за вештак.“.

Оттука, по Уставната иницијатива, поднесена од Игорчо Точев се цени дека целосно се бесцелни и неосновани наводите на подносителот на Иницијативата дека со оспорената одредба се создава нееднаквост по кој било основ, имајќи предвид дека истата се применува еднакво и недискриминаторски кон сите кандидати кои поднеле барање за полагање испит за вештак, при што критериумот за враќање на уплатените средства е објективен, јасно утврден со закон и врзан исклучиво за фактот дали кандидатот во рок од една година го искористил правото да го полага

испитот, што во целост може да се утврди преку законски пропишаната евиденција што Министерството за правда е должно да ја води за секој кандидат.

Воедно, темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија и владеење на правото би требало да се ценат од аспект на почитување на правата загарантирани со Уставот и законите, а во случај на евентуална повреда, да се обезбеди заштита пред судовите, што всушност е предвидена при носење на управни акти согласно одредбите од Законот за општата управна постапка.

Во врска со наводите содржани во Решението за поведување постапка за оценување на уставноста на делот „во согласност со закон“ од член 18 став (5) од Законот за вештачење, се смета дека при оценувањето на уставноста на оспорената одредба, Судот не ја ценел содржината на Законот за вештачење како системска и функционална целина, туку издвоено ја анализира единствено формулацијата „во согласност со закон“, без притоа да ги има предвид останатите одредби од Законот кои јасно го определуваат правниот режим, надлежниот орган и постапувањето во врска со полагањето на испитот за вештак.

Од самиот Закон за вештачење неспорно произлегува дека постапката за пријавување и полагање на испитот за вештак има управно-правен карактер. Согласно член 14 од Законот, Министерството за правда преку определено службено лице ги врши стручните и административните работи поврзани со спроведувањето на испитот, додека согласно член 15 став (6) Министерството е должно да води досие и евиденција за секое лице кое поднело барање за полагање на испит за вештак.

Токму оваа законски утврдена евиденција овозможува прецизно утврдување дали кандидатот во рок од една година го искористил правото да го полага испитот, односно дали се исполнети условите за враќање на уплатените средства согласно член 18 став (5) од Законот. Оттука, неоснован е заклучокот на Судот дека не може да се утврди применливиот правен режим или дека постои правна празнина во однос на враќањето на средствата.

Имено, во конкретниот случај не станува збор за некаква неуредена облигационо-правна или граѓанско-правна релација помеѓу странките, туку за управна постапка што се спроведува пред надлежен орган на државната управа, во рамки на вршење на јавно овластување утврдено со закон. Во таа постапка Министерството за правда врз основа на службената евиденција утврдува дали кандидатот го полагал испитот во законскиот рок, донесува соодветен управен акт за поврат на средствата и врши враќање на уплатените средства, со што постапката се завршува.

Поради тоа, останува нејасно на што конкретно Судот упатува кога наведува дека постојат „непосредни имотноправни последици“ кои ја доведуваат во прашање правната сигурност. Самото враќање на претходно уплатени средства врз основа на јасно утврден законски услов не претставува самостоен имотно-правен режим што бара посебно облигационо уредување, туку претставува составен дел од управната постапка поврзана со полагањето на испитот за вештак.

Дополнително, нејасно е и повикувањето на Судот на институтот „стекнување без основ“ како можен супсидијарен режим за враќање на средствата. Во конкретниот случај воопшто не станува збор за примена на институт од облигационото право, ниту за однос во кој би требало супсидијарно да се применуваат правилата за стекнување без основ, имајќи предвид дека правниот основ за уплатата, условите под кои средствата се враќаат, надлежниот орган и постапувањето се директно уредени со Законот за вештачење.

Оттука, не може да се прифати ставот дека оспорената одредба остава простор за произволност или арбитрарност во постапувањето на органот. Напротив, критериумот за враќање на

средствата е јасен, објективен и еднакво применлив за сите кандидати, односно дали кандидатот во рок од една година од уплатата го полагал испитот или не го полагал испитот. Оваа околност се утврдува врз основа на службената евиденција што Министерството за правда е законски должно да ја води, што во целост обезбедува правна сигурност, предвидливост и еднаква примена на законот. Од овие причини, се смета дека оспорената одредба не создава нормативна неопределеност, ниту повреда на начелото на владеење на правото, туку претставува дел од јасно воспоставен управно правен механизам уреден со самиот Закон за вештачење.

Имајќи го предвид наведеното, се смета дека делот „во согласност со закон“ од член 18, став (5) од Законот за вештачење е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да ја запре постапката за оценување на уставноста на член 18, став (5) од Законот за вештачење (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.154/23).

Точка 117

Владата го разгледа Решението на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.23/2025 од 4 март 2026 година, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 1 став 3 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 5 точка 1 алинеја 1 во делот „и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители“ и алинеја 2 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 7 став 3 алинеја 6 и член 17 став 1 во деловите „и од директорот на Академијата за обука на судии и обвинители“ и „Академијата за обука на судии и обвинители,“ од Законот за судскиот буџет („Службен весник на Република Македонија“ бр.60/03, 37/06, 103/08 и 145/10) и член 66 став 1 во делот „преку буџетот на Судската власт“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24) и притоа го утврди следното мислење:

Уставниот суд на седница, одржана на 4 март 2026 година, утврдил дека основано може да се постави прашањето за согласноста на оспорените одредби и донел Решение за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 1 став 3 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 5 точка 1 алинеја 1 во делот „и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители“ и алинеја 2 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 7 став 3 алинеја 6 и член 17 став 1 во деловите „и од директорот на Академијата за обука на судии и обвинители“ и „Академијата за обука на судии и обвинители,“ од Законот за судскиот буџет („Службен весник на Република Македонија“ бр.60/03, 37/06, 103/08 и 145/10) и член 66 став 1 во делот „преку буџетот на „Судската власт““ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.129/23 и 53/24).

Во образложението на Решението, Уставниот суд истакнал дека член 1 став 3 од Законот за судскиот буџет („Службен весник на Република Македонија“ бр.60/03, 37/06, 103/08 и 145/10), предвидува дека со судскиот буџет се финансираат судовите, Судскиот совет на Република Македонија и Академијата за судии и јавни обвинители (во натамошниот текст: единки корисници), како и дека согласно со член 5 точка 1 алинеи 1 и 2 од овој закон, трошоците на судскиот буџет ги сочинуваат, меѓу другото, тековните трошоци за платите и надоместоците на членовите на Судскиот совет на Република Македонија, судиите и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители; и платите и надоместоците на судските службеници, судската полиција, другите вработени во судовите, како и државните службеници во Судскиот совет на Република Македонија и Академијата за судии и јавни обвинители. Потоа, според член 7 став 3 алинеја 6 од истиот закон, член на Судскиот совет, меѓу другите е и директорот на Академијата за обука на судии и јавни обвинители. Исто така, Уставниот суд утврдил дека во член 17 став 1 од Законот за судскиот буџет е предвидено дека Судскиот буџетски совет го следи извршувањето на финансискиот план и доколку во извршените контроли, се констатираат неправилности и

злоупотреби од претседателот на судот и од директорот на Академијата за обука на судии и обвинители во процесот на извршувањето на финансискиот план, ги известува Врховниот суд на Република Македонија, Министерството за правда, Републичкиот судски совет, Академијата за обука на судии и обвинители, Министерството за финансии и Државниот завод за ревизија.

Судот утврдил дека со член 66 став 1 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија" бр.129/23 и 53/24) е уредено дека средствата за работа на Академијата се обезбедуваат од Буџетот на Република Северна Македонија преку буџетот на „Судската власт". Исто така, во Решението е истакнато дека и од Законот за судовите произлегува дека судската власт ја вршат исклучиво судовите, при што согласно член 108 од овој закон, средствата за нивната работа се обезбедуваат од судскиот буџет како посебен дел од Буџетот на Република Северна Македонија означен како „Судска власт". Понатаму, подносителот тврди дека од Уставот, како и од релевантните закони, не произлегува дека Академијата за судии и јавни обвинители врши судска власт или учествува во нејзиното извршување, со тоа што согласно членот 1 став 2 од Законот за судскиот буџет, судскиот буџет е наменет за обезбедување стабилно и соодветно финансирање на судската власт, додека Академијата не е дел од оваа власт.

Уставниот суд наведува дека со Законот за Академија за судии и јавни обвинители се уредени работењето на Академијата како јавна установа со својство на правно лице која врши прием и стручно усовршување на кандидатите за судии и јавни обвинители, континуирана обука и унапредување на стручноста на судиите и јавните обвинители, континуирана обука на стручните служби во судството и јавното обвинителство, обука на субјектите кои учествуваат во спроведување на законите од областа на правосудството и аналитичка-истражувачка дејност од областа на правосудната теорија и практика, органите на управување и нејзиното финансирање. Овој закон, ги утврдува изворите за финансирање на нејзиното работење: републичкиот буџет и тоа преку буџетот на судската власт и други извори (самостојни приходи, приходи преку издавање на публикации, приходи од реализација на обуки за правосудството и за други целни групи коишто се надвор од областа на правосудството, реализација на проекти и грантови и донации, кои не се во спротивност со дејноста на Академијата).

Понатаму е наведено дека Законот, содржи норма со насока за утврдување на висината на буџетските средства коишто треба да се обезбедат да го покријат организирањето и спроведувањето на испитите, програмите за обука, како и други трошоци коишто произлегуваат од тековното работење на Академијата согласно со овој закон (член 66 став 4), како и дека прашањата коишто се однесуваат на буџетот на судската власт како еден од законски утврдените извори преку кои се финансира работењето на Академијата, се уредени со посебен закон - Закон за судскиот буџет, односно, конкретно, тоа се постапката за изготвување, утврдување и извршување на судскиот буџет и основањето и работењето на Судскиот буџетски совет.

Во Решението е истакнато и дека Судскиот буџет е дел од Буџетот на Република Северна Македонија издвоен како посебен дел означен со „Судска власт", при што со него се финансираат судовите, Судскиот совет на Република Македонија и Академијата за судии и јавни обвинители кои имаат статус на единки корисници. Законот за судскиот буџет ги утврдува трошоците кои го сочинуваат овој буџет: тековните трошоци за плати и надоместоци на членовите на Судскиот совет на Република Северна Македонија, судиите и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители, плати и надоместоци на судските службеници, судската полиција, другите вработени во судовите, како и државните службеници во Судскиот совет на Република Северна Македонија и Академијата за судии и јавни обвинители, стоки и услуги за работа на единките корисници, трошоци во постапките, освен за трошоците за надоместок на штета за лица неосновано осудени и неосновано лишени од слобода и субвенции

и трансфери, како и капитални расходи за набавка на капитални средства за единките корисници и инвестиционо одржување на објектите и опремата на единките корисници.

Уставниот суд укажува дека принципот на поделба на власта подразбира јасно функционално и институционално разграничување меѓу законодавната, извршната и судската власт. Финансирањето на институција која врши обука и селекција и за судии и за јавни обвинители, а при тоа се финансира од судскиот буџет, создава ситуација во која судската власт индиректно финансира други дејности, што ја релативизира уставната логика на поделбата на власта, односно дека уставно-правната димензија произлегува од фактот што во Академијата се обучуваат и јавни обвинители. Јавното обвинителство, согласно со уставната поставеност, претставува самостоен орган, кој не е дел од судската власт. Неговото финансирање се обезбедува преку посебна буџетска програма, различна од судскиот буџет. Меѓутоа, и покрај тоа што јавните обвинители се финансираат од друга буџетска позиција, обуката и стручното усовршување на обвинителите во рамки на Академијата се покриваат со средства од судскиот буџет, без соодветно финансиско учество од буџетската програма наменета за јавното обвинителство.

Ваквата поставеност е наведено дека создава асиметричен модел на финансирање: судската власт, преку својот буџет, индиректно ги финансира и потребите на друг уставен субјект, кој не придонесува кон финансирањето на институцијата што ја обезбедува таа обука, односно дека со тоа се нарушува принципот на јасно функционално и институционално разграничување меѓу носителите на јавна власт, што е суштински елемент на начелото на поделба на власта. Уставниот суд наведува дека особено проблематично е што трошоците за селекција, обука и усовршување на јавните обвинители - кои не се носители на судска функција - паѓаат на товар на судскиот буџет, со што се создава ситуација во која судската власт фактички субвенционира активности поврзани со друг уставен орган. Отсуството на учество во финансирањето на Академијата од страна на буџетската програма на јавното обвинителство ја засилува оваа нерамнотежа и отвора прашање за уставната оправданост на таквиот модел.

Во Решението е содржано и дека Академијата, финансирана од судскиот буџет, учествува во процеси кои имаат директно влијание врз кадровската политика во судството - селекцијата и рангирањето на идни судии, односно дека ова создава структурен институционален ризик, при што институцијата задолжена за селекција и обука е финансиски поврзана со системот во кој кандидатите подоцна ќе бидат интегрирани и таквата поставеност може да ја доведе во прашање перцепцијата на независност и непристрасност на целиот систем.

Уставниот суд имајќи го предвид карактерот на судскиот буџет како инструмент за обезбедување материјални услови за вршење на судската власт и функција, како и фактот дека Академијата за судии и јавни обвинители е посебна јавна установа со надлежности што се однесуваат и на судиите и на јавните обвинители, наведува дека основано може да се постави прашањето дали законското решение со кое нејзиното финансирање се обезбедува од судскиот буџет е во согласност со член 8 став 1 алинеја 4 од Уставот, според кој поделбата на државната власт е темелна вредност на уставниот поредок. Имено, дека со ваквата поставеност судската власт, преку сопствениот буџет, обезбедува средства за функционирање на институција чии активности се однесуваат и на друг уставен орган - јавното обвинителство, што отвора прашање дали на овој начин се релативизира јасното функционално и институционално разграничување меѓу носителите на јавната власт.

Уставниот суд во своето образложение укажува и на поврзаноста со обезбедување на материјалните претпоставки за независно вршење на судската функција, може да се постави прашањето и за согласноста на ваквото законско решение со Амандманот XXV на Уставот, со кој се утврдува дека судската власт ја вршат судовите и дека тие се самостојни и независни, како и

дека дополнително, со оглед дека Академијата врши обука и за јавните обвинители, а јавното обвинителство согласно член 106 став 1 од Уставот е самостоен државен орган, се поставува прашањето дали финансирањето на активности поврзани со обвинителската функција од средства наменети за судската власт создава институционална нерамнотежа меѓу овие уставни органи и отстапување од уставната поставеност на нивните меѓусебни односи.

Во однос на образложението на Решението, се укажува дека е формирана работна група за подготовка на Закон за изменување и дополнување на Законот за Академијата за судии и јавни обвинители. Поради обемот на подготвените измени и дополнувања кои опфатија повеќе од 1/3 од членовите на постојниот закон, се пристапи кон подготовка на нов закон. Во оваа Работна група, се вклучени сите засегнати институции Академијата за судии и јавни обвинители, судовите, јавното обвинителство, Судскиот совет на Република Северна Македонија и Советот на јавни обвинители на Република Северна Македонија, преку нивни претставници, како и претставници на академската заедница, претставници од проектот EU Support for Rule of Law, а како поддржувачи на процесот беа вклучени претставници од Делегацијата на Европската Унија, Амбасадата на Соединетите Американски Држави, Амбасадата на Кралството Холандија и Мисијата на ОБСЕ во Скопје.

Со подготвениот Предлог на закон за Академијата за судии и јавни обвинители од страна на Работната група при Министерството за правда, пред се ќе бидат вградени препораките од Оценската мисија, анализата на EU Support for Rule of Law и препораките од работилницата за подготовка на преговарачка позиција за Поглавјето 23 со експертите на УНОПС. Исто така, со новото законско решение ќе се изврши унапредување на одредбите за утврдувањето на бројот за потребни судии и јавни обвинители и објавувањето на огласите, како и на одредбите за приемната постапка, со цел точно определување на роковите за објавување на јавниот оглас, поедноставување на постапката за прием во почетна обука, точни рокови за почеток на почетната обука, подобрување на методологијата на почетната обука, како и оптимизација на работата на телата на Академијата. Со Предлогот на закон ќе се надминат и лоцираните слабости и недоследности од постојниот закон, ќе се изврши номотехничко коригирање во однос на пресметувањето на бодовите за практичниот дел од приемниот испит и соодветно ќе се адресираат на одлуките на Уставниот суд, со кои се укинати одредени одредби како спротивни на Уставот и законите.

Воедно, при подготвувањето на Предлогот на закон беше земена во предвид материјата опфатена со Иницијативата со што Предлогот на новиот Закон за Академијата за судии и јавни обвинители врши ревидирање на одредбата за финансирањето на Академијата, односно во членот 73 се предлага средствата за работа на Академијата се обезбедуваат од Буџетот на Република Северна Македонија преку буџетот на Министерството за правда. Предложеното законско решение произлезе од фактот што основач на Академијата за судии и јавни обвинители е Министерството за правда, како и тоа што согласно членот 82 од Законот за судовите уредува дека Министерството за правда ги врши работите на правосудната управа, каде меѓу другото, спаѓаат обезбедување материјални и финансиски услови за работа.

Имајќи го предвид наведеното, се укажува дека Предлогот на новиот Закон за Академијата за судии и јавни обвинители е во владина процедура, во кој е извршено ревидирање и унапредување на оспорените одредби и Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да ја запре постапката по поднесената Иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 1 став 3 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 5 точка 1 алинеја 1 во делот „и директорот на Академијата за судии и јавни обвинители“ и алинеја 2 во делот „и Академијата за судии и јавни обвинители“, член 7 став 3 алинеја 6 и член 17 став 1 во деловите „и од директорот на Академијата за обука на судии и обвинители“ и „Академијата за обука на судии и обвинители“,

од Законот за судскиот буџет („Службен весник на Република Македонија“ бр.60/03, 37/06, 103/08 и 145/10) и член 66 став 1 во делот „преку буџетот на Судската власт“ од Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 129/23 и 53/24), односно да донесе решение за запирање на постапката за оценување на уставноста и законитоста на овие одредби од Законот за судскиот буџет и Законот за Академија за судии и јавни обвинители.

Точка 118

Владата го разгледа Решението на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр.21/2025 и У.бр.52/2025 од 11 март 2026 година за поведување постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување на Законот за платите на судиите („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.39/26) и предлага Уставниот суд на Република Северна Македонија, Решението да го достави на произнесување до Собранието на Република Северна Македонија, со оглед на фактот што оспорениот Закон за изменување на Законот за платите на судиите е предложен од страна на пратениците и донесен од Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 119

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.118/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 24-а став 1 во делот „донесува решение за поврат на средства“ и член 24-а став 2 од Законот за основање на Агенција за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/07, 5/09, 43/14, 193/15, 39/16 и 164/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија бр. 190/19) и притоа го утврди следното мислење:

Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на оспорените законски одредби е целосно неоснована од причина што подносителот на Иницијативата ги оспорува наведените одредби со тврдење дека со решението на директорот на Агенцијата за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој се наметнува обврска за поврат на средства, што според него претставува повреда на членовите 8, 51 и 95 од Уставот на Република Северна Македонија, како и на членот 61 став 2 од Законот за организација и работа на органите на државната управа.

Подносителот смета дека ваквиот поврат претставува облигационен однос и може да биде предмет единствено на граѓанска судска постапка.

Се смета дека изнесените наводи во Иницијативата се засноваат на погрешно толкување на правото поради следните суштински причини:

Согласно член 55 став 2 од погоре цитираниот закон „Директорот на самостојниот орган на државната управа, односно управната организација донесува правилници, решенија, наредби, упатства, планови, програми и други видови акти за извршување на законите и други прописи, кога за тоа е овластен со закон“.

Согласно член 57 став 2 од Законот за организација и работа на органите на државната управа „Во управната постапка и во одлучувањето по одделни прашања, како и во други случаи предвидени со закон и друг пропис, директорот кој раководи со самостојниот орган на државната управа и на управната организација донесува решенија“.

Согласно член 7 од Законот за основање на Агенцијата за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/07, 5/09, 43/14, 193/15, 39/16, 164/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 190/19) алинеја 11 „За извршување на надлежностите од членот 6 на овој закон Агенцијата ги врши следниве работи: вршење на поврат на средства.

Согласно член 17 од погоре цитираниот закон „Во поглед на преземањето на дејствија во постапката пред Агенцијата се постапува согласно со овој закон, а за се што не е уредено со овој закон се применуваат одредбите од Законот за општата управна постапка“.

Од сите погоре цитирани законски одредби произлегува дека директорот на Агенцијата има законски овластувања да одлучува во управна постапка според овој закон и воедно и да носи решенија за поврат на финансиска поддршка и истото не е во спротивност со одредбата од член 61 став 2 од Законот за организација и работа на органите на државната управа, од причина што не станува збор за одлучување на права и обврски на граѓани и правни лица, туку одлучување во управната постапка за поврат на средства доколку истите се добиени како резултат на прекршување на договорите, погрешно утврдена фактичка состојба, административна грешка или погрешна примена на материјалното право.

Согласно член 7 од Законот за организација и работа на органите на државната управа „Органите на државната управа, освен министерствата, можат да се основаат, укинуваат и нивната надлежност да се утврдува со закон“.

Доделувањето на финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој не претставува приватно-правен (договорен) однос на рамноправни субјекти, туку класична управна работа во смисла на членот 3 од Законот за општата управна постапка. Со оглед на тоа што правото на субвенција се стекнува во управна постапка со донесување на управен акт (решение за доделување средства), логично и правно оправдано е и преиспитувањето на тоа право да се одвива по управен пат. Оспореното решение за поврат на средства претставува акт на мериторно одлучување во управна постапка кога ќе се утврдат таксативно наведените аномалии (административна грешка, погрешна примена на пропис или неистинити податоци). Директорот не пропишува нови права и туку спроведува законски утврдена надлежност за поништување или менување на правните дејства на претходно донесен управен акт, согласно принципите на Законот за општата управна постапка. Агенција за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој е акредитирано тело за управување со фондовите од Инструментот за претпристапна помош за рурален развој (ИПАРД) на Европската Унија. Според строгите европски регулативи државата има меѓународна обврска да воспостави брзи, ефективни и ефикасни административни механизми за отстранување на неправилностите и враќање на незаконски потрошените средства. Условувањето на повратот на средствата со долготрајни и исцрпувачки граѓански судски парници сериозно би го загрозило менаџирањето со ИПАРД фондовите, би довело до суспензија на европските програми и би предизвикало директна штета по Буџетот на Република Северна Македонија. Административниот пат на поврат преку извршно решение е клучен услов за меѓународна акредитација на Агенцијата.

Владеењето на правото (член 8 од Уставот) не е нарушено, бидејќи оспореното решение не е конечен и апсолутен акт. Против решението за поврат на средства на директорот, на незадоволниот корисник му е обезбедена целосна и ефикасна правна заштита во двостепена постапка. Корисникот има право на жалба до Државната комисија за одлучување во управна постапка и постапка од работен однос во втор степен, како и право на покренување управен спор пред надлежните управни судови. На тој начин, судовите ја имаат конечната контрола врз законитоста на административниот акт, со што во целост се задоволени уставните гаранции за правна заштита на граѓаните. Врз основа на изнесените аргументи, јасно е дека оспорените

одредби се уставно издржани, во насока на заштита на јавниот интерес, буџетската дисциплина и меѓународните обврски на државата.

Се смета дека со оспорената одредба не е извршена повреда на член 51 и 95 од Уставот на Република Северна Македонија, ниту, пак, повреда на член 61 став 2 од Законот за организација и работа на органите на државната управа.

Имајќи го предвид погоре наведеното, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на уставноста на оспорената одредба, од причина што Агенцијата за финансиска поддршка во земјоделството и руралниот развој како самостоен орган на државна управа е основана и нејзината надлежност е утврдена со Законот за основање на Агенцијата каде и изрично е предвидена и нејзината законска надлежност за носење на решенија за поврат, кој во никој случај не преставува обврска на граѓаните, туку решение поврзано со управната постапка која се водела по барање на странката. Дотолку повеќе што против решенијата на Агенцијата е овозможена и судска заштита со поведување на управен спор.

Точка 120

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.124/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 37 став 1 точка 3 во делот „28 ставови (6) и (9)“ и член 48 став 1 точка 1 во делот „став (6)“ од Законот за квалитет и безбедност на ѓубриња, биостимулатори и подобрувачи на својствата на почвата („Службен весник на Република Македонија“ бр.27/14, 154/15 и 39/16 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.150/21) и притоа го утврди следното мислење:

Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на оспорените законски одредби е целосно неоснована од причина што подносителот на Иницијативата ја оспорува уставноста на наведените делови со тврдење дека поради последователните измени на Законот во 2016 година (бришењето на членот 28 и измената на содржината на членот 21 став 6), внатрешните упатувања во законскиот текст останале неусогласени.

Според подносителот, ова упатување на нефункционални или изменети норми создава правна несигурност, доведува до заблуда при примената и го прекршува начелото на владеење на правото од членот 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Се смета дека изнесените наводи се неосновани поради следните причини:

Според долгогодишната и конзистентна јуриспруденција на Уставниот суд на Република Северна Македонија, техничките и лапсусните пропусти при нумерирањето или внатрешното повикување помеѓу членовите на еден закон не претставуваат уставно-правен дефект кој ја загрозува правната сигурност, се додека суштината, логиката и намерата на законодавецот се јасно препознатливи.

Уставниот суд во низа свои одлуки има јасно заземено став дека судот не е надлежен да одлучува за нормативно техничките усовершувања и техничките грешки во законите, бидејќи тие не ја прават самата норма суштински противуставна, туку се предмет на техничко усогласување од страна на законодавецот.

Во однос на член 37 став 1 точка 3, суштината и целта на нормата се јасни - трошоците за лабораториско испитување на мострите од увозна пратка паѓаат на товар на самиот увозник

доколку се утврди дека квалитетот не соодветствува со приложената декларација. Самиот факт што членот 28 бил избришан со претходна измена, не ја дерогира ниту ја прави неприменлива обврската за примероците земени согласно членот 27, кој е во целосна правна сила.

Во однос на член 48 став 1 точка 1, овластувањето на фитосанитарниот инспектор да забрани увоз или извоз и да нареди враќање на небезбедна или неисправна пратка на граничен премин е негово изворно, со закон утврдено право и должност. Ова право е директно поврзано со заштитата на здравјето на луѓето, растенијата и квалитетот на земјоделското земјиште.

Погрешното техничко упатување на „став 6“ од членот 21 (наместо на соодветниот став каде што се елаборираат доказите за пратката) претставува очигледен технички пропуст кој на никаков начин не го блокира, ниту го поништува законското овластување на инспекторот.

Во практиката на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, Фитосанитарната управа и Државниот фитосанитарен инспекторат, овие одредби се применуваат континуирано, правилно и без какви било дилеми или пречки. Субјектите во правниот промет (увозниците и трговците) точно знаат кои се нивните обврски, а инспекциските органи прецизно го идентификуваат битието на инспекциските мерки, со што се потврдува дека во реалноста не постои правна несигурност или заблуда.

Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство веќе има утврдено план за наредните измени и дополнувања на Законот за квалитет и безбедност на ѓубриња, биостимулатори и подобрувачи на својствата на почвата, во кои овие внатрешни упатувања ќе бидат исправени и номотехнички усогласени со актуелната состојба на членовите.

Поаѓајќи од фактот дека оспорените делови не претставуваат повреда на членот 8 од Уставот на Република Северна Македонија, туку се работи за формално-технички пропуст кој не ја загрозува суштината на Законот, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на уставноста на член 37 став 1 точка 3 во делот „28 ставови (6) и (9)“ и член 48 став 1 точка 1 во делот „став (6)“ од Законот за квалитет и безбедност на ѓубриња, биостимулатори и подобрувачи на својствата на почвата („Службен весник на Република Македонија“ бр.27/14, 154/15 и 39/16 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.150/21).

Точка 121

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.116/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 33 став 1 точка 2 од Законот за Државниот инспекторат за земјоделство („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/09, 127/10, 53/11, 164/13, 43/14, 33/15, 88/15, 149/15, 39/16, 172/16 и 83/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.3/25) и притоа го утврди следното мислење:

Владата смета дека Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на оспорената законска одредба е неоснована од причина што подносителот на Иницијативата ја оспорува точката 2 од ставот 1 на членот 33 од предметниот закон, наведувајќи дека истата упатува на прекршочна одговорност за дејствие спротивно на член 18 став 1 од Законот за изменување и дополнување на Законот за државниот инспекторат за земјоделство („Службен весник на Република Македонија“ бр.53/11), каде што членовите 18 и 19 се претходно избришани, со што се создавала правна несигурност.

Ваквите наводи се неосновани од причина што самата оспорена точка 2 од ставот 1 на членот 33 содржи детален, јасен и недвосмислен опис на прекршочното дејствие (акт на извршување).

Имено, со неа јасно се санкционира правното лице доколку на инспекторот не му овозможи непречен пристап до простории, објекти, опрема, превозни средства, имот или не му ја даде потребната документација и податоци.

Повикувањето на „член 18 став 1 од овој закон“ претставува чист нормативно-технички пропуст во внатрешното упатување, кој на никаков начин не ја загрозува правната сигурност, ниту го менува битието на деликтот. Волјата на законодавецот/министерството, за заштита на инспекцискиот надзор е јасна.

Во инспекциската и судската пракса нема дилеми, ниту пречки при примената на оваа одредба, бидејќи субјектите точно знаат кое однесување е забрането и санкционирано со закон.

Со цел да се отстрани овој формален технички пропуст во текстот, Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство веќе планира соодветно нормативно-техничко усогласување при првите наредни измени и дополнувања на Законот за Државниот инспекторат за земјоделство.

Имајќи го предвид горенаведеното, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не поведе постапка за оценување на уставноста на оспорената одредба.

Точка 122

Владата ја разгледа Иницијативата од Игорчо Точев од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.110/2026, за поведување постапка за оценување на уставноста на член 29-а од Законот за минерални сировини („Службен весник на Република Македонија“ бр.136/12, 25/13, 93/13, 44/14, 160/14, 129/15, 192/15, 39/16, 53/16, 120/16, 189/16 и 7/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.99/22, 129/23, 253/23, 147/24 и 49/25) и притоа го утврди следното мислење:

Согласно наводите во Иницијативата подносителот му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да поведе постапка за оценување на уставноста на член 29-а од Законот за минерални сировини („Службен весник на Република Македонија“ бр.136/12, 25/13, 93/13, 44/14, 160/14, 129/15, 192/15, 39/16, 53/16, 120/16, 189/16 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.7/19, 99/22, 129/23, 253/23, 147/24, 49/25 и 96/26).

Имено, со членот 29-а од Законот за минерални сировини се уредува постапката за проширување на концесијата за експлоатација на минерални сировини, односно согласно став (1) од истиот член заради што може да се прошири и тоа за:

- зголемување на рудните резерви и продолжување на периодот на експлоатацијата и
- зголемување на инфраструктурни капацитети кои се во функција на рационалната експлоатација (пристапни патишта, електрични инсталации и уреди, објекти, згради за луѓе и опрема, одлагалишта, хидројаловишта, таложно езеро, инсталации за јаловински отпад и слично).

Во ставот (2) од истиот член е наведено кој го поднесува барањето за проширување на концесијата за експлоатација до кој орган и рокот за неговото поднесување. Овој член е во делот на Глава 3 Дозвола за детални геолошки истражувања, бидејќи рокот на поднесување на барањето за проширување на концесијата е врзан со рокот на важење на дозволата за детални геолошки истражувања.

Законот за минерални сировини е *lex specialis*, односно пропишаните одредби од членот 29-а од Законот за минерални сировини на јасен и недвосмислен начин ја регулира постапката за проширување на концесијата за експлоатација во целина и ги содржи сите релевантни елементи кои ја уредуваат оваа постапка за проширување на концесијата.

На постапките утврдени со Законот за минерални сировини, кој е материјален закон се применуваат одредбите од Законот за концесии и јавно приватно партнерство и Законот за општа управна постапка, доколку со овој закон поинаку не е уредено.

Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија, темелна вредност на уставниот поредок на Република Северна Македонија е владеењето на правото.

Според член 51 од Уставот на Република Северна Македонија, во Република Северна Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Согласно член 56 од Уставот на Република Северна Македонија, сите природни богатства на Републиката, растителниот и животинскиот свет добрата во општа употреба, како и предметите и објектите од особено културно и историско значење определени со закон се добра од општ интерес за Републиката и уживаат посебна заштита.

Во контекст на горенаведеното, се укажува дека оспорениот член 29-а кој ја регулира постапката за проширување на концесијата за експлоатација ги содржи сите пропишани одредби кои ја уредуваат постапката за проширување, како и во согласност со одредбите од член 8 став 1 алинеја 3, член 51 и член 56 од Уставот на Република Северна Македонија, така што предметната иницијатива е беспредметна, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да ја отфрли предметната иницијатива како правно неоснована.

Точка 123

Владата го разгледа Збирниот извештај за работа на инспекциите за 2025 година, како материјал за информирање.

Точка 124

Владата го разгледа Годишниот извештај на Националната комисија за борба против трговија со луѓе и илегална миграција за 2025 година, како материјал за информирање.

Точка 125

Владата ја разгледа Информацијата за потпишување на Меморандум за разбирање помеѓу Министерството за дигитална трансформација и Emirates Investment Group – North Macedonia во врска со иницијативата Digital Innovation Hub, со усогласен текст на Меморандум, како материјал за информирање.

Точка 126

Владата ја разгледа Информацијата за спроведување на Заклучокот од Нацрт-записникот од Сто четириесет и деветтата седница на Владата на Република Северна Македонија за склучување на Протокол за соработка помеѓу Министерството за здравство и Министерството за внатрешни работи за координација, размена на информации и заедничко постапување при сомневања,

отстапувања и неправилности поврзани со контролирани супстанции, со текст на Протокол, како материјал за информирање.

Точка 127

Владата го разгледа Годишниот извештај за работата на Националниот комитет за спречување насилан екстремизам и борба против тероризам во 2025 година, како материјал за информирање.

Точка 128

Владата го разгледа Извештајот за реализацијата на Судскиот буџет за 2025 година, како материјал за информирање.

Истовремено, да се имаат предвид укажувањата изнесени во мислењето на Министерството за финансии.

Точка 129

Владата го разгледа Финансискиот извештај на Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала „Борис Трајковски“ ДООЕЛ Скопје, за период од 1.1.2026 година до 31.3.2026 година, како материјал за информирање.

Точка 130

Владата го разгледа Финансискиот извештај на Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала „Борис Трајковски“ ДООЕЛ Скопје, за период од 1.10.2025 година до 31.12.2025 година, како материјал за информирање.

Точка 131

Владата го разгледа Тримесечниот извештај за финансиско работење на Јавното претпријатие за берзанско работење Агро - Берза - Скопје, за периодот јануари-март 2026 година, со дополнување, како материјал за информирање.

Точка 132

1. Владата го разреши Кристијан Тодоров, од должноста член на Управниот одбор – претставник на основачот на ЈЗУ Универзитетска клиника за ендокринологија, дијабетес и метаболички нарушувања - Скопје.

2. Владата ја именува Јасминка Милошевска, за член на Управниот одбор – претставник на основачот на ЈУ Завод за социјални дејности – Скопје.

3. Владата ја разреши Катерина Пешевска, од должноста член на Управниот одбор на ЈУ Центар за социјална работа - Кратово, претставник од Советот на општината, на нејзино барање.

4. Владата донесе Одлука за давање согласност на Одлуката на Советот на ЈНУ Институт за духовно и културно наследство на Албанците – Скопје, бр.0201-333/2 од 16.6.2026 година, со која за директор на ЈНУ Институт за духовно и културно наследство на Албанците – Скопје се избира проф. д-р Бесник Емини.

Точка 133

По оваа точка немаше прашања, ниту предлози.

Точка 134

Владата го разгледа Полугодишниот законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година, утврден согласно Програмата за работа на Владата на Република Северна Македонија и притоа заклучи:

1. На предлог на Министерството за финансии, Полугодишниот законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година, да се измени и тоа:

- Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за финансиски инструменти, рокот за доставување наместо август 2026 година, да биде септември 2026 година,
- Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за проспекти и обврски за транспарентност на издавачите на хартии од вредност, рокот за доставување наместо септември 2026 година, да биде октомври 2026 година;
- Нов Предлог на закон за државна ревизија, рокот за доставување наместо декември 2026 година, да биде септември 2026 година;
- Нов Предлог на Царински закон, рокот за доставување наместо април 2026 година, да биде декември 2026 година,
- Предлогот на закон за изменување на Законот за финансиска инспекција во јавниот сектор (*), наместо јуни 2026 година, да биде декември 2026 година.

Согласно овој заклучок, соодветно да се измени Програмата за работа на Владата на Република Северна Македонија за 2026 година.

2. Го прифати изменетиот текст на Полугодишниот законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година, утврден согласно Програмата за работа на Владата на Република Северна Македонија за 2026 година.

3. Изменетиот Полугодишен законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година, утврден согласно Програмата за работа на Владата на Република Северна Македонија за 2026 година, да се достави до Собранието на Република Северна Македонија.

4. Се задолжуваат сите министри да го следат реализирањето на Полугодишниот законодавен преглед на Владата на Република Северна Македонија, за периодот 1 јули - 31 декември 2026 година и навремено да ги планираат активностите во институциите, со цел доследно исполнување на обврските и роковите кои произлегуваат од истиот.

Точка 135

Владата ја донесе Програмата за изменување на Програмата за поттикнување за снабдување со гас во домаќинствата за 2026 година.

Точка 136

Владата ги разгледа Предлог-решенијата за формирање на комисији за давање под закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари и притоа ги донесе следните заклучоци:

1. Го донесе Решението за формирање на Комисија за давање во закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари (по Јавен повик бр.01/26), усогласено со Секретаријатот за законодавство.
2. Го донесе Решението за формирање на Комисија за давање во закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари (по Јавен повик бр.02/26), усогласено со Секретаријатот за законодавство.
3. Го донесе Решението за формирање на Комисија за давање во закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари (по Јавен повик бр.03/26), усогласено со Секретаријатот за законодавство.
4. Го донесе Решението за формирање на Комисија за давање во закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари (по Јавен повик бр.04/26), усогласено со Секретаријатот за законодавство.
5. Го донесе Решението за формирање на Комисија за давање во закуп на земјоделско земјиште во државна сопственост со доставување на понуди за површини над 3 хектари (по Јавен повик бр.05/26), усогласено со Секретаријатот за законодавство.

Точка 137

Владата ја донесе Одлуката за давање на право на трајно користење на градежно земјиште сопственост на Република Северна Македонија на Општина Кочани (КП бр.4766/9 и дел од КП бр.4738/12 (новоформирана КП бр.4738/13), КО Кочани, запишани во Имотен лист бр.1).

Точка 138

Владата ја донесе Уредбата за методологија за распределба на приходите од данокот на додадена вредност по општини за 2027 година.

Точка 139

Владата го разгледа и го прифати Известувањето за преземените активности во врска со Одлуката за изменување на Одлуката за одобрување на продолжување на рокот за постоење на кризна состојба на дел од територијата на Република Северна Македонија заради висок ризик од зголемен обем на влез и транзитирање на мигранти низ територијата на Република Северна Македонија, за период од 11 јуни 2026 година до 17 јуни 2026 година и согласно член 31, став 2 од Законот за управување со кризи заклучи да го достави до Претседателот на Република Северна Македонија и до Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 140

Владата го разгледа и го прифати Известувањето за активностите поврзани со кризната состојба заради можност за настанување на пореметување на снабдување со нафта и нафтени деривати на територијата на Република Северна Македонија за период од 13 јуни 2026 година до 20 јуни 2026 година и согласно член 31, став 2 од Законот за управување со кризи заклучи да го достави

до Претседателот на Република Северна Македонија и до Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 141

Владата го разгледа и го прифати Известувањето за активностите поврзани со кризната состојба на дел од територијата на Република Северна Македонија, и тоа на подрачјето на Општина Гази Баба на кое Казнено-поправната установа Казнено поправен дом Идризово ја врши својата надлежност, заради спречување на безбедносните закани и зајакнување на обезбедувањето на установата за период од 11 јуни 2026 година до 17 јуни 2026 година и согласно член 31, став 2 од Законот за управување со кризи заклучи да го достави до Претседателот на Република Северна Македонија и до Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 142

Владата го разгледа Предлогот на завршна сметка на Буџетот на Република Северна Македонија за 2025 година, со Конечен извештај за извршена ревизија на усогласеност на тема Основен буџет на Република Северна Македонија за 2025 година, ја утврди и заклучи да ја достави до Собранието на Република Северна Македонија, со предлог да ја донесе.

За претставници на Владата на Република Северна Македонија во Собранието се определени м-р Гордана Димитриеска Кочоска, министер за финансии и проф. д-р Николче Јанкуловски, заменик на министерот за финансии, а за повереници д-р Андриана Матлиоска, државен секретар во Министерството за финансии и Аница Иваноска Стрезовски и Тања Трипунова, државни советници во Министерството за финансии.

Точка 143

Владата го разгледа Годишниот извештај за управување со јавниот долг на Република Северна Македонија за 2025 година, го усвои и заклучи, согласно член 27 став 1 од Законот за јавен долг, да го достави до Собранието на Република Северна Македонија, за информирање.

Точка 144

Владата го разгледа Барањето на Даниел Луис Бутемере, за прием во државјанство на Република Северна Македонија, согласно член 11 од Законот за државјанството на Република Северна Македонија и утврди позитивно мислење по Барањето, имајќи го предвид Мислењето на Министерството за спорт.

Точка 145

Владата ја разгледа Информацијата во врска со статус на реализација на Договорот за концесија за вода за изградба на мали хидроелектрични центри за производство на електрична енергија за локација со реф. бр.349 Блатечка Река на концесионерот Енерџи лукс ДООЕЛ Кочани, со Предлог- одлука и ја усвои со следните заклучоци:

1. Ја донесе Одлуката за едностран раскин на Договорот за концесија за вода за изградба на мали хидроелектрични центри за производство на електрична енергија бр.12-2867/20 од 20.3.2012 година, со Анекс на договорот за концесија бр. 12-2106/1 од 13.3.2015 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-953/1 од 29.1.2016 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-4754/1 од 4.10.2017 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-6742/1 од 27.12.2017 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-5191/1 од 8.3.2019 година, Анекс на договорот за

концесија бр.12-6703/1 од 27.12.2019 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-8837/1 од 24.12.2020 година, Анекс на Договорот за концесија бр.12-2146/2 од 23.4.2021 година, Анекс на Договорот за концесија бр.12-4090/2 од 12.9.2022 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-900/1 од 14.2.2023 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-3241/1 од 18.8.2023 година, Анекс на Договорот за концесија бр.12-4282/1 од 14.11.2023 година, Анекс на Договорот за концесија бр.02-69/10 од 27.8.2024 година и Анекс на договорот за концесија бр.14-4696/1 од 10.10.2025 година за локацијата со реф. бр.349 Блатечка Река.

2. Се задолжува Министерството за енергетика, рударство и минерални сировини да спроведе постапка за активирање на банкарската гаранција согласно Договорот за концесија за вода за изградба на мали хидроелектрични центри за производство на електрична енергија бр.12–2867/20 од 20.3.2012 година, со Анекс на договорот за концесија бр.12-2106/1 од 13.3.2015 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-953/1 од 29.1.2016 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-4754/1 од 4.10.2017 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-6742/1 од 27.12.2017 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-5191/1 од 8.3.2019 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-6703/1 од 27.12.2019 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-8837/1 од 24.12.2020 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-2146/2 од 23.4.2021 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-4090/2 од 12.9.2022 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-900/1 од 14.2.2023 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-3241/1 од 18.8.2023 година, Анекс на договорот за концесија бр.12-4282/1 од 14.11.2023 година, Анекс на договорот за концесија бр.02-69/10 од 27.8.2024 година и Анекс на договорот за концесија бр.14-4696/1 од 10.10.2025 година за локацијата со реф. бр.349 Блатечка Река на концесионерот Енерџи лукс ДООЕЛ Кочани.

3. Се задолжува Министерството за енергетика, рударство и минерални сировини писмено да го извести концесионерот Енерџи лукс ДООЕЛ Кочани за активностите од заклучоците бр.1 и 2.

Точка 146

Владата ја разгледа Предлог-одлуката за продолжување на концесијата за експлоатација на минерална сировина - варовник на Друштвото за производство трговија градежништво и услуги Еверест ЦД ДООЕЛ експорт-импорт Скопје, на локалитетот „Буковиќ“, Општина Кичево и ја донесе Одлуката, со заклучок текстот на истата да се усогласи со Секретаријатот за законодавство.

Истовремено, Министерството за финансии да достави Мислење по основ на платени/неплатени доспеани даноци, придонеси и други јавни давачки на Друштвото за производство трговија градежништво и услуги Еверест ЦД ДООЕЛ експорт-импорт Скопје.

*
* *

Одлуката не е реализирана.

Точка 147

Владата ја разгледа Информацијата за одредување на количини на електрична енергија која ќе биде понудена на универзалниот снабдувач за 2027 година, со Предлог-одлука и условно ја усвои Информацијата со заклучоците и ја донесе Одлуката за одобрување на работењето на Управниот одбор на Акционерското друштво за производство на електрична енергија Електрани на Северна Македонија, во државна сопственост, Скопје, доколку текстот на истата се усогласи со Министерството за финансии и Секретаријатот за законодавство.

Точка 148

Владата ја разгледа Информацијата за доставување на Листа на оценети и одобрени предлог проектни идеи и донесување на првата Конечна приоритетна листа на предлог-проектите за јавни инвестиции, со прилози и условно ја усвои Информацијата со предложените заклучоци, доколку Листата на оценети и одобрени предлог проектни идеи наведени во Прилогот бр.4 се потврди од Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија.

Точка 149

Владата ја разгледа Информацијата за назначување на раководител на Телото за управување со ИПАРД III во системот за индиректно управување со Инструментот за претпристапна помош ИПА III, со Предлог-решение, ја усвои Информацијата и го донесе Решението за назначување на раководител на Телото за управување со ИПАРД III во системот за индиректно управување со Инструментот за претпристапна помош-ИПА III.

*

* *

Седницата беше прекината во 12:30, поради одржување на затворена седница на Владата и истата продолжи во 13:35 часот.

На седницата се водени стенографски белешки.

Седницата заврши во 15:45 часот.